

VƯỢT SÔNG

OVER BØLGENE

TẠP CHÍ THÔNG TIN VĂN HÓA XÃ HỘI CỦA HỘI NGƯỜI VIỆT TỰ NẠN TẠI NA UY
TIDSSKRIFTET FOR VIETNAMESISKE FLYKTNINGER I NORGE - NR. 2, DES. 2014

CHÚC MỪNG GIÁNG SINH VÀ NĂM MỚI

Lilleasia Hegdehaugveien 31 địa điểm hoàn hảo cho tiệc cưới của bạn

Nhà hàng Lille Asia -
Hegdehausveien 31, 0352 Oslo
*Không gian rộng lớn, sang trọng
(300 chỗ)
*Thực đơn phong phú, đa dạng
các món Việt, Thái, Nhật
*Nhận tổ chức với giá ưu đãi cho
đám cưới, tiệc liên hoan
cho quý đồng hương
*Đội ngũ phục vụ chuyên nghiệp,
nhiệt tình, chu đáo.

Xin liên hệ để biết thêm chi tiết:
Lille Asia Hegdehaugsveien 31,
0352 Oslo .
TLF : 412 75 238, gặp anh Vĩnh,
hoặc email: vinh@lille-asia.no.
Trân trọng được đón tiếp và phục vụ
www.lille-asia.no
facebook.com/LilleAsiaHegdehaugsveien31

Số 2 - 2014

Utgivelsesdato: 12.12.2014

Vuot Sóng / Over bølgene
Torggata 31, 0183 Oslo - Norway
epost: vuotsong@vietnet.no
Org: 992662697
Bankkonto: 6236 06 4011
www.vietnet.no

Chủ nhiệm / Readaktør: Nguyễn Huỳnh Phương
Chủ bút/ Redaksjonssjef: Phạm Sĩ Việt
Tổng Thư ký: Generalsekretær: Phạm Sĩ Việt
Thủ quỹ: Finanser: Bùi Kim Thoa
Hình bìa/ Bokomslag: Mùa đông và Giáng Sinh: NMT

TRONG SỐ NÀY:

- Lá thư Chủ nhiệm, Nguyễn Huỳnh Phương
- Đại hội bầu cử Tân BCH/HNVVN/NU
- Sinh hoạt Cộng đồng, Phạm Sĩ Việt
- Đại hội thường niên & Ra mắt Tân ban Chấp Hành
- Buổi mạn đàm về sức khỏe
- Trăm năm trồng người, Huy Phương
- Thơ: Chào Việt Nam, Dĩ An - Cây dù, Bạch Ngọc Phước
- Câu chuyện những giấc mơ, Người Biết Trước
- Gia chánh: Cách làm bánh Dày, Bếp Tui
- Cơ sở Ebola, Tôn Thất Sơn
- Nhạc: Nỗi nhớ chia hai
- thơ Vương Ngọc Long, Minh Thao phổ nhạc
- Nhà thơ đi lính, Phạm Tín An Ninh
- Thơ: Lệ xuân, Vivi
- Thăm mộ phần ân nhân, Võ Quang Nhu
- Malala Yousafzai, nguồn cảm hứng của giới trẻ,
- Ng. Hưng Quốc
- Thơ: Giọt Xuân - Xuân về mộng nở, Kim Tiên
- Thơ: Lời nhắn hỏi mùa Xuân, Ngọc Tuyền
- Thơ: Tơ lòng, Bạch Ngọc Phước

NHÀ VIỆT NAM VIETNAMHUSET

TORGATA 31, 0183 OSLO, etg. 2

Epost: post@vietnamhuset.no

BẠN THÍCH THAM GIA SINH HOẠT NÀO?
NOE FOR DEG?

1. TIẾNG VIỆT CHO TRẺ EM
VIETNAMESISKURS FOR VIETNAMESISKE BARN
2. TIẾNG VIỆT CHO NGƯỜI NA-UY
VIETNAMESISKURS FOR NORDMENN
3. HỌC THÊM TOÁN LÝ HÓA (đủ lớp)
STØTTEUNDERVISNING I MATTE, FYSIKK OG KJEMI
4. TIẾNG NA-UY CHO NGƯỜI BẮT ĐẦU LẠI
5. TẬP ĐÀN (DƯƠNG CẦM, VỸ CẦM, TÂY BAN CẦM)
PIANO, FIOLIN, GITAR FOR NYBEGYNNERE

6. HỌC VI TÍNH (cho người lớn tuổi)
DATA OG INTERNETT FOR ELDRE

7. TẬP VÔ BÌNH ĐỊNH (Vô cổ truyền Việt Nam)
TRADISJONELL VIETNAMESISK KAMPSPORT

8. THẢO LUẬN CÁC VẤN ĐỀ XÃ HỘI,
SAMFUNNSDEBATT

9. MẠN ĐÀM SỨC KHỎE
HELSEDEBATT

HOẶC BẠN CHỈ MUỐN GẶP GỠ BẠN BÈ, ĐỒNG HƯƠNG
ELLER DU VIL BARE VÆRE SAMMEN MED NOEN

* BÊN TÁCH CÀ PHÊ - OVER EN KOPP KAFFE/TE

* BÊN BÀN CỜ - VED ET SJAKKBRETT

* ĐỌC SÁCH BÁO TIẾNG VIỆT - VED EN BOKHYLLE

* BANH BÀN - VED ET FOTBALLIBORD

HÃY GHÉ NHÀ VIỆT NAM!
STIKK INNOM VIETNAM HUSET!

MỞ CỬA:

Mandag - Torsdag: 10:00 - 21:00 giờ

Fredag - Lørdag: 12:00 - 23:00 giờ

51 Cuối tuần có chương trình đặc biệt sẽ thông báo riêng,
xem trang www.vietnet.no

54 Egen kunngjøring for spesielle anledninger, ofte i helgen,
se også www.vietnet.no

54 Liên lạc: post@vietnamhuset hoặc mob.: 451 16 004

CHÚC MỪNG
GIÁNG SINH
AN LÀNH
VÀ NĂM MỚI
THÀNH ĐẠT

OVER BØLGENE

Tidsskriftet for vietnamesiske
flyktninger i Norge, utgitt og
distribuert av Det Vietnamesiske
Flyktningeforbundet i Norge

Støttet av Norsk Kulturråd

NORSK KULTURRÅD
Arts Council Norway

Lá thư chủ nhiệm Brev fra redaktøren

Kính thưa quý độc giả,

Kể từ năm 1980, *Vượt Sóng* đã hiện hữu với nhiệm kỳ đầu tiên của Ban Chấp Hành Trung Ương Hội Thân Hữu Người Việt Tự Do tại Na Uy do ông Phi Ngọc Hải là Hội trưởng. Sau vài năm gián đoạn vì thiếu nhân sự, Hội Người Việt Tự Do tại Na Uy được phục hoạt lại kể từ 2007, từ đó Hội đã nỗ lực cải tiến thêm về mọi mặt trong suốt 7 năm qua với nhiều đóng góp tích cực của quý Hội viên và Đồng hương.

Thật là một vinh hạnh lớn lao cho chúng tôi, một phái nữ đầu tiên trong lịch sử HNVTN tại Na Uy đã được quý vị tín nhiệm bầu chọn làm Hội trưởng, cùng 15 thành viên được đề cử vào Tân Ban Chấp Hành nhiệm kỳ 2014 - 2016.

Đây là thời điểm cam go nhất vì phải đối đầu với nhiều mặt: Cộng đồng bị chia năm xẻ bảy vì vấn nạn Tượng Đài; Hội Người Việt Quê Hương, con đẻ của sứ quán CSVN tại Oslo mờ mờ nhạt trong nghị quyết 36 của chúng. Song song đó còn có những công tác cố tính định kỳ hằng năm qua các ngày lễ hội truyền thống như Tết trung thu, Tết Nguyên Đán, Tưởng Niệm Tháng Tư Đen, Đại Hội Thường Niên, cùng các sinh hoạt định kỳ tại Nhà Việt Nam v.v...

Ngày 14/09.2014, đại diện tân BCH gồm 7 người đã đến Chùa Khuông Việt và Trung Tâm Mục Vụ lúc để vấn an, thăm viếng, đồng thời làm điểm nối kết duy trì sự thân thiện gắn gũi với hai tôn giáo lớn. Nhân đó chúng tôi cũng xin phép được sự hỗ trợ của hai vị lãnh đạo tinh thần. Thật là một vinh hạnh cho Tân BCH khi được Đức Ông Huỳnh Tấn Hải và Đại Đức Thích Viên Ngộ tiếp đón nồng hậu và hoan nghênh sự dấn thân vô vụ lợi cho Cộng đồng của Tân BCH. Quý Ngài một lần nữa khẳng định chỉ ủng hộ một HNVTN tại Na Uy, là tổ chức hợp pháp đại diện cho Cộng đồng NVTN, và gửi lời cầu chúc Tân BCH luôn chân cứng đá mềm để vượt qua mọi thử thách.

Chúng tôi ao ước quý vị sẽ nhắc nhở và khuyến khích thế hệ con cháu tích cực tham gia những sinh hoạt có tính cách bảo tồn và duy trì văn hóa Việt do HNVTN tổ chức. Vì đó là một đóng góp rất quan trọng cần được quan tâm.

Với tinh thần «Một cây làm chẳng nên non, ba cây chụm lại thành hòn núi cao», đoàn kết luôn luôn là sức mạnh. Vì vậy chúng tôi thiết tha mong mỗi sự hỗ trợ tận tình, sự đồng tâm hợp lực từ tất cả hội viên để chúng tôi đủ sức lèo lái con thuyền HNVTN trong cơn sóng gió trước mắt.

Cầu chúc quý vị cùng bầu quyến thân tâm thương an lạc, giữ vững niềm tin cho một ngày quê hương Việt Nam sẽ thoát khỏi chế độ độc tài đảng trị cộng sản Việt Nam.

Kính chào đoàn kết,
Nguyễn Huỳnh Phương

Kjære lesere,

Bladet *Vuot Song* ble først utgitt av det første styret til Den Frie Vietnamesiske Vennskapsforeningen i Oslo og omegn i 1978, da Phi Ngoc Hai var leder. Det Vietnamesiske Flyktningeforbundet (DVFF) ble gjenaktivert i 2007. Gjennom syv år har DVFF utviklet seg på mange områder gjennom aktive bidrag fra medlemmer og landsmenn.

Det er en stor ære for meg å bli valgt til å være den første kvinnelig leder i DVFFs historie. Det nye sentralstyret med 15 styremedlemmer er valgt for perioden 2014 – 2016.

Nå er det mest kritisk for DVFF å takle to store utfordringer: At fellesskapet ble forstyrret på grunn av krisen med minnesmerket, og at den Vietnamesiske kommunistambassadens "Hjemlandets forening i Oslo" har til hensikt å utføre Det kommunistiske partiets vedtekt nr. 36.

Disse utfordringene kommer i tillegg til at DVFF har andre tradisjonelle oppgaver som selvsagt skal gjennomføres: Midthøstfestivalen, Vietnamesiske Nyttårsfeiring, Aprils Minnesseremoni, DVFFs landsmøte, samt andre aktiviteter i Vietnamhuset.

Den 14. september 2014 dro syv representanter fra DVFFs nye styre til Khuong Viet-Tempelet og til Det Vietnamesiske Pastoralsentet for å hilse på og besøke, samt lage bropunkt og knytte vennlige bånd mellom de to religionene. Ved disse anledningene ba vi de åndelige ledere om å gi deres støtte til DVFFs arbeid. Det er en ære for det nye styret at vi fikk varme velkomster av venerable Thich Vien Ngo og Mrgs Huynh Tan Hai. De bekrefter å gi sin støtte til ett DVFF i Norge, som er en lovlig og representativ organisasjon for Det Vietnamesiske Flyktningefellesskapet. De sender lykkeønsker til det nye styret og mener at styret bør være i posisjon til å løse dets utfordrende arbeidsoppgaver.

Vi ønsker at dere skal minne om og oppmuntre de kommende generasjoner til å delta aktivt i aktiviteter som DVFF arrangerer for å vedlikeholde og videreføre vietnamesiske kultur.

Med holdningen at sammen er vi sterke, samhold gir styrke, ønsker vi inderlig medlemmenes støtte og innsats for at styret skal ha nok krefter til å styre DVFFs båt i kommende stormer.

Jeg ønsker alle medlemmer god helse, og at dere deler vår tro om at Vietnam en dag skal løsrives fra det diktatoriske vietnamesiske kommunistiske ettpartisystemet.

Med ærbødig hilsen,
Nguyen Huynh Phuong

ĐẠI HỘI BẦU CỬ TÂN BAN CHẤP HÀNH

Cách đây 2 năm, cũng trong một Đại hội gồm đông đảo Hội viên, tất cả đã đặt sự tín nhiệm và ủy thác một BCH để lèo lái con thuyền Hội Người Việt Tỵ Nạn. Hôm nay đã tròn 2 năm BCH có trách nhiệm tổ chức một Đại Hội để tìm người thay thế. Đại hội được tổ chức tại hội trường Rælingen, vào thứ 7, 30.08.2014, khai mạc lúc 15 giờ 30.

Trước hết người đại diện BTC Đại hội ngỏ lời:

- Chân thành cảm ơn Đức Ông, Giám đốc Trung tâm Mục vụ Vùng đông, đã nhắc nhở và kêu gọi Giáo

dân, và cũng là hội viên HNVTN tham dự đại hội tại các Thánh lễ ở nhà thờ.

- Chân thành cảm ơn Thượng tọa Viện chủ chùa Khuông Việt, đã nhắc nhở và kêu gọi Phật tử, và cũng là hội viên HNVTN tham dự đại hội tại các buổi lễ Phật ở chùa.

- Chân thành cảm ơn và chào đón đại diện Hội Cao Niên Người Việt Tỵ Nạn đã nhắc nhở, đốc thúc hội viên của quý Hội, và cũng là hội viên HNVTN tham dự đại hội.

- Chân thành cảm ơn và chào đón đại diện Hội Ái Hữu Quân Cán Chính VNCH & Hậu Duệ đã nhắc nhở, đốc thúc hội viên của quý Hội, và cũng là hội viên HNVTN tham dự đại hội.

- Chân thành cảm ơn và chào đón đại diện Nhóm Ủng Hộ XĐTD Trong Minh Bạch & Đoàn Kết tham dự đại hội.

- Chân thành cảm ơn và chào đón quý đại biểu từ các tỉnh, thành,

công xã, cũng như khu vực Oslo & phụ cận tham dự đại hội.

- Chân thành cảm ơn và chào đón toàn thể quý hội viên HNVTN có mặt trong đại hội hôm nay.

Nghi thức chào quốc kỳ bắt đầu, tiếp theo là phút mặc niệm. Phút mặc niệm để tưởng nhớ công đức tiền nhân có công dựng nước và giữ nước; phút mặc niệm để tưởng nhớ các anh hùng tử sĩ VNCH đã bỏ mình trong cuộc chiến huynh đệ tương tàn; phút mặc niệm để tưởng nhớ những đồng bào kém may mắn vùi thây trong lòng biển cả sau tháng 4/1975, mà vong linh họ giờ đây chỉ còn một nơi nương náu là những tấm bia tưởng niệm. Nhưng những tấm bia đó đã bị những kẻ vô tâm, những kẻ tráo trở lọc lừa, lừa người sống và lừa luôn kẻ chết, đang tâm đục bỏ, chối từ... như ở Nam Dương, như ở Mã Lai, như ở Bygdøy của thủ phủ Oslo.

Diễn văn khai mạc được hội trưởng Trần Hồ Chánh Trung và cũng là Trưởng Ban Tổ chức Bầu

sinh hoạt cộng đồng

cử đọc trước đại hội, qua đó anh hội trưởng cảm ơn nồng nhiệt công sức của anh chị em trong BCH và các vị trưởng thượng, hội viên đàn anh tận tình giúp đỡ BCH. Đồng thời anh hội trưởng cũng trình bày khái quát những công tác đã làm trong 2 năm qua của BCH.

Ban hợp ca Hồn Việt được ra mắt với nhạc phẩm "Triệu Con Tim". Dứt bản hợp ca, chị Lê Kim, trưởng ban hợp ca với đôi nét về ý nghĩa tại sao dùng danh xưng Hồn Việt đặt tên cho ban hợp ca? chị Lê Kim nói: "Hồn Việt là Hồn Thiêng Đất Việt. Điều này gói ghém lời nhắn nhủ của vua Trần Nhân Tông: 'Một tấc đất của Tiên Nhân để lại, cũng không được để lọt vào tay kẻ khác'. Hồn Việt nhắc nhở: Ôn Trời - Nghĩa Đất - Tình Người. Ghi nhớ sự hy sinh của tiên nhân, đề cao tinh thần trách nhiệm và một lòng đối với quê hương dân tộc. Cũng trong thời điểm tháng 5-7/2014 khi Tàu cộng đưa dàn khoan HD 981 vào lãnh hải thuộc đặc quyền kinh tế của VN trong kế hoạch xâm chiếm Biển Đông, Trường Sa và Hoàng Sa của VN. Do vậy tên Hồn Việt rất thích hợp cho Ban Hợp Ca được thành lập trong bối cảnh đen tối của đất nước".

Nguyễn Huỳnh Phương rút tỉa ưu và khuyết điểm nhiệm kỳ 2

năm trong vai trò Hội phó của chị.

Phần chính của đại hội là bầu cử tân BCH nhiệm kỳ 2014-2016. Theo Bản Nội Quy của HNVTN/NU việc trước tiên là yêu cầu cử tọa đề cử cho 1 vị làm Trưởng ban Bầu cử. Cụ Đỗ Duy Huỳnh được đề cử và tất cả đồng tay đồng ý.

Trước hết cụ ĐDHuỳnh với vai trò Trưởng ban Bầu cử đề nghị thành lập 2 ban: Ban Bầu Cử và Ban Giám Sát cuộc bầu cử. Lần lượt đề cử các thành phần như sau:

- Ban Bầu Cử (ngồi bàn bên trái) gồm:

Ô/ô. Đỗ Duy Huỳnh (đến từ Blystadlia - trưởng ban), Phạm Phú Minh (đến từ Bergen - kiểm phiếu), Tôn Thất Sơn (đến từ Kristiansand - kiểm phiếu), Nguyễn Thanh Huỳnh (đến từ Tønsberg - kiểm phiếu), Phan Thiện Toàn (đến từ Drammen - kiểm phiếu), Đoàn Đôn (đến từ Jessheim - phụ tá), Trần Kháng (đến từ Oslo - thư ký).

- Ban Giám Sát (ngồi bàn bên phải) gồm:

Ô/ô. Phí Ngọc Hải (cựu hội trưởng HNVTN), Phạm Ninh (cựu hội trưởng HNVTN), Lâm Bá Thắng (cựu hội trưởng HNVTN),

Nguyễn Minh Tuấn (cựu hội trưởng HNVTN), Trần Hồ Chánh Trung (sắp mãn nhiệm kỳ hội trưởng HNVTN).

Trước khi đi vào chi tiết bầu cử ông ĐDHuỳnh nhấn mạnh, kể từ hôm nay Đại hội bầu cử Tân Ban Chấp Hành của "Hội Người Việt Tỵ Nạn Tại Na Uy" đúng như danh xưng bằng văn bản có đăng ký tại cơ quan đăng ký Brønnøysund:

"DET VIETNAMESISKE FLYKTNINGEFORBUNDET I NORGE" có số đăng bộ (Org. nr.): 992 662 697. Do đó mọi danh xưng gán ghép cốt hạ uy thế của Hội Người Việt Tỵ Nạn Tại Na Uy đều vô giá trị và miễn tranh cãi. Cả đại hội đều tán đồng danh xưng này.

Ông ĐDHuỳnh cũng đề nghị trong nhiệm kỳ mới này sẽ kéo dài 3 năm thay vì 2 năm như trước. Đề nghị này cũng được tranh luận sôi nổi. Cuối cùng để thực thi đúng theo tinh thần Bản Nội Quy, tất cả đồng thuận nhiệm kỳ 2 năm vẫn như cũ. Đặt trường hợp muốn thay đổi phải thông báo rộng rãi đến tất cả hội viên trước 4 - 6 tuần để lấy ý kiến đa số trong một đại hội sau đó.

Việc bầu cử được chia làm 3 bước:

- BƯỚC 1: Ứng cử: chờ trong 5 phút không có ai tự ứng cử.

- BƯỚC 2: Đề cử: được cử tọa đề nghị các nhân tuyển như sau:

Nguyễn Huỳnh Phương, Phạm Sĩ Việt, Nguyễn Minh Tuấn, Đoàn Minh Giang (không có mặt, muốn đứng trong BCH/được cử tọa đề cử khiếm diện), Lê Thị Kim, Phạm Bá Công, Phan Thiện Toàn, Dương Huỳnh Lan, Phạm Minh, Đỗ Châu Sơn, Bùi Thị Thoa, Nguyễn Thị Ngọc Khiêm, Phạm Ninh, Trần Hồ Chánh Trung, Phạm Phú Minh, Lương Minh Hiệp, Đào Văn Bằng

Sau đó, theo nguyên tắc mỗi nhân tuyển có tối đa 3 phút để cho ý kiến. Kết quả đa số đều từ chối vì nhiều lý do riêng. Đặc biệt, nhân tuyển số 1 được đa số bầu

chọn làm Hội trưởng, nhưng cũng vẫn từ chối vì lý do riêng.

Các nhân tuyển còn lại: 8, 10, 15, 16 & 4 (không có mặt) chỉ muốn là thành viên BCH; riêng nhân tuyển 17 chỉ hỗ trợ BCH bất cứ lúc nào nhưng không muốn đứng trong BCH.

Thì giờ sau đó trở nên gay gắt nhất của cuộc bầu cử, vị trưởng ban Bầu cử hầu như tuyệt vọng, nhưng cụ ĐD Huỳnh không thua cuộc, cụ bèn cầu cứu đến thân phụ mẫu của nhân tuyển 1, lúc bấy giờ được mời lên diễn đàn bày tỏ. Cuối cùng nhân tuyển 1 vui vẻ nhận lời trước những cành hoa hồng tới tấp nằm trên tay người phụ nữ khả ái, nhưng với điều kiện những vị đọc tên sau đây sẽ phải chấp nhận làm thành viên của Tân BCH, và những người được Nguyễn Huỳnh Phương kêu tên phải gặt đầu đồng ý và tiến về phía trước để đại hội chứng kiến như sau:

- BƯỚC 3 (bầu cử công khai thay vì bầu phiếu kín)

Phạm Sĩ Việt, Dương Huỳnh Lan, Phạm Phú Minh, Đỗ Châu Sơn, Lương Minh Hiệp, Nguyễn Minh Tuấn, Phan Thiện Toàn, Đào Văn Bằng, Lê Thị Kim, Nguyễn Thanh Nam, Phạm Ngọc Ánh, Đoàn Minh Giang (không có mặt), Bùi Thị Thoa, Phạm Xuân Lan, Trần Đình Hào (không có mặt, nhưng được đề cử)

Đến đây mọi người thở phào nhẹ nhõm với kết quả cuộc bầu cử công khai trước sự chứng kiến của Ban Bầu Cử, Ban Giám Sát và toàn thể Hội viên với thành phần Tân Ban Chấp Hành 2014 - 2016 gồm Tân Hội trưởng Nguyễn Huỳnh Phương và 15 tân thành viên như

nêu danh tánh ở trên.

Đến đây, ông Trần Kháng, thư ký Ban Bầu Cử tuyên đọc tờ đúc kết Biên Bản Bầu Cử Tân BCH/HNVVN Tại Na Uy nhiệm kỳ 2014 - 2016 với chữ ký xác nhận của Trưởng Ban Bầu Cử cụ Đỗ Duy Huỳnh, Phụ tá Ban Bầu Cử ô. Đoàn Đôn và Thư ký Ban Bầu Cử ô. Trần Kháng.

Xen kẽ chương trình đại hội có phần văn nghệ giúp vui do ban hợp ca Hồn Việt đảm trách, cùng sự góp mặt của học sinh Lớp Việt Ngữ - Nhà Việt Nam, và người hướng dẫn chương trình là MC Minh Hiệp.

Sau giờ giải lao đại hội trở lại với chương trình văn nghệ liên tục. Cũng trong chương trình văn nghệ này, người ta ghi nhận điệu vũ "Mẹ Hiền Yêu Dấu" qua tài nghệ của bé Tú Uyên và các em học sinh Lớp Việt Ngữ được khán giả tán thưởng nhiệt liệt; nhất là nhạc phẩm "Tâm Sự Người Mất Nước" được chàng nghệ sĩ bất đắc

dĩ Nguyễn Minh Tuấn cho chào đời đã mấy mươi năm trước, nay giọng ca truyền cảm Kim Cương, cùng sự phụ họa của tác giả đã vẽ lên một bức tranh buồn... buồn... và thật buồn... từ đầu đến cuối khiến ai nấy cũng ngậm ngùi cảm thương cho một thời đáng nhớ xa xưa nào đó. Lời nhạc quyện với giọng đôi song ca làm tăng không gian ủ ê mận đắng...

Nhưng rồi hội trường trở nên sinh động hơn với những tà áo bà ba xanh lá mạ được ban hợp ca Hồn Việt diễn xuất qua nhạc phẩm "Bức Họa Đồng Quê" khiến người nghe liên tưởng đến một quê hương yêu dấu ngày nào, nơi ấy người nông dân chất phác tay lấm chân bùn nhưng cuộc sống hiền hòa nấp sau lũy tre làng vẫn bình yên khi bóng giặc chưa về...

Đại hội kết thúc vào lúc 20 giờ 45 trong tinh thần tương ái và đoàn kết.

(Phạm Sĩ Việt tường thuật)

SINH HOẠT CỘNG ĐỒNG

Phạm Sĩ Việt tổng hợp và biên soạn

*** Thứ Bảy, 27.09.2014:
HNVTN/NU
TẾT TRUNG THU**

"Thiên thời, địa lợi, nhân hòa". Có lẽ không vì ngày hôm nay tiết trời nắng ấm, cũng không vì địa điểm tổ chức thuận tiện trong việc đi lại, nhưng điều chính yếu là đang có một hội, cái gọi là "Hội Người Việt Quê Hương", là con đẻ của sứ quán CSVN tại Oslo đang kèn cựa với HNVTN/NU để "lấn đất giành dân", họ cũng tổ chức Tết Trung Thu cùng ngày.

Cho nên đứng trước những thách thức vô hình này, đông đảo đồng hương đến với lễ Tết Trung Thu do HNVTN/NU tổ chức, để cùng nói lên lập trường của người tỵ nạn, xác quyết rằng Cộng đồng người Việt tỵ nạn luôn đề cao cảnh giác và bất hợp tác với chế độ độc tài toàn trị, dù chỉ là mặt văn hóa. Như chị Nguyễn Huỳnh Phương, Hội trưởng HNVTN/NU và cũng là Trưởng ban Tổ chức (BTC) Tết Trung Thu qua bài diễn văn chào mừng quan khách; sau khi trình bày sự việc cùng quan khách, Nguyễn Huỳnh Phương đặt câu hỏi: "Quý

vị có muốn 'Hội Quê Hương' tại Oslo đại diện cho bà con chúng ta không?" Tất cả đều đồng thanh lớn tiếng đáp: "Không!!!".

Và Ban Tổ Chức ngày hôm nay đón nhận có hơn 400 đồng hương tham dự, cả người lớn và trẻ em, trong lễ Tết Trung Thu do HNVTN/NU tổ chức vào thứ 7, ngày 27.09.2014 tại Kjenn Ungdomsskole, thuộc công xã Lørenskog.

Người hướng dẫn chương trình lễ, MC Ngọc Ánh, sau lời chào mừng và cảm ơn phụ huynh cùng các em bé hiện diện là nghi thức chào quốc kỳ và phút mặc niệm vào lúc 14 giờ 30. Kế đó hai học sinh Lớp Việt Ngữ/Nhà Việt Nam, Đăng Khoa (11) và Minh Tú (13) với ngôn ngữ Việt diễn tả thành thạo về "Ý nghĩa Tết Trung Thu".

Sau diễn văn khai mạc của Nguyễn Huỳnh Phương, Trưởng BTC, là 2 trò chơi có thưởng (thắng được thưởng mà thua vẫn có thưởng): "giành ghế" và "thả bút vào chai" được các em hào hứng nhảy lên sân khấu tham gia.

Chương trình chính bắt đầu

bằng cuộc thi Quốc Phục. Vào phút chót có đến 25 thí sinh khăn đóng áo dài (thay vì chỉ 21 em như BTC đã lập danh sách), lễ phục quốc hồn của dân tộc Việt, tuổi từ 4 đến 18 trình diện trước quan khách. Đồng thời người dẫn chương trình nói lên sở thích, ước mơ và đặt những câu hỏi thông minh đối với từng thí sinh một.

Kế đó là cuộc thi Tài Năng, gồm các bộ môn: ca, nhạc, vũ... Ghi nhận thí sinh dự thi bao gồm

các tiết mục: đơn ca, hợp ca, vũ và nhảy POP v.v...

Sau 30 phút giải lao, chương trình tiếp tục với phần thi Tài Năng và kế đó là cuộc thi Lồng Đèn.

Qua kết quả 3 cuộc thi, đánh giá về phong cách diễn xuất cùng tài năng của các thí sinh, Ban Giám Khảo sắp thứ hạng các em sau đây được lãnh giải bằng hiện kim và một bằng khen qua mỗi bộ môn thi:

1/. THI QUỐC PHỤC:

- **Đoạt giải I:** Bùi Anna, 3 tuổi, lãnh giải 500 kr và bằng khen

- **Đoạt giải II:** Emily Chiem, 14 tuổi, lãnh giải 300 kr và bằng khen

- **Đoạt giải III:** Hồ Nam Phương, 7 tuổi, lãnh giải 200 kr và bằng khen

2/. THI TÀI NĂNG:

- **Đoạt giải I:** Phạm Hoàng Ái Vy, 10 tuổi, lãnh giải 500 kr và bằng khen (trình bày nhạc phẩm 'Viễn Khúc Việt Nam' của nhạc sĩ Hàn Lệ Nhân) "Chưa bao giờ về Hà Nội, chưa bao giờ ghé Sài Gòn, chưa bao giờ thăm xứ Huế, chưa bao giờ thấy Việt Nam. Tôi là con chim lạc bấy từ muôn kiếp trước, tôi là mây bay ngàn đời.... Chưa bao giờ về Hà Nội, chưa bao giờ ghé Sài Gòn, chưa bao giờ thăm xứ Huế, nhưng tôi là người Việt Nam...."

- **Đoạt giải II:** Alex Nguyễn, 7 tuổi, lãnh giải 300 kr và bằng khen (trình diễn điệu nhảy POP)

- **Đoạt giải III:** Thanh Loan, 14 tuổi & Nguyễn Nghi 18 tuổi, lãnh giải 200 kr và bằng khen (trình diễn điệu nhảy POP)

3/. THI LỒNG ĐÈN:

- **Đoạt giải I:** Nguyễn Ngọc Ánh, 10 tuổi, lãnh giải 500 kr và bằng khen (với lồng đèn hình con thuyền vượt biển)

- **Đoạt giải II:** Alex Nguyễn, 7 tuổi, lãnh giải 300 kr và bằng khen (với lồng đèn hình "Nhà Việt Nam")

[sau đó được em Alex Nguyễn hân hoan trao tặng chiếc lồng đèn này đến Ban Tổ Chức để làm món quà lưu niệm tại Nhà Việt Nam]

- **Đoạt giải III:** Fiona Dinh, 6 tuổi, lãnh giải 200 kr và bằng khen (với lồng đèn hình con chuột)

Được biết số hiện kim dùng để phát giải 3 cuộc thi do các mạnh thường quân hỗ trợ như sau: Hội Cao Niên Người Việt Tỵ Nạn tại Na Uy, 2000 kr; Lille Sài Gòn, 2000 kr; Chili Lavpris, 500 kr; Sushi Aker, 500 kr; Ô/b Đình Nguyên Trình Giang, 500 kr; Bà Nguyễn Liễu Xiếu, 200 kr; Chị Nông Mai Hương, 200 kr; Ô/b Ngân Đóa, 200 kr; Bà Bùi Thị Huệ, 200 kr; Bà Huỳnh Thị Mai, 200 kr; Đặc biệt chị Lý Lệ Nhi, thành viên BCH Chi hội/NVTN Lørenskog, không hỗ trợ bằng tiền mặt nhưng bằng tấm lòng cao quý, vào giờ chót chị đã hủy bỏ chuyến du lịch với gia đình để nhận công tác quay phim trọn chương trình Tết Trung Thu; Vào giờ chót, anh Võ Quang Nhu tặng 20 DVD Tết Trung Thu cho BCH.

Vì số quan khách hiện diện ngoài dự trù, nên quầy phân phối thức ăn không đủ cung ứng, BTC phải cử người chạy đi mua thêm.

Ngoài ra, lễ Tết Trung Thu ghi nhận sự nhiệt tình đóng góp công sức của BCH/HNVTN, Ban hợp ca Hồn Việt, Ban Phụ Huynh Lớp Việt Ngữ, HCN, HAHQCC&HD, cùng thân hữu HNVTN tại khu vực Oslo và các vùng phụ cận đã góp một bàn tay để làm nên lễ hội.

Đồng thời cũng trong ngày này, BTC ghi nhận có 55 đồng hương ký đơn gia nhập làm Hội viên HNVTN/NU và đóng niên liễm tại chỗ, và có 5 gia đình sẽ gửi đơn sau đó.

Xen kẽ chương trình có phần phụ diễn ca, vũ giúp vui do học

sinh Lớp Việt Ngữ/ Nhà Việt Nam đảm trách. Tiết mục phát lồng đèn Trung Thu cho các em thiếu nhi được diễn ra khá huyền ảo. Các em khi đã có những chiếc lồng đèn để thương trong tay thì cùng hát bài "Tết Trung Thu rước đèn đi chơi..." hân hởi theo sau con Lân để đi vòng quanh hội trường trước khi đại diện BTC nói lời cảm ơn nồng nhiệt đến phụ huynh và các

em đã bỏ công tham dự.

Vài bó hoa cũng được trao tặng đến các vị lão thành như là một lời cảm ơn đã khích lệ BTC, nhất là các em thiếu nhi trong ngày hội Tết Trung Thu. Đại diện BTC cũng không quên nói lời xin lỗi chân thành vì những thiếu sót không thể tránh trong suốt buổi lễ. Nhất là một thiếu sót ngoài ý muốn: vì

tổng số quà và giải thưởng "khích lệ" không đủ cấp phát. Lý do là trước giờ khai mạc đã có 4 - 5 em bé được cha mẹ dẫn tới xin cho dự thi mà BTC không đành lòng từ chối. Cho nên số giải thưởng bị thiếu hụt từ đó.

Lễ Tết Trung Thu chấm dứt lúc 18 giờ cùng ngày.

(Phạm Sĩ Việt tường thuật)

sinh hoạt cộng đồng

*** Thứ Bảy, 10.05.2014:
NGÀY THIẾU NHI
THẾ GIỚI
BARNAS VERDENS DAGER**

Nắng vàng rực
rõ sau mấy ngày mặt trời ngủ yên,
không khí ấm như căng đầy sức
sống; ngày Hội Thiếu Nhi Thế
Giới cũng vì thế mà sinh động
hơn đối với các mầm non đang nô
nức dưới vòm nhà Đa Văn Hóa
tại Lørenskoghus diễn ra vào thứ 7
ngày 10 tháng 05 năm 2014.

Chương trình mở đầu lúc 12 giờ
bằng lời chào mừng bậc cha mẹ
và thiếu nhi các sắc dân của ông
Åge Tovan, người trách nhiệm Ban
Tổ chức; được sự hợp lực của chị
Nguyễn Huỳnh Phương, Chi hội
Trưởng Chi hội Lørenskog cùng
đồng đảo hội viên góp mặt trong
ngày Lễ Hội Thiếu Nhi Thế Giới
này.

Mở đầu, hai vị dẫn chương trình,
ông Finn Evensen và bà Kjersti
Østnes Eggum; vừa dẫn vừa điều
cùng đoàn măng non xinh xắn
xếp hàng dài trên sân khấu cất cao
những đoạn khúc: vũ dân tộc, vũ
cổ truyền... hòa nhịp cùng tiếng tây
ban cầm, phong cầm, tiếng phách
đã làm cho sân khấu trở nên vui
nhộn dưới ánh đèn màu chớp tắt
như sao đêm.

Võ Minh Sang David (7t), Võ
Minh An Kevin (10t) và Trịnh
Phúc Đức Christian (10t), thuộc Hội
viên HNVTN, đã kết hợp thành
một đội Lân có cả Ông Địa trở hết
tài nghệ trên sân khấu khiến ai
ấy ngạc nhiên và trầm trồ khen
ngợi.

"Kìa thôn quê dưới trăng vàng
bát ngát

Ánh trăng thanh chiếu qua
làng xơ xác

Chiếu hồn quê bao khúc ca yêu
đời..."

Nghe đâu đây âm hưởng Việt
mượt mà, lời cuốn, quyến trong
dòng đa ngôn ngữ qua điệu múa

"Khúc Ca Ngày Mùa" mà nhạc sĩ Lam Phương như làm cho tài nghệ các em: Hồ Nam Phương (6t), Vũ Celina (8t), Ngô Tú Uyên (9t), Nguyễn Cathy (9t), Nghi (17t) và Tú Uyên (14t), thuộc Lớp Việt Ngữ Nhà Việt Nam và Hội viên/HNVVN, được người xem tán thưởng bằng những tràng pháo tay nồng nhiệt.

Tưởng chừng như sân khấu không đủ rộng cho hai tài nghệ tí hon, uốn lượn nhịp nhàng mềm mại, với điệu vũ đẹp mắt của 2 Hội viên/HNVVN: Sandra Đoàn (9t) và Sofie Nguyễn (11t - bé từng đoạt giải nhất trong khóa học thi vũ của bộ môn này) qua 2 nhạc phẩm nổi tiếng: "Let It Go" và "Just Around The River Bend".

Sẵn trớn, Sofie Nguyễn (11t) lại

một lần nữa đến với một điệu vũ khoan thai chậm rãi, song hành cùng âm điệu của nhạc phẩm "Pocahontas".

"Con Bướm Xuân" tự nhiên sà cánh tới sân khấu của Lễ Hội Thiếu Nhi Thế Giới này với Tú Uyên (14t) và Nghi (17t), như hai cánh bướm chuyển mình giữa rừng măng non làm cho khán giả ngạc nhiên không ít.

Ngày Lễ Hội Thiếu Nhi Thế Giới năm nay ngoài các em bé gốc bản xứ và Việt Nam, người ta còn ghi nhận có đông đủ các sắc dân trở tài trên sân khấu, như: Ấn Độ, Sri Lanka, Pakistan v.v... Hầu hết những tiết mục mới lạ đến từ các sắc dân mang đậm nét văn hóa đặc thù qua trang phục cũng như tiết tấu, nhất là những điệu nhạc sống động ở từng mỗi địa phương như cố gắng hiến khán giả một cuộc du hành vòng quanh những khung trời xa lạ ấy.

Được biết năm nay có nhiều gia đình Việt Nam đưa con đến tham dự. Và cùng hòa nhập với các gian hàng, Chi hội Lørenskog có đặt một quầy ghi danh làm Hội viên

của HNVVN. Kết quả Hội thu nhận được 3 gia đình gồm 9 thành viên trở thành tân Hội viên của HNVVN. Trong số đó có một gia đình đã đóng tiền niên liễm ngay tại chỗ.

Người thưởng ngoạn cũng không quên ghé qua các gian hàng thức ăn đặc thù. Ngoài ra, các quầy trò chơi: thả vòng, ảo thuật, chiếu phim hoạt hình v.v... đã làm cho các em bé mãi mê không muốn đi về.

Nhưng dù sao Lễ Hội Ngày Thiếu Nhi Thế Giới với sự tham gia của HNVVN/Chi hội Lørenskog cũng phải tạm biệt các em lúc 16 giờ, và xin hẹn gặp lại ngày năm sau.

(Phạm Sĩ Việt tường thuật)

Độc và cổ động
Vượt Sóng

*** Thứ Bảy, 10.05.2014:
HỘI CAO NIÊN
ĐẠI HỘI
THƯỜNG NIÊN**

Chiều tinh thần buổi họp ngày 24.01.2014 của Ban Chấp Hành Hội Cao Niên Người Việt Tỵ Nạn tại Na Uy, về việc bầu vị tân Hội trưởng và BCH để điều hành việc Hội cho nhiệm kỳ 9, 2014 - 2017. Một Đại hội Thường niên để giải quyết vấn đề này được tổ chức vào thứ 7, ngày 10 tháng 5 năm 2014, tại hội trường Elgtrækket 5, Blystadlia.

Sau nghi thức chào quốc kỳ và phút mặc niệm diễn ra vào lúc 14 giờ là lời tuyên bố lý do của ô. Nguyễn Duy Hoan, Hội phó Ngoại vụ. Ông Nguyễn Duy Hoan cho biết hôm nay là buổi Đại hội mà các Hội viên đều có trách nhiệm và bốn phận tìm người kế vị cụ Đỗ Duy Huỳnh, vì tuổi già cứ mang bệnh hoạn nên không thể tiếp tục nhiệm kỳ sắp tới. Ông Nguyễn Duy Hoan cũng nói thêm, hiện ông Lâm Bá Thắng đã nắm quyền Hội trưởng, tức xử lý thường vụ trong lúc cụ Huỳnh nghỉ bệnh dài hạn, chờ đến khi Hội bầu được tân BCH và tân Hội trưởng.

Để đi vào từng đề mục chính, trước hết là phần báo cáo và tường trình các ban ngành:

* Báo cáo tài chánh, ông Nguyễn Văn Quy trách nhiệm: Sau khi Đại hội được nghe ông Nguyễn Văn Quy tường trình từng điểm một về các món tiền THU và CHI trong sinh hoạt Hội năm qua, nay ngân quỹ của Hội còn tồn đọng là 57.884 kroner trong Postbank (năm mươi bảy ngàn tám trăm tám mươi bốn). Một tràng pháo tay vui mừng vang lên trước số hiện kim dồi dào đó.

Ông Nguyễn Duy Hoan tiếp lời, HCN trong những năm qua không nhận tài trợ từ công xã Akerhus, lý do như cụ Hội trưởng cho biết trước đây, vì công xã Akerhus chỉ tài trợ cho những hội viên là cư

dân trong vùng. Trong khi đó hội viên HCN không đủ túc số để nộp đơn xin tài trợ.

* Hội viên mới: Ông Nguyễn Duy Hoan nhân đây cũng thông báo con số Hội viên mới tham gia sinh hoạt Hội lên đến 11 người. Tuy Hội ít tổ chức các sinh hoạt trong năm, nhưng đây là con số tân Hội viên gia nhập Hội đáng khích lệ.

* Bầu BCH và Tân Hội trưởng:

Đây là vấn đề quá khó khăn đối với BCH, kể cả toàn thể Hội viên. Để tìm một giải pháp thỏa đáng, tất cả cử tọa đồng ý trước hết thiết lập một Ban Bầu Cử để lo việc bầu cử. Sau khi gợi ý và trao đổi Đại hội bình chọn:

- Ông Tôn Thất Sơn, làm Trưởng ban Bầu cử.

- Ông Đỗ Phú Nền, Thư ký Ban Bầu cử.

- Ông Trần Kháng, Kiểm phiếu Bầu cử.

Thành lập xong Ban Bầu Cử, đến phút này Đại hội trao quyền lại cho Ban Bầu Cử.

Ngồi ở ghế Chủ tọa đoàn, trước hết ông Tôn Thất Sơn ngỏ lời cảm ơn Đại hội tín nhiệm ông vào ghế này, dù là ngắn hạn. Sau đó ông Tôn Thất Sơn có đôi lời tâm tình cùng cử tọa. Ông nói lên nỗi niềm của riêng ông, của Cộng đồng, của đất nước, của cảnh loạn ly tỵ nạn trong đó có chính gia đình ông...

Một cử tọa nêu thắc mắc, thông thường một cuộc bầu cử theo nguyên tắc phải hội đủ tỷ số phiếu bầu quá bán, so với tổng số Hội viên. Nay nhìn thấy số Hội viên hiện diện chưa được một phần ba (khoảng trên 70 người). Vậy cuộc bầu cử nếu diễn ra, có giá trị pháp lý không?

Để giải đáp, ông Nguyễn Duy Hoan nêu ra kinh nghiệm qua những lần hội họp của các tổ chức, hội đoàn. Tuy rằng tổng số Hội viên đông đảo, nhưng chưa bao giờ hội đủ theo túc số lý tưởng mà một buổi đại hội cần. Vì vậy chúng ta chẳng nên khắt khe với quy luật mà đáng lý ra không còn phù hợp với hoàn cảnh hiện tại. Do đó, cho dù số người tham dự ngày hôm nay không đông đủ, kết quả bầu bán vẫn có giá trị về mặt pháp lý.

Thắc mắc này đã coi tạm ổn. Ban Bầu Cử bắt đầu nhiệm vụ. Trước hết ông Tôn Thất Sơn kêu gọi:

- Ứng cử: Trong số cử tọa hiện diện hôm nay vị nào muốn ra đảm trách, xin tự nguyện giơ tay? Qua 3 phút không có ai đồng tình.

- Đề cử:

. Có vị đề cử ông Lâm Bá Thắng: Sau khi được hỏi, số đông cử tọa đồng ý chọn ông Lâm Bá Thắng vào chức vụ Hội trưởng.

Liên đó ông Lâm Bá Thắng nêu lý do, vì sức khỏe kém nên không thể đảm nhận vai trò này được, xin từ chối 3 lần.

. Có vị đề cử ông Tôn Thất Sơn: Sau khi được hỏi, số đông cử tọa đồng ý chọn ông Tôn Thất Sơn vào chức vụ Hội trưởng.

Nhưng khi trình bày về hoàn cảnh ông đang ở tận Kristiansand, thật quá khó điều hành công việc Hội khi 2 địa phương cách trở nhau. Ông Tôn Thất Sơn xin được từ chối.

. Có vị đưa ra ý kiến, đề nghị ông Lâm Bá Thắng vẫn giữ vai trò quyền Hội trưởng, chờ đến tháng 9 sẽ hạ hội phân giải. Nhưng nếu nói như thế hóa ra buổi tổ chức Đại hội hôm nay không thành công?

. Có vị đề nghị nên bầu các Cụ Bà, để gọi là Nam Nữ bình quyền. Tất cả các Cụ Ông hoan nghênh sáng ý này, nhưng ngược lại các Cụ Bà như trầm tư suy nghĩ. Rồi kết cuộc có người mách rằng, nếu các Cụ Bà xông xáo bên ngoài xã hội, thì ai làm tài xế đưa đón các Cụ khi công tác, rồi trong nhà việc bếp núc ai lo? Các Cụ Ông không giải đáp được, nên giải pháp này trở thành bất khả thi.

Không khí bầu bán đến phút này khá căng. Tất cả mọi người như có vẻ dăm chiêu lo lắng, lo cho số phận HCN trong tương lai gần chẳng biết về đâu? Gần một tiếng đồng hồ trao đổi, mọi người không tìm ra ánh sáng ở....

Và ánh sáng ở cuối đường hầm... người ta tìm được sau hơn 30 phút giải lao trong buồn phiền vô vọng. Cụ Đỗ Duy Huỳnh, linh hồn của HCN xuất hiện.

Sau một hồi trao đổi, cân nhắc, đắn đo, cùng hội ý với các vị trách nhiệm trong BCH, cụ Đỗ Duy Huỳnh có đôi lời tâm tình cùng Đại hội. Trước hết Cụ nhắc lại 4 điều quan trọng trong mục đích và tôn chỉ của Hội. Cuối cùng

Cụ tuyên bố: "Trước những khó khăn không lối thoát để mong tìm người kế vị. Nay tôi đành thất hứa với bà nhà tôi, tách ra khỏi bàn tay chăm sóc của bà, rời khỏi giường bệnh, tôi quyết định tái tục nhiệm kỳ này...". Nhiều tràng pháo tay vang dội cả hội trường. Hình như có vài Cụ Bà rướm rướm nước mắt vì cảm động trước nghĩa cử cao đẹp của Cụ Đỗ Duy Huỳnh.

Liên khi đó ông mời Cụ Bà Đỗ Duy Huỳnh đến gần và âu yếm nói rằng: "Anh xin lỗi em đã không giữ lời hứa...". Nhưng lại cảm động thay Cụ Bà không buồn giận mà thốt lên với giọng rất ư Cổ Thành: "Nhưng mà anh... phải... nhớ... giữ... gìn sức... khỏe... nghe!". Sau khi được Cụ Bà cấp "Sự Vụ Lệnh", Cụ Ông bèn lên phương án thiết lập ngay Tân BCH nhiệm kỳ thứ 9, 2014 - 2017.

Tân BCH này sẽ được ra mắt trong ngày kỷ niệm 23 năm HCN thành lập, được dự trù vào tháng 9.2014 sắp tới đây. Và trong thời gian chờ đợi, việc điều hành Hội sẽ do ông Lâm Bá Thắng, quyền Hội trưởng trách nhiệm giải quyết.

Đến đây tất cả mọi người như thở ra nhẹ nhõm trên mái tóc lưa thưa tuổi hạc, để cùng nhau giúp vui trong giờ xổ số và hát cho nhau nghe.

(Phạm Sĩ Việt tường thuật)

**Mỗi Thứ Tư
NHÀ VIỆT NAM
có gì lạ?**

**Các món ăn đậm đà mùi vị
quê hương, ngon và rẻ!**

**Thường xuyên thay đổi: PHỞ - HỦ TIẾU NAM
VANG - MÌ HOÀNH THÁNH - BÚN BÒ HUẾ -
BÚN CHẢ GIÒ - BÚN CHẢ LỤA - BÚN THỊT
QUAY - CƠM BÌ - CƠM CHIÊN THẬP CẨM...**

*** Thứ Bảy, 21.06.2014:
HỘI CAO NIÊN
TỔ CHỨC
DU NGOẠN**

Hằng năm cứ đến mùa nắng ấm Hội Cao Niên Người Việt Tỵ Nạn lại đưa các cụ ông cụ bà đi chơi bằng cuộc du ngoạn thú vị. Năm nay HCN muốn nguyên một chiếc xe buýt để chở các cụ đi chơi, vào thứ 7, 21.06.2014.

Với tất cả các thành viên trong BCH/HCN (ngoại trừ cụ Đỗ Duy Huỳnh phải nhập viện) trách nhiệm hướng dẫn và đưa đón cuộc du ngoạn.

Có tất cả 49 cụ ông cụ bà ghi danh tham gia cuộc vui trong tổng số 224 hội viên.

Xe buýt khởi hành lúc 8 giờ và ghé đón các cụ đồng hành ở những trạm Solheimveien 70 Lørenskog, Furuset T-bane, Lambertseter, Mortensrud.

Xe dừng 1 giờ tại chợ biên giới Svinesund Markt và nửa giờ tại Trung tâm Strømstad trước khi xuống tàu lúc 13 giờ, tàu chạy 13 giờ 30.

Xe bắt đầu chạy ra E6 trực thẳng hướng sang Thụy Điển. Ông Lâm Bá Thắng cầm microphone chào mừng tất cả bà con đã tham dự chuyến du ngoạn do Hội tổ chức, chúc bà con có chuyến du ngoạn thật lý thú. Để gây không khí hào hứng trong cuộc hành trình, ông LBT mời bà con lên hát hoặc kể chuyện vui. Liền sau đó Bà Thơm lên kể chuyện những ngày đầu đến Na Uy với những khó khăn về tiếng nói trao đổi với người Na Uy giống như những đứa trẻ chập chững vào đời, phải uốn môi cong lưỡi tập nói, làm cho bà con cười vỡ bụng. Tiếp theo cô Mầu và anh Giác lên hát những bài ca thật hay, bà con vỗ tay cổ vũ nồng nhiệt. Ông Diệp Năng Tường kể chuyện vui vừa mặn vừa ngọt làm cho bà con có những trận cười rất giòn.

Niềm vui chưa dứt thì xe đã đến

cầu biên giới. Tài xế đề nghị chạy thẳng vào Nordby Supermarket thay vì vào Svinesund Market, tất cả bà con đều đồng ý. Xe vào bãi đậu Nordby chưa đầy 11 giờ. Bà con xuống xe, ông LBT căn dặn bà con phải ra xe trước 12 giờ để bà con có nửa giờ vào Strømstad vô tiệm Thổ mua sắm. Nhưng đến lúc trở ra xe, kiểm điểm lại thiếu 1 người, ấy là bà Bình. Bà đi "nhà vệ sinh" không biết đường ra, thế là 4 người vào Senter tìm. Đến gần 13 giờ vẫn không tìm được Vì đã hết giờ, chỉ còn kịp xe chạy ra bến tàu, ông Lai tình nguyện ở lại để tìm bà Bình. Trên đường xe chạy ra bến tàu, bà con ai nấy đều lo lắng.

Xe chạy đến bến tàu đúng 13 giờ 30. Trong lúc này ông LBT, DNT và bà Kim liên lạc liên tục qua điện thoại mới nhận được tin vui là ông Lai đã tìm được bà Bình, và ông ấy đã nhờ người nhà chạy từ Oslo sang đón ông Lai và bà Bình.

Bà con lên tàu Color Lines Viking, rất hên trời nắng đẹp, biển phẳng lặng không một gợn sóng.

Tàu cập bến Sandfjord đúng 16 giờ, bà con tay xách vai mang lần lượt xuống tàu và bắt đầu lên xe buýt. Xe rời bến tàu tiến thẳng E18 trực chỉ Oslo. Bà con trên xe sau nhiều giờ bận rộn, lo lắng nên đều mệt mỏi, phần đông đi vào giấc ngủ suốt trên đường về. Khi xe gần tới Oslo ông LBT cầm micro nói lời cảm ơn đến tất cả bà con đã tham dự chuyến đi. Ông chúc sức khỏe đến mọi người và hẹn tái ngộ năm tới. Xe vào Bussterminal đúng 18 giờ, phần đông bà con xuống xe và chia tay tại đây, một số còn lại về Furuset và Lørenskog.

Được biết, chương trình du ngoạn phí tổn mỗi hội viên là 250 kr, nhưng mỗi tham dự viên chỉ phải trả 100 kr, phần còn lại do HCN đài thọ. Cuộc du ngoạn lần này do ông Diệp Năng Tường, là Ủy viên Tổ chức của HCN lo các trước phương tiện như thuê mượn xe buýt và đặt vé tàu.

(Diệp Năng Tường tường thuật)

sinh hoạt cộng đồng

KỶ NIỆM 23 NĂM (1991-2014) HỘI CAO NIÊN NVTN TẠI NA-UY

*** Thứ Bảy, 13.09.2014:
ĐẠI HỘI KỶ NIỆM
23 NĂM THÀNH LẬP
HỘI CAO NIÊN**

"Sao mới đây mà 23 năm rồi hà?". Mấy bà cụ cứ trở mắt nhìn nhau bằng sự ngạc nhiên không tưởng tượng được vì mới lúc nào đây, nay đã tròn 23 năm. Để rồi ngày hôm nay, thứ 7, 13 tháng 9 năm 2014 lại tổ chức kỷ niệm 23 năm thành lập Hội Cao Niên Người Việt Tỵ Nạn Tại Na Uy ở hội trường Elgtrækket 5, Blystadlia.

Dưới ánh nắng vàng ấm áp của một ngày cuối tuần giữa mùa thu, đông đảo cụ ông, cụ bà và thân hữu trang phục chỉnh tề cùng nhau tham dự Đại hội kỳ này.

Khác với những lần Đại hội trước, hai cụ bà Lê Kim và cụ ông Đỗ Phú Nền được tuyển chọn làm MC trong chương trình lễ mà chỉ nghe chứ đừng nhìn, người ta cứ ngỡ là hai giọng oanh vàng trong vắt đã hướng dẫn chương trình lễ một cách mạch lạc và trôi chảy.

Sau lời chào mừng của đại diện Ban Tổ chức lúc 13 giờ 45 là lễ chào quốc kỳ và phút mặc niệm. Phút mặc niệm để tưởng nhớ đến những anh hùng tử sĩ đã hy sinh vì lý tưởng tự do, những đồng bào đã bỏ mình trên biển cả, nhất là nhớ đến hương hồn của 42 hội viên HCN đã qua đời. Kế đó là nghi thức lễ dâng hương lên bàn thờ Tổ Quốc do các bộ lão trong bộ quốc phục trịnh trọng thấp nhang và khấn vái.

Khẩn rằng: "Hôm nay kỷ niệm 23 năm thành lập HCN, chúng con quây quần nơi đây để cầu xin những thuyền nhân khuất bóng phù hộ cho chúng con nơi đất khách quê người, đến với nhau trong tình đồng hương, trong hoàn cảnh lưu vong xa xứ...".

Và cũng khẩn rằng: "Chúng tôi luôn thương nhớ đến 42 hội viên đã quá vãng, là anh chị em trong HCN đã đi trước; sống khôn thác thiêng xin các anh các chị về đây chứng kiến và phù hộ cho Hội trong những ngày tới. Hôm nay cũng là ngày ra mắt Tân Ban Chấp Hành Hội Cao Niên, nhiệm kỳ IX năm 2014 - 2017, xin hồn thiêng sông núi Việt Nam về đây chứng kiến và hỗ trợ cho chúng tôi trong thời gian sắp đến...".

"Hưng... Bái, Hưng... Bái, Hưng... bái!"

Phần giới thiệu quan khách tham dự hôm nay gồm có: chị Nguyễn Huỳnh Phương, Tân Hội trưởng Hội Người Việt Tỵ Nạn tại Na Uy; ông Đoàn Đôn, Hội trưởng Hội Ái Hữu Quân Cán Chính VNCH & HD cùng quý thân hữu và hội viên HCN hiện diện. Nhiều tràng pháo tay vỗ dồn dập để nghênh đón mọi người.

Ông Lâm Bá Thắng, quyền Hội trưởng tiếp lời trước đại hội. Ông Lâm Bá Thắng nhắc lại buổi Đại hội bầu cử 10 tháng 5 năm 2014 còn ứ đọng, vì lý do ngoài ý muốn ông phải tạm thời đảm trách vai trò "quyền Hội trưởng" cho đến ngày hôm nay. Ông Lâm Bá Thắng cũng trình bày vài nét về các sinh hoạt của Hội trong nhiệm kỳ VIII, thời gian mà ông với tư cách là

Xử Lý Thường Vụ kể từ ngày 24 tháng 01 năm 2014 khi cụ Đỗ Duy Huỳnh thông báo phải nhập viện khẩn cấp.

Sau đó vị đại diện giới thiệu chi tiết thành phần Tân Ban Chấp Hành HCN và đại diện các khu vực.

Tất cả các vị được gọi tên (ngoại trừ vài vị vắng mặt) lên đứng trước quan khách. Kế đó là đôi lời tâm huyết của cụ Đỗ Duy Huỳnh, Hội trưởng HCN nhiệm kỳ IX, 2014 - 2017. Hội trưởng Đỗ Duy Huỳnh mong mỗi tất cả chúng ta hãy vì sự sinh tồn của Hội hãy ghé vai sát cánh giúp đỡ lẫn nhau, chia sẻ trong sự đoàn kết để giữ vững truyền thống văn hóa Việt Nam. Đến với HCN là gác bỏ mọi tị hiềm, mọi dị biệt cùng nhau nêu cao chính nghĩa của một người tỵ nạn cộng sản. Nhắc đến chữ "tình" của một thành viên trong HCN, ông Đỗ Duy Huỳnh nhấn mạnh: "... Để chứng minh một sự thật, là trong HCN chúng ta luôn coi trọng chữ "tình" là trên hết. Thực tế ngày hôm nay trong Ban Tham vấn của chúng ta có cụ Trần Văn Thụy đang nằm ở nhà vì tuổi già sức yếu, nhưng cụ vẫn đóng vai trò Tham vấn cho Hội. Và có mặt tại nơi đây có ông Lê Văn Phước, mặc dầu bệnh tật ngặt nghèo, người đã từng nắm vai trò "quyền

Hội trưởng" trước đây, cũng được mời ngồi ở ngôi vị Tham vấn...".

Chị Nguyễn Huỳnh Phương, Tân Hội trưởng Hội Người Việt Tỵ Nạn tại Na Uy được mời phát biểu cảm tưởng. Trước hết chị Huỳnh Phương ngỏ lời cảm ơn quý hội viên của HCN và cũng là hội viên của HNVTN/NU đã tham dự đông đủ trong ngày đại hội bầu cử của HNVTN/NU và tín nhiệm bầu chọn chị vào ngôi vị Hội trưởng của HNVTN tại Na Uy trong nhiệm kỳ 2014 - 2016. Và trước khi nhận lãnh vai trò này chị Huỳnh Phương vững tin rằng tất cả mọi người có mặt tại nơi đây sẽ luôn đồng hành, hỗ trợ và nâng đỡ cho cá nhân chị Huỳnh Phương và toàn Tân BCH/HNVTN trong thời gian tới, giai đoạn mà "Hội Người Việt Quê Hương" một tổ chức bình phong của tòa đại sứ cộng sản tại Oslo đang cầu mong chúng ta bỏ cuộc để họ chiếm ưu thế trên mảnh đất tạm dung này. Ngay như ngày Tết Trung Thu mà HNVTN tổ chức vào thứ 7, 27/9-2014 thì sứ quán CSVN tại Oslo cũng có ý đồ lấn đất giành dân bằng cách tổ chức Tết Trung Thu cùng thời điểm đó. Nhân đây, chị Huỳnh Phương cũng kêu gọi quý đồng hương hãy cùng con em mình đến với ngày hội Tết Trung Thu do HNVTN tổ chức thật đông đảo, để xác quyết rằng, chúng ta là những người tỵ nạn cộng sản không chấp nhận bất cứ thứ văn hóa trá hình nào do tập đoàn bán nước CSVN dựng nên và ru ngủ. Cuối cùng chị Huỳnh Phương không quên cầu chúc quý Tân BCH/HCN tiếp tục đạt nhiều thắng lợi, duy trì tinh thần đoàn kết và vững mạnh để cùng song hành với cộng đồng Việt tỵ nạn trong việc phát huy và bảo tồn văn hóa Việt, nhất là chính nghĩa của người Việt tỵ nạn.

Nhân đây, chị Huỳnh Phương trao tặng HCN bó hoa mừng ngày kỷ niệm HCN. Để đáp lại thịnh tình này đại diện HCN cũng ưu ái gửi tặng BCH/HNVTN một số tiền là 2.000 kroner (hai ngàn) để chi dùng cho việc tổ chức Tết Trung Thu ngày 27 tháng 9 năm 2014; chị Huỳnh Phương thay mặt BCH/

HNVTN nhận lãnh và nói lời cảm ơn sau đó.

23 Hội viên mới gia nhập thành Hội viên của HCN được trình diện trước quan khách (có một số vắng mặt ngoài ý muốn).

Ông Hội trưởng Đỗ Duy Huỳnh trân trọng gắn huy hiệu HCN cho từng Tân Hội viên trước tràng pháo tay hân hoan chào đón của Đại hội.

Tặng quà sinh nhật cho các cụ ông, cụ bà ở tuổi lục tuần và thất tuần.

Các vị được gọi tên đứng trước quan khách để ông Tân Hội trưởng trao quà sinh nhật (có vài vị vắng mặt ngoài ý muốn).

Nghi thức cắt bánh sinh nhật kỷ niệm 23 năm thành lập Hội Cao Niên Người Việt Tỵ Nạn được trang trọng diễn ra sau đó. Chiếc bánh lớn và đẹp được các máy ảnh nhắm vào bấm không ngớt qua những ánh đèn chớp sáng liên tục đến khi chiếc bánh được ông Lâm Bá Thắng cẩn thận cắt ra.

Phần nghỉ giải lao với cơ man thức ăn đậm đà hương vị Việt Nam bày biện ở dãy bàn lớn kế bên được quan khách tận tình chiêu cố. Nhân đây ông Hội trưởng cũng nhắc đến tên các vị hội viên mạnh thường quân đã ưu ái đóng góp cho ngày Đại hội những món ăn ngon miệng.

Sau giờ giải lao là phần xổ số gây quỹ với các giải thưởng có giá trị đã gây một không khí Đại hội hết sức hào hứng. Nhất là được xen kẽ với chương trình nhạc karaoke hát cho nhau nghe. Mọi người cười cười nói nói đúng nghĩa là một ngày hội lớn, ngày hội kỷ niệm HCN thành lập cách đây 23 năm.

Đại hội kết thúc vào lúc 19 giờ 30, và rồi cũng chia tay trong tình thân thiện nhưng không tránh được sự bịn rịn giữa những cụ ông, cụ bà khi tuổi đã xế chiều...

(Phạm Sĩ Việt tường thuật)

*** Chủ Nhật, 22.06.2014:
ĐÊM VĂN NGHỆ
NHẠC DÂN TỘC
"HỒN VIỆT"**

Hội trường với sức chứa 200 ghế nhưng cũng có nhiều người đứng dọc theo hai lối đi khiến đêm văn nghệ đầy ắp khán giả mộ điệu tại Lørenskog Hus vào Chủ nhật 22.06.2014.

Đêm văn nghệ bắt đầu lúc 16 giờ 15 với lời chào mừng của người dẫn chương trình, MC Minh Hiệp. Qua đó Minh Hiệp nói về bản sắc dân tộc, về nền âm nhạc cổ truyền, một nền âm nhạc có từ ngàn xưa; đó là nguồn cội, là huyết mạch của người con Việt, nhất là con dân Việt Nam xa xứ, dù ở bất cứ nơi đâu chúng ta vẫn là người Việt Nam hoài cổ.

Sau khi sơ lược chương trình, MC Minh Hiệp bắt đầu nghi thức chào quốc kỳ với bài quốc ca hùng hồn được cả hội trường cất lên. Diễn văn khai mạc tiếp theo đó của chị Huỳnh Phương, Hội phó/HNVTN cũng là trường ban tổ chức đêm văn nghệ Hồn Việt. Nhằm thắt chặt mối tương quan tình đồng hương xa xứ, đêm văn nghệ Hồn Việt là chất keo kết tụ tình người, chị Huỳnh Phương nói: "HNVTN tại Na Uy dùng văn nghệ Hồn Việt để hướng tới sự cảm thông giữa đồng hương và bản Hội, giữa các hội viên cũng như giữa văn nghệ sĩ và người yêu văn hóa Việt...". Nhắc đến hiện tình đất nước Việt Nam, chị Huỳnh Phương tiếp lời: "...văn hóa Việt qua mấy ngàn năm dựng nước và giữ nước là yêu văn học nghệ thuật và chống xâm lăng, chống đồng hóa tư tưởng, chống bành trướng đất đai, chống bá quyền chính trị của quân phương Bắc. Tổ tiên chúng ta đã hết lòng giữ gìn bản sắc Việt Nam, trong lúc vẫn tiếp thu và đãi lọc những điều hay của nhiều nền văn hóa khác nhau trên thế giới...".

Với bản sắc thuần túy Việt Nam, chị Huỳnh Phương đề cao chính khí Việt: "...từ một câu ca dao 'Bầu ơi thương lấy bí cùng, tuy rằng khác giống nhưng chung một giàn' cũng đủ nói lên tinh thần chống độc tôn và độc tài. Chúng ta gìn giữ từng chiếc áo dài, cái nón lá... và cả tiếng đàn tranh, đàn bầu... Ông bà chúng ta giữ nước bằng thanh gươm, bài hịch và cả chữ Nôm, chữ Quốc ngữ... với cả tấm lòng 'nhiều điều phủ lấy giá gương...'".

Trước khi dứt lời, chị Huỳnh Phương cầu mong: "Chúng ta gặp gỡ nhau nơi đây, trong tinh thần hướng về đất nước thân yêu đang bị giặc ngoài lấn đất chiếm biển, thù trong đàn áp dân lành. Ước mong âm hưởng của tiếng đàn tranh, đàn bầu trong đêm văn nghệ Hồn Việt hôm nay sẽ thôi thúc chúng ta nặng lòng với đất nước nhiều hơn...". Cũng nhân lúc này chị Huỳnh Phương có nêu danh tánh và ấn danh một số ân nhân hảo tâm tài trợ cho đêm văn nghệ Hồn Việt.

Một tràng pháo tay thật lớn khi MC Minh Hiệp trân trọng giới thiệu Nhóm Nhạc Dân Tộc đến từ Canada:

- Một khuôn mặt rất quen thuộc của giới mộ điệu qua các chương trình Paris By Night. Một chàng nghệ sĩ tóc dài dài ngồi với cây đàn độc huyền trên Thúy Nga Paris mang âm hưởng dân ca; đó là nhạc sĩ, nghệ sĩ tài ba Phạm Đức Thành. Ông xuất thân trong một gia đình có truyền thống âm nhạc lâu đời, từng đoạt nhiều giải thưởng về đàn bầu, đặc biệt đỗ thủ khoa đại học nhạc cụ toàn quốc 1983, đệ nhất toàn quốc của đại hội các nhạc cụ cổ truyền đàn kìm, đàn cò, đàn bầu 1985. Gần đây nhất, 2007 được đài truyền hình quốc gia Canada vinh danh một trong 12 nhạc sĩ âm nhạc cổ truyền nổi bật nhất. Là tay đàn bầu nổi tiếng đến nỗi một bạn trẻ hâm mộ đàn bầu phải viết lên rằng: "Ở VN ai chơi đàn bầu giỏi thì không biết, chứ ở hải ngoại Phạm Đức Thành là số 1".

- Bên cạnh nghệ sĩ Phạm Đức Thành có ca sĩ Liêu Nguyệt Lan, là phu nhân của người nghệ sĩ tài ba này. Nguyệt Lan thường có biệt danh là "giọng ca 3 miền". Với giọng ca ngọt ngào ấy, Nguyệt Lan đã thành công qua các âm điệu Nam, Trung, Bắc được khán giả tán thưởng tại các liên hoan văn nghệ thuần nhạc dân ca.

- Nghệ sĩ tài danh đàn tranh Lê Kim Uyên, là đứa con tinh thần của nữ nghệ sĩ Phương Oanh. Được sự dẫn dắt từ người mẹ đỡ đầu, năm 1984 Kim Uyên tốt nghiệp đại học âm nhạc; 1988 đăng quang với giải nhất đàn tranh toàn quốc; 1992 tốt nghiệp thạc sĩ âm nhạc tại đại học Monash Melbourne, Australia với học bổng Women Scholarship. Là sáng lập viên chương trình Đại hội Âm nhạc Truyền thống Hải ngoại. Kim Uyên không những đàn giỏi mà còn có nhiều sáng tác độc đáo.

Nghệ sĩ Phạm Đức Thành dẫn đầu chương trình với nhạc phẩm dân tộc "Lý Ngựa Ô Huế" làm khán giả say sưa ngay từ phút đầu. Dứt bản dân ca, nghệ sĩ Phạm Đức Thành thay mặt nhóm nhạc dân tộc kính chúc khán thính giả một năm con ngựa khỏe, mạnh, an khang trong cuộc sống.

Tiết tấu bài "Trống Cơm" được trình diễn sau đó với những tràng pháo tay tán thưởng. Để nâng cao kiến thức về loại Trống Cơm, nhất là giới trẻ cần tìm hiểu, MC Minh Hiệp giải thích rõ về nguồn gốc và sự tích của nó.

"Lý" là một trong những âm điệu dân ca rất phổ biến ở Việt Nam, đặc biệt miền Trung và miền Nam. "Lý" có nhiều thể loại như "Lý Ngựa Ô Huế", "Lý Ba Tri", "Lý Cây Bông", "Lý Bằng Răng" v.v... Còn "Lý Mỹ Hưng" là gì? "Lý" là thể điệu, dùng để cùng hát với nhau trong công việc đồng áng, tỏ tình nhau hoặc làm điệu hát ru con; "Mỹ Hưng" là tên một vùng quê ở miền Nam VN. Đến đây bài "Lý Mỹ Hưng" qua tiếng hát Nguyệt Lan, đệm đàn tranh bởi Kim Uyên, đàn bầu Đức Thành.

Dứt bài "Lý Mỹ Hưng" ca sĩ Nguyệt Lan có vài cảm tưởng về đất nước Na Uy khi chị mới đặt chân đến. Chị nói: "Đất nước Na Uy quá thanh bình, đặc biệt Na Uy có những thân tình mà cộng đồng người Việt nơi khác không có".

Trước khi nghệ sĩ Phạm Đức Thành đọc tấu đàn bầu bản "Hẹn Hò Đêm Trăng", MC Minh Hiệp giải thích ý nghĩa và cấu trúc về cây đàn bầu, một nhạc cụ cổ truyền độc đáo của Việt Nam, không những chỉ chơi nhạc cổ truyền mà còn đánh được các tiết tấu nhạc ngoại quốc. Người Việt Nam nên tự hào về cây đàn này.

Kim Uyên trở lại với đàn tranh. Thay vì theo chương trình Kim Uyên sẽ trình diễn tiết mục khác nhưng Kim Uyên xin thay đổi

bằng nhạc phẩm "Vui Mùa Lúa" do chính Kim Uyên sáng tác. "Vui Mùa Lúa" đã xếp Kim Uyên đứng bậc ưu hạng trong cuộc thi nhạc toàn quốc 1984 tại Việt Nam. Nhạc phẩm này Kim Uyên chưa trình diễn ở một sân khấu nào. Đây là lần đầu tiên và cũng là món quà Kim Uyên muốn dành cho khán giả tại đêm nhạc hội này.

Vài nét về cây đàn tranh được Minh Hiệp giới thiệu. Đàn tranh góp mặt ở nhiều nơi trên thế giới. Ở Trung quốc có loại đàn tranh thường thấy trong các bộ phim Hồng Kông. Ở Nhật cũng có cây đàn như vậy, nhưng âm thanh và cách chơi có khác, nên thường gọi tên là đàn "cô tô", có nơi kêu là đàn "bán nguyệt", vì thân đàn nà nửa vành trăng.

Phần trình diễn của các nghệ sĩ "cây nhà lá vườn" bắt đầu bởi giọng ca trong trẻo duyên dáng của Ngọc Ánh qua nhạc phẩm "Sài Gòn Đẹp Lắm Sài Gòn Ôi!", nhạc phẩm làm gợi nhớ một Hòn Ngọc Viễn Đông năm nào. "Em Còn Nhớ Mùa Xuân", như là một hoài niệm mà nhạc sĩ Ngô Thụy Miên muốn gửi đến người tình xa qua tài nghệ diễn đạt của Kim Cương. Một người có tâm huyết khi bước chân ra hải ngoại luôn mang niềm thương nỗi nhớ, canh cánh bên lòng nỗi nhớ

sinh hoạt cộng đồng

Việt Nam; nhạc sĩ Việt Khang đau đớn cảm nhận được họa mất nước gần kề, Huỳnh Phương diễn tả nỗi đau đớn này thay cho tác giả "Việt Nam Tôi Đâu?". "Xin Thời Gian Qua Mau", giọng ca rất buồn của Diễm Hòa đang suy tư về nỗi niềm cay đắng thay cho nhạc sĩ Lam Phương. Những mầm non Nhóm Phượng Ca với 2 nhạc phẩm cổ truyền: "Bình Bán Ván" hòa tấu và "Lý Qua Cầu" độc tấu.

Sau giờ giải lao hội trường vẫn đầy ắp khán giả. Nhóm nhạc dân

tộc trở lại với tiết mục "Hát Hầu Văn Huế".

Để không khí văn nghệ thêm phần sinh động, tiết mục mang tính cộng đồng dưới sự hướng dẫn của nghệ sĩ Kim Uyên qua bài bản "Dô Ta" được toàn thể khán giả đồng thanh tương ứng...

Bóng dáng cố nhạc sĩ Đặng Thế Phong trở về qua nhạc phẩm bất hủ "Giọt Mưa Thu" với tài nghệ diễn đạt của Phạm Đức Thành.

Chẳng muốn không khí u buồn như giọt mưa thu, cũng vẫn cây đàn bầu ấy, Phạm Đức Thành chơi ngay bản "Rider In The Sky", một bản dân ca có tiết tấu mạnh, mừng tượng ra các tay cowboy đang phóng nước đại dọc vùng thảo nguyên Xứ Cờ Hoa.

Cả hội trường cùng với nhóm nhạc cổ đồng xướng "dô! dô khoan dô hây!" qua bài "Hát Chèo Thuyền", dân ca Bắc Bộ.

Như một rừng hoa hồng từ phía khán giả mộ điệu từng chập từng chập bay lên sân khấu biểu lộ lòng ngưỡng mộ đến với các nghệ sĩ qua mỗi tiết tấu. Rồi những bó hoa ân tình cũng ân cần trao gửi đến khách phương xa như là cuộc hẹn hò mong ngày tái ngộ.

Phần văn nghệ "cây nhà lá vườn" một lần nữa trở lại với giọng ca Phạm Phú Minh qua nhạc phẩm "Anh Là Ai?" để thay lời nhạc sĩ Việt Khang đang trong vòng lao lý ở quê nhà; đây cũng là câu hỏi chúng ta có thể làm gì cho quê hương Việt Nam? Hoàng Mậu với giọng ca buồn, nói lên cảnh ngộ chia ly Nam Bắc mà Lam Phương phải đau đớn viết trong "Chuyến Đò Vĩ Tuyến". Chúng ta đã ra đi và luôn canh cánh trong lòng nỗi niềm thương nhớ quê hương, mong có ngày trở về đất Mẹ; nhạc sĩ Trần Quang Lộc mời gọi mỗi con dân Việt hãy về với cội nguồn, "Về Đây Nghe Em" trình bày qua giọng ca Trần Quốc Tuấn. "Con Bướm Xinh" đột nhiên biến hội trường yên ắng trở nên rộn ràng với tài nghệ POP dans nhịp nhàng của Tú Uyên và Nghi. Nhưng POP dans càng vượt trội hơn với "Let It Go" của 2 búp bê Sofie Nguyễn & Sandra Đoàn uốn lượn mềm mại trên sân khấu.

"Em Vẫn Mơ Một Ngày Về" do ban hợp ca HNVTN như là một lời chia tay trước khi dứt chương trình đêm Hồn Việt lúc 21 giờ 30.

Được biết, xen kẽ chương trình nhạc có một số ân nhân hỗ trợ bằng tiền mặt cho Ban Tổ Chức và trao tặng trực tiếp đến các nghệ sĩ

sinh hoạt cộng đồng

nhạc Hồn Việt đến trưởng nhóm nhạc dân tộc Phạm Đức Thành. Về phía HNVTN, để tỏ lòng mến mộ công sức của nhóm nhạc dân tộc đã bỏ ra, Phạm Sĩ Việt thay mặt BCH/HNVTN & BDH/NVN trích ngân quỹ của Hội trân trọng trao tặng số tiền 5.000 kroner (năm ngàn) đến với nhóm, nghệ sĩ Phạm Đức Thành đón nhận và nói lời cảm ơn.

Nhân đây, cô Ngọc Ánh cũng có 3 món quà mang đầy ý nghĩa trao tặng chị Nguyệt Lan, chị Kim Uyên và anh Phạm Đức Thành.

Bữa tiệc rất vui và rất thân tình. Suốt bữa tiệc với nhiều nụ cười và chuyện phiếm thân thương. Nhưng tâm tình của Phi Thuyền đã làm cho vài giọt nước mắt ứa vội khi những cảm kích trỗi lên bất ngờ khiến ai nấy cũng phải ngậm ngùi. Một ông lão bệnh hoạn Nguyễn Hữu Nhật run tay chống gậy đến với bữa tiệc cũng không cầm được nước mắt khô. Thế rồi cuộc vui nào cũng đến hồi kết thúc. Mọi người bịn rịn nói lời "cạn chén ly bôi...".

21 giờ 45 không khí yên ắng trở lại với NVN.

(Phạm Sĩ Việt tường thuật)

đến từ Canada; ghi nhận có 7.000 kroner (bảy ngàn). Sau khi gộp lại, các nghệ sĩ được khán giả ưu ái tặng một số tiền là 3.700 kroner (ba ngàn bảy trăm). Và người ta ghi nhận Minh Hiệp thật xuất sắc trong vai trò MC, mọi tiết mục đều diễn đạt một cách có mạch lạc, có bài bản và có sức lôi cuốn dễ ru lòng người. Một bó hoa thân ái đến với Minh Hiệp so ra còn quá khiêm tốn.

Ngày hôm sau: TIỆC CẢM ƠN THÂN MẬT

Để nói lên lòng tri ân của Ban Tổ Chức đến với các ân nhân đã

nhật tình hỗ trợ, giúp đỡ cả vật chất lẫn tinh thần trong đêm nhạc Hồn Việt, nhất là đối với nhóm nhạc dân tộc Phạm Đức Thành, linh hồn của đêm nhạc Hồn Việt, bữa tiệc cảm ơn được tổ chức tại Nhà Việt Nam, ngày 23.06.2014, lúc 19 giờ.

Trước khi vào chương trình tiệc, Phạm Sĩ Việt đại diện BCH/HNVTN & BDH/NVN ngỏ lời cảm ơn các thực khách đáp lời mời đồng thời tri ân đến:

- * Các ân nhân:
 - Ban cố vấn/HNVTN;
 - Ban ẩm thực/NVN;
 - Thầy cô giáo LVN;
 - Ban hợp ca HNVTN (H/viên & Thân hữu);
 - Ban nhạc sống HNVTN;
 - Nhóm Phượng Ca;
 - MC Minh Hiệp;
 - Người quay phim Võ Quang Nhu;
 - Các thân hữu từng sát cánh hỗ trợ HNVTN;

- * Các mạnh thường quân:
 - Chủ nhà hàng Lille Saigon/Oslo;
 - Chủ nhà hàng Chopstix/Lørenskog;
 - Chủ tiệm Exotic/Strømmen;

Cụ Đỗ Duy Huỳnh (Hội Cao Niên) và Phạm Sĩ Việt ân cần trao tặng 2 cuốn Đặc san Hành Trình Người Việt Tỵ Nạn Đến Vương Quốc Na Uy đến các nghệ sĩ nhóm nhạc dân tộc. Đồng thời Phạm Sĩ Việt cũng trao phong thư với số tiền 3.700 kroner của khán giả đêm

Ân nhân Nhà Việt Nam và HNVTN

BCH/HNVTN tri ân sự hỗ trợ nhiệt tình của quý mạnh thường quân và ân nhân trong thời gian qua đã phụ giúp công sức và tài chánh cho chúng tôi:

- Ô/b Đinh Nguyên Trình Giang, kr. 5000,-
- Chị Thảo (Lille Saigon), kr. 1000,-
- Chị Hoàng Vân (Chili Lavpris), kr. 500,-
- Sushi Aker, kr. 500,-
- Ô/b Đinh Nguyên Trình Giang, kr. 500,-
- Bà Nguyễn Liễu Xiểu, kr. 200,-
- Chị Mai Hương, kr. 200,-
- Ô/b Ngân Đóa, kr. 200,-
- Bà Bùi Thị Huệ, kr. 200,-
- Bà Huỳnh Thị Mai, kr. 200,-
- Hội Cao Niên, kr. 2000,-
- Anh Võ Quang Nhu, tặng 20 DVD Tết Trung Thu
- Ông Phạm Ninh, USD 150,-
- Ô/b Trần Kháng, kr. 400,-

BĐH/NVN/HNVTN

* Thứ Bảy, 14.06.2014: LỄ BẾ GIẢNG LỚP VIỆT NGỮ NHÀ VIỆT NAM

Hôm nay khi mặt trời ló dạng, báo hiệu cho một ngày nắng đẹp. Một ngày rất thích hợp cho Lễ Bế Giảng Lớp Việt Ngữ Nhà Việt Nam được tổ chức ngoài trời trong xanh bên cạnh mặt hồ gợn sóng li ti.

Chương trình được bắt đầu lúc 14 giờ tại Langvannet- Lørrenskog. Nhưng mới 13 giờ thầy cô giáo đã lần lượt đến địa điểm để đón học sinh và phụ huynh. Trong niềm vui kết thúc một niên học, một niềm vui khó diễn tả bởi lớp học dành riêng cho con em Việt Nam, những con em VN được sinh ra và lớn lên ở xứ người nhưng lòng vẫn hướng về cội nguồn, quê Cha đất Tổ Việt Nam.

Gió mát từ bờ hồ đưa lên, trên không đàn hải âu đang soải cánh, một khung cảnh hết sức đẹp và nên thơ. Các thầy cô giáo ngồi chuyện trò, xếp lại chứng chỉ học trình của từng lớp, kia một số em học sinh lớp C và D đang phụ cô giáo gói quà lưu niệm, nhìn tổng thể như một bức tranh thân ái đẹp vô cùng.

Bây giờ sắp đến 14 giờ, phụ huynh và học sinh bắt đầu đến, người xách giỏ kẻ xách ghế... không biết quý vị mang gì trong đó? A té ra là dụng cụ picnic như là vải trải trên cỏ, áo khoác phòng khi có gió, mũ nón v.v...

Kìa cô Huỳnh Phương đã đến

rồi, cô khệ nệ 2 túi đồ thật to vừa đến nơi cô hô lên: Ai khỏe ra xe phụ Huỳnh Phương khiêng đồ vào? Thế là quý anh ra xe khiêng nhiều bao đồ gồm có: Hamburger, pølse, bánh mì, than củi, trái cây, nước ngọt, kem cây... dụng cụ cho văn nghệ như là nón lá, quạt... cô Huỳnh Phương quả thật chu đáo.

14 giờ chương trình bắt đầu. Cô Huỳnh Phương có đôi lời hân hoan chào mừng các em học sinh, quý vị phụ huynh đã đáp lại lời mời của Ban Điều Hành Lớp Việt Ngữ đến tham dự buổi Lễ Bế Giảng hôm nay.

Nhân đó cô giới thiệu đại diện Nhà Việt Nam, bác Đinh Nguyên Trình Giang, và cũng là thầy giáo LVN.

Đại diện phụ huynh học sinh có anh Nguyễn Quốc Thái; cố vấn Lớp Việt Ngữ có anh Nguyễn Minh Tuấn; thư ký Lớp Việt Ngữ là cô giáo Phạm Xuân Lan; cùng toàn thể giáo viên Lớp Việt Ngữ đến tham dự Lễ Bế Giảng hôm nay.

Tiếp theo chương trình cô giáo Bùi Thị Thoa thay mặt thầy Sĩ Việt, Trưởng ban Điều hành Lớp Việt Ngữ Nhà Việt Nam cảm ơn phụ huynh luôn luôn sát cánh cùng giáo viên trong niên khóa

này. Cảm ơn các em học sinh 4 lớp A, B, C và D ngoan ngoãn, siêng năng học hành. Kết quả các em đạt được hôm nay đó là niềm vui, là sự đền đáp công ơn của các em đến các bậc phụ huynh và thầy cô giáo.

Lớp Việt Ngữ Nhà Việt Nam phải nhất định rèn luyện cho học sinh nói được, hiểu được và viết được tiếng Việt. Tiếng Việt còn nước Việt còn.

Cô Thoa chân thành cảm ơn quý vị đã bỏ ra một ngày thứ bảy đến dự buổi Lễ Bế Giảng, cảm ơn Thầy Đinh Nguyên Trình Giang, anh Tuấn, anh Thái và toàn thể giáo viên đã có tấm lòng suốt 3 năm qua, không ngại khó khăn nỗ lực làm việc với mục đích tất cả vì con em Việt Nam chúng ta.

Và bây giờ đến phần phát Chứng Chỉ, văn nghệ và trao quà lưu niệm đến học sinh và thầy cô giáo.

Bắt đầu lớp A: Lớp cô giáo Hồng Nhung, Kim Chi và thầy Trần Kháng. Trước hết lớp A đồng ca bài "Chúng em là thiếu nhi Việt Nam" và bài "Trên trời cao". Đọc thơ bài "Ánh nắng của tôi".

Lớp A nhỏ nhất nhưng các em hát rất hay, đọc thơ rõ ràng đáng khen. Sau đó cô giáo đọc tên các em lần lượt lên nhận Chứng Chỉ và chụp hình lưu niệm.

Lớp B: Lớp cô giáo Lê Kim và Bùi thị Thoa. Lớp B múa bài "Bà mẹ quê". Đến đây toàn thể mọi người trên dưới 60 khán giả đều vô cùng ngạc nhiên khi thấy điệu múa "Bà mẹ quê" được trình bày bởi học sinh và cô giáo. Còn gì vui hơn, còn gì thân thiện hơn khi cô giáo và học sinh cùng cấy lúa, gặt lúa, đem lúa về nhà, sắn gạo, giã gạo.... hình ảnh được mùa cô giáo và học sinh biểu diễn tạo thêm phần kháng khí, thương yêu tình thầy trò tuyệt vời làm sao.

Chấm dứt bài "Bà mẹ quê" là tràng vỗ tay vang dậy, tán thưởng. Rồi lần lượt các em được gọi tên

nhận Chứng Chỉ và chụp hình lưu niệm.

Lớp C: Lớp cô Xuân Lan và cô Khánh Hương. Các em ca ngợi những câu tục ngữ ca dao, những khám phá mới về khoa học thường thức trong đời sống rất hay và có ý nghĩa.

Ngoài thơ văn thi phú cô giáo còn luôn rèn luyện cho học sinh môn đạo đức bốn phần làm con, làm người trong xã hội qua tục ngữ ca dao nói trên.

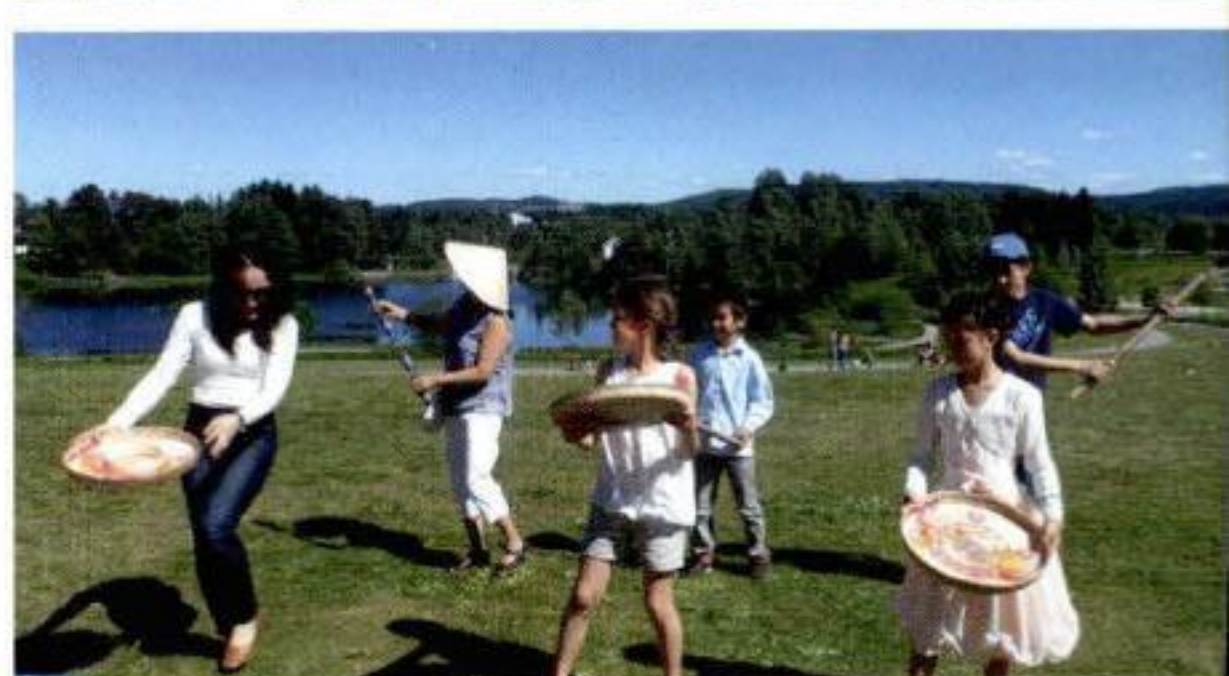
Lớp D: Lớp Thầy Đinh Nguyên Trình Giang. Các em múa bài "Con bướm xinh". Học sinh Nhà Việt Nam là cả đàn bướm xinh đang bay lượn bên bờ hồ Langvannet

Cả 2 lớp C và D lần lượt gọi tên nhận Chứng Chỉ, chụp hình lưu niệm.

Phần phát Chứng Chỉ, nhận quà và chụp hình lưu niệm đã xong, bây giờ phải phát mùi thơm củi, mùi thịt nướng thơm phứt, trái cây, kẹo bánh nước ngọt cũng được phụ huynh bày sẵn sàng. Vừa ăn uống vừa vui chơi, những trò chơi đã được định sẵn. Buổi Lễ Bế Giảng vừa là buổi picnic thật là vui vẻ và đúng nghĩa.

Chiều xuống dần cuộc vui nào rồi cũng kết thúc, tất cả cùng nhau dọn dẹp sạch sẽ, ra về hẹn ngày khai giảng niên khóa mới sẽ được tổ chức vào thứ bảy ngày 23/8- 2014.

(Lê Kim tường thuật)

*** Thứ Bảy, 24.08.2014:
LỄ KHAI GIẢNG
LỚP VIỆT NGỮ
NHÀ VIỆT NAM**

Sau 2 tháng rong chơi thoải mái, hôm nay các em học sinh Lớp Việt Ngữ/ Nhà Việt Nam hân hoan đi cùng cha mẹ đến lớp với nét mặt rạng rỡ gặp lại bạn bè thân thương và thầy cô thầy vào ngày khai giảng, thứ 7, 24.08.2014.

Không khí buổi tựu trường hôm nay nô nức với tiếng nói tiếng cười rộn rã của bầy chim non từ 6

tuổi trở lên. Mở đầu lễ khai giảng lúc 14 giờ 15, cô giáo Lê Kim thay mặt Ban giáo viên hân hoan chào mừng các phụ huynh đưa con em đến với LVN.

Kế đến, ô. Phạm Sĩ Việt, trách nhiệm LVN có đôi lời gửi đến tất cả phụ huynh và học sinh tham dự. Để bảo đảm việc học hành cho học sinh người trách nhiệm LVN ân cần thông báo bảng nội quy cùng các thông tin liên quan của nhà trường trong niên khóa này. Sau đó người trách nhiệm LVN giới thiệu thành phần Ban Giáo Viên, mà trong đó có một số giáo viên trẻ tình nguyện hợp tác cho niên khóa 2014-2015. Cũng nhân đây

người trách nhiệm giới thiệu Ban Phụ Huynh, là cơ cấu cố trách nhiệm liên hệ giữa nhà trường với Phụ huynh học sinh, cũng như một số em học sinh đã trưởng thành với thiện ý phụ giúp cho LVN trong giờ sinh hoạt chung.

Có một điểm nổi bật trong niên khóa này, là bậc đàn anh của LVN trong 3 năm qua, cũng như đàn anh của các lớp Việt ngữ chùa Khuông Việt và Trung tâm Mục vụ, trong niềm kiêu hãnh chung các em rời khỏi lớp tiếng Việt của mình tình nguyện làm phụ giáo cho các lớp vỡ lòng của LVN. Đồng thời ý thức được học tiếng Việt là cần thiết để phát huy và duy trì văn hóa Việt, các em ở độ tuổi 15, 17, 18 không nói và viết rành tiếng Việt, hôm nay cũng háo hức ghi danh học tiếng Việt với LVN.

Lễ khai giảng kết thúc và sau đó các thầy cô trách nhiệm đưa học sinh về lớp để cấp phát sách vở, giấy bút v.v... mở đầu cho một niên học mới.

Trong lúc các lớp đang trong giờ học, bên ngoài phòng đợi vẫn còn một số phụ huynh ghi đơn xin cho con em theo học LVN.

(Phạm Sĩ Việt ghi nhanh)

CHÚC MỪNG GIÁNG SINH VÀ NĂM MỚI

- Ban Chấp Hành Hội Người Việt Tỵ Nạn
- Ban Điều Hành Nhà Việt Nam
- Ban Giáo Viên Lớp Việt Ngữ

Kính chúc:

- Đức Ông Huỳnh Tấn Hải, Giám đốc Trung tâm Mục vụ Vùng Đông cùng Cộng đoàn Công Giáo Việt Nam tại Na Uy
- Đại Đức Thích Viên Ngộ, Trụ trì chùa Khuông Việt cùng quý Chư Tăng Ni thuộc Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất tại Na Uy
- Quý tổ chức, hội đoàn tại Na Uy
- Quý đồng hương cùng hội viên Hội Người Việt Tỵ Nạn tại Na Uy

**Một mùa Giáng Sinh an lành
Một năm mới Ất Mùi 2015 an khang thịnh vượng**

Cầu chúc cho tất cả những người đấu tranh vì dân chủ và nhân quyền ở trong nước không bị bách hại, sớm thoát khỏi nhà tù cộng sản.

Cầu chúc một mùa Xuân thanh bình cho dân tộc và đất nước Việt Nam.

Cầu mong mẹ Việt Nam linh thiêng thức giục những đứa con lạc lối rời bỏ quyền lực độc tôn sớm quay về với đại khối dân tộc.

Trân trọng kính chúc

DANH NGÔN CUỘC SỐNG

- **Tình bạn của một người là thước đo tốt nhất giá trị của anh ta.** (A man's friendships are one of the best measures of his worth). Charles Darwin
- **Thước đo của cuộc đời không phải thời gian, mà là cống hiến.** (The measure of life is not its duration, but its donation). Peter Marshall
- **Bạn bước vào thế giới này chẳng có gì, và mục đích cuộc đời chính là làm nên được điều gì đó từ hai bàn tay trắng.** (You come into the world with nothing, and the purpose of your life is to make something out of nothing). Henry Louis Mencken
- **Quan trọng không phải là sống lâu như thế nào, mà là sống sâu như thế nào.** (It is not length of life, but depth of life). Ralph Waldo Emerson
- **Sống vô tư nhưng không khinh suất; vui tươi nhưng không âm ỉ; can đảm nhưng không liều lĩnh; tin tưởng và vui vẻ cam chịu nhưng không theo thuyết định mệnh - đó là nghệ thuật sống.** (To live lightheartedly but not recklessly; to be gay without being boisterous; to be courageous without being bold; to show trust and cheerful resignation without fatalism - this is the art of living). La Fontaine
- **Nếu cuộc đời có thể đoán trước, nó sẽ không còn là cuộc đời, và cũng không còn hương vị nữa.** (If life were predictable it would cease to be life, and be without flavor). Eleanor Roosevelt
- **Hãy đếm tuổi của bạn bằng số bạn bè chứ không phải số năm. Hãy đếm cuộc đời bạn bằng nụ cười chứ không phải bằng nước mắt.** (Count your age by friends, not years Count your life by smiles, not tears). John Lennon
- **Có những người chết ở tuổi 25 và chỉ đến 75 tuổi mới được chôn.** (Some people die at 25 and aren't buried until 75). Benjamin Franklin
- **Không ai sai lầm chết người hơn kẻ bỏ phần lớn cuộc đời để kiếm sống.** (There is no more fatal blunderer than he who consumes the greater part of his life getting his living). Henry David Thoreau
- **Cuộc sống trở nên khó khăn hơn khi chúng ta sống vì người khác, nhưng nó cũng trở nên đẹp đẽ và hạnh phúc hơn.** (Life becomes harder for us when we live for others, but it also becomes richer and happier). Albert Schweitzer

BILLY ELLIOT

THE MUSICAL

LỚP VIỆT NGŨ NVN ĐI XEM BILLY ELLIOT

một số phụ huynh tình nguyện đi theo để lo cho các cháu.

Từ Nhà Việt Nam đến rạp hát không xa lắm, chỉ khoảng hơn năm phút đi bộ. Phố hôm nay thật đông. Ánh nắng đầu thu dịu dàng trải trên những cây cối rải rác trong lòng phố, trên những cành lá đã bắt đầu chuyển sang màu

bắt đầu nổi lên để hướng sự chú ý của khán giả về sân khấu: vở nhạc kịch Billy Elliot được bắt đầu.

Vở nhạc kịch này quy tụ rất nhiều tài năng trẻ ở Na Uy. Chuyện kể về Billy là một cậu bé 12 tuổi, có cha và anh là công nhân hầm mỏ dưới thời Đức Quốc Xã. Những công nhân hầm mỏ phải làm việc rất vất vả nhưng không được hưởng những quyền lợi chính đáng. Họ phải liên kết với nhau và thường xuyên xuống đường biểu tình để đòi quyền lợi cho mình.

Cha của Billy muốn cho cậu học Quyền Anh (Boxing) dù cậu không thích môn này. Ông nghĩ có lẽ khi lớn lên, Billy cũng sẽ trở thành công nhân hầm mỏ như cha và anh mà thôi. Trong bối cảnh xã hội thời đó, họ không dám nghĩ tới một tương lai tươi sáng hơn cho Billy.

Rồi tình cờ Billy tham gia một lớp học ballet của các bé gái trạc tuổi cậu. Cô giáo đã khám phá ra năng khiếu của Billy và bỏ công dạy cho cậu. Nhưng vài tháng sau thì bố của Billy biết được và ông rất giận dữ. Thì ra lâu nay Billy đã giấu chuyện này. Mỗi khi đi tập, cậu luôn mang theo áo quần tập võ và gắng tay đánh Quyền Anh để gia đình không nghi ngờ. Nhưng khi đến nơi thì quảng những thứ đó qua một bên và thay vào chiếc váy múa ballet.

Một trận tranh cãi dữ dội đã nổ ra giữa bố Billy và cô giáo. Ông bố

Hôm nay ngày thứ bảy 20.09.14, lớp Việt Ngữ Nhà Việt Nam đi xem vở nhạc kịch Billy Elliot ở Folketeateret. Từ 13:00 các giáo viên đã có mặt ở NVN để chuẩn bị áo dạ quang cho học sinh. Dù thời tiết hôm nay khá đẹp, nhưng có áo dạ quang thì thầy cô dễ kiểm soát học sinh khi đi đường cũng như khi ở trong rạp hát đông người và tối.

Ban phụ huynh cũng đã chuẩn bị một ít trái cây và snack cho các em. Gần 13:30 thì học sinh tập hợp đông đủ để lên đường. Em nào cũng hơi hỏ và nồ nức vì sắp được đi xem vở nhạc kịch nổi tiếng này. Tất cả là 41 người gồm thầy, trò và

vàng. Thầy trò vừa đi vừa cười nói, thoáng đã tới phía trước quảng trường Youngs torget. Mọi người ổn định lại hàng ngũ và chụp vài tấm hình để lưu niệm.

Bước vào trước cửa rạp hát đã thấy từng hàng dài người đứng chờ đến lượt mình vào xem.

Nhà hát này bên ngoài nhìn thấy có vẻ nhỏ, nhưng bên trong thật là đồ sộ. Thầy trò dẫn nhau lên mấy bậc tam cấp mới tới khán phòng. Lăn dò trong ánh đèn mờ mờ ảo ảo, cuối cùng thầy trò cũng tìm được dãy ghế và số ghế của mình ở cuối cùng. Từ trên cao nhìn xuống, khán phòng đã đầy kín người. Một lát sau thì nhạc

cầm Billy học ballet và yêu cầu cô giáo không được tiếp xúc với Billy. Đây là đoạn mấu chốt của vở kịch. Billy rất phấn uất vì bố cậu có thành kiến về môn ballet, nó xem ra không thiết thực trong xã hội thời bấy giờ. Hơn nữa, Billy là con trai mà lại học nhảy múa ổng ẹo như con gái là điều mà bố cậu khó lòng chấp nhận. Mẹ của Billy thì đã mất, nhưng cậu luôn giữ trong tim hình ảnh của mẹ và tin tưởng rằng mẹ luôn ủng hộ mình. Với niềm tin vững chắc đó, Billy quyết tâm luyện tập, luyện tập say mê và kiên trì.

Thế rồi bố của Billy đến gặp cô giáo để xin lỗi và cảm ơn. Cô giáo mong muốn rằng Billy có thể đi ra nước ngoài để học thêm về vũ đạo, nhưng dĩ nhiên là điều kiện kinh tế của gia đình cậu không cho phép. Cô giáo bèn giới thiệu Billy đi tham dự cuộc thi tài năng ở London. Những người công nhân hầm mỏ đã quyên góp những đồng tiền ít ỏi của mình để giúp cho Billy và bố có hai tấm vé đi London. Và ở đó Billy đã chinh phục được ban giám khảo với những điệu nhảy độc đáo và đầy sáng tạo, toát ra từ bên trong. Billy đã diễn đạt thành công nhờ vào hai yếu tố: niềm say mê nghệ thuật cộng với sự tập luyện không ngừng.

Ý nghĩa của vở ca kịch là những bạn trẻ cần biết mình có năng khiếu và sở thích gì. Khi đã chọn thì nên theo đuổi mục đích của mình, bất chấp mọi trở ngại. Vở ca kịch này cũng nhắc nhở các bậc phụ huynh và thầy cô quan tâm, giúp đỡ những trẻ em có năng khiếu.

Ngoài nhân vật chính, vở nhạc kịch này quy tụ một lực lượng hùng hậu các vai phụ như công nhân hầm mỏ với áo quần lem luốc và chiếc đèn pin gắn trên mũ; toán

cảnh sát với tấm kiếng bảo vệ và với dùi cui trong tay; lớp học ballet với một đoàn học viên nhí trong những chiếc váy trắng xòe ra và nhẹ bồng bênh, trông giống như những con thiên nga v.v... Cảnh trí được giàn dựng công phu. Khi đoàn công nhân hầm mỏ xuống đường thì họ hát "Solidaritet, solidaritet" nhiều lần một cách quyết liệt, khẳng khái. Rồi tiếng còi hụ cùng tiếng giầy rậm rập của politi... Âm thanh, ánh sáng được phối trí hài hòa với từng tình tiết của vở nhạc kịch. Qua đó, nhân vật chính và tất cả các vai phụ đã tạo nên một vở diễn sống động, để lại nhiều ấn tượng trong lòng khán giả. Khi kết thúc, mọi người đồng loạt đứng lên vỗ tay để khen ngợi và tỏ sự ủng hộ nồng nhiệt đối với những tài năng trẻ của nền ca nhạc kịch Nauy.

Gần 5 giờ chiều thầy trò mới ra đến bên ngoài, vì phải chờ lấy áo khoác đã gửi trước khi vào rạp. Các phụ huynh lần lượt đến rước con em về nhà. Mọi người chào tạm biệt nhau và chúc nhau một cuối tuần vui vẻ.

(Phạm Xuân Lan tường thuật)

* Mẹ của chị ruột cũng mất

Cô gái đến sở làm với đôi mắt hoe đỏ. Đồng nghiệp hỏi tại sao cô lại khóc, cô thỏm thức:

- Sáng nay, tôi mới nhận được một cú điện thoại của bố, báo mẹ tôi đã qua đời.

- Mọi người xúm vào an ủi và cô gái đã ngơ ngơ đi. Thế nhưng, sau khi trả lời một cú điện thoại khác, cô lại bắt đầu nức nở và cho biết:

- Hôm nay thật là một ngày khủng khiếp! Chị ruột tôi lại vừa mới gọi điện báo rằng mẹ chị ấy cũng mất rồi!

sinh hoạt cộng đồng

Mỗi Thứ Tư NHÀ VIỆT NAM có gì lạ?

Có các món ăn
đậm đà mùi vị
quê hương, ngon và rẻ!

Thường xuyên thay đổi:

PHỞ - HỦ TIẾU NAM
VANG - MÌ HOÀNH
THÁNH - BÚN BÒ HUẾ
- BÚN CHẢ GIÒ - BÚN
CHẢ LỤA - BÚN THỊT
QUAY - CƠM BÌ - CƠM
CHIÊN THẬP CẨM v.v...

CHỈ SỢ ĐÀN CON
QUÊN TIẾNG VIỆT,
ĐỪNG LO LŨ TRẺ
KÉM TIẾNG NA!

Hãy cho con em đến với
Lớp Việt Ngữ NVN
Nhận học sinh từ 6 tuổi.
Đủ mọi trình độ.

Giáo viên kinh nghiệm,
tận tâm, yêu trẻ.
Các em học không mệt trí,
học không chán,
nhưng ham học.

HỌC NHƯ LÀ CHƠI
CHƠI NHƯNG MÀ HỌC

Khai giảng niên học mới
vào mỗi mùa thu
Học mỗi thứ bảy từ 14 giờ
tại NHÀ VIỆT NAM

ĐẠI HỘI THƯỜNG NIÊN 2014 RA MẮT TÂN BCH NHIỆM KỲ 2014-2016

Đại Hội Thường Niên 2014 (DHTN) diễn ra lúc 16 giờ ngày thứ bảy, 22 tháng 11 năm 2014 tại hội trường Holmlia skole.

I. PHẦN THỨ NHẤT:

Người dẫn chương trình với lễ chào quốc kỳ và phút mặc niệm - phút mặc niệm để tưởng nhớ công đức tiền nhân dựng nước và giữ nước, để tưởng nhớ anh linh các quân dân cán chính VNCH đã hy sinh bằng những hành động dũng cảm trong tháng 4/75, để tưởng nhớ vong linh hàng vạn đồng bào đã chết trên đường tìm tự do sau tháng 4/75.

Diễn văn khai mạc của Nguyễn Huỳnh Phương, Tân Hội trưởng Hội Người Việt Tỵ Nạn tại Na Uy (HNVTN/NU). Lời ngỏ của chị Huỳnh Phương là trước hết chân thành cảm ơn đến tất cả Hội viên và thân hữu đã bỏ thì giờ tham dự Đại Hội hôm nay. Chị Huỳnh Phương cũng không quên gửi lời cảm ơn đến toàn thể Hội viên trong ngày Đại Hội bầu Tân BCH đã tín nhiệm chị trong vai trò Hội trưởng HNVTN/NU, là phái nữ đầu tiên kể từ ngày khai sinh Hội. Nhắc đến cuộc bầu cử cam go của 30.08.2014, chị Huỳnh Phương long trọng mời 3 vị trong Ban Bầu Cử, quý ông Đỗ Duy Huỳnh, Đoàn Đôn và Trần Kháng, là động lực thúc đẩy để cuộc bầu cử thành công mỹ mãn, lên đứng trước cử tọa để chị nói lời cảm ơn. Nhân đây cụ Đỗ Duy Huỳnh có đôi điều nhấn nhủ cùng chị Huỳnh Phương, là Tân BCH do chị lèo lái phải đủ can đảm vượt qua mọi khó khăn, sóng gió nếu có; luôn hướng về phía trước, vì đằng sau đã có các bậc cha chú hỗ trợ, đùm bọc.

Tiếp đó, trước sự chứng kiến của toàn thể Hội viên, chị Huỳnh Phương long trọng ra mắt Tân Ban Chấp

Hành, đồng thời giới thiệu vai trò của mỗi thành viên, trình diện trước Đại Hội:

- Nguyễn Huỳnh Phương, Hội trưởng
- Đào Văn Bằng, Hội phó Ngoại vụ
- Nguyễn Minh Tuấn, Hội phó Nội vụ
- Phạm Sĩ Việt, Tổng Thư ký - Chủ bút Vượt Sóng - Ban Giáo dục
- Trần Đình Hào, Kế toán
- Bùi Thị Thoa, Thủ quỹ - Ban Xã hội
- Lương Minh Hiệp, Trưởng ban Văn nghệ
- Phạm Ngọc Ánh, Phó ban Văn nghệ
- Lê Thị Kim, Ban Xã hội - Ban hợp ca Hồn Việt - Ban Giáo dục
- Phạm Xuân Lan, Ban Xã hội
- Đỗ Châu Sơn, Phụ tá Ngoại vụ
- Phạm Hoàng Minh, Phụ tá Ngoại vụ
- Ban Văn nghệ
- Nguyễn Thanh Nam, Ban Kỹ thuật
- Võ Quang Nhu, Ban Phim ảnh

Tiếp đó, Ban hợp ca Hồn Việt thay đổi không khí bằng nhạc phẩm "Triệu con tim, một tiếng nói".

II. PHẦN THỨ HAI:

Tường trình sinh hoạt của Hội trong năm qua (sau mỗi phần trình bày cử tọa có thể góp ý hoặc nêu thắc mắc):

1- Tường trình sinh hoạt Nhà Việt Nam: Chị Huỳnh Phương trách nhiệm trình bày. Trước hết chị Huỳnh Phương nhấn mạnh Nhà Việt Nam là cơ sở của HNVTN/NU và cũng là hội quán của Cộng đồng người Việt tỵ nạn. Vì thế Nhà Việt Nam là một tụ điểm nhằm trau dồi trí tuệ và giải trí lành mạnh. Trau dồi trí tuệ qua các khóa học: Lớp Việt Ngữ, lớp dạy tiếng Việt cho người Na Uy,

lớp dạy đàn tranh, lớp dạy vi tính v.v... và sắp tới đây sẽ có các buổi mạn đàm về sức khỏe. Giải trí lành mạnh, nhất là đối với người lớn tuổi, Nhà Việt Nam là nơi hàn huyên tâm sự, chơi cờ tướng, chơi domino... Nhà Việt Nam cũng đón nhận thực khách vào mỗi thứ tư hàng tuần để cung cấp thức ăn nóng đặc thù chất Việt từ bàn tay đầu bếp khéo léo của các bà tự nguyện.

Đến đây chị Huỳnh Phương sẵn trón đi dọ hỏi từng mỗi vị cử tọa cho biết cảm tưởng khi ghé Nhà Việt Nam, phần đông ai ai cũng hài lòng cho Nhà Việt Nam là nơi giải trí rất thân tình và ấm cúng.

2- Tường trình tờ báo Vượt Sóng và Lớp Việt Ngữ:

a) Báo Vượt Sóng: Phạm Sĩ Việt trách nhiệm phần này. Vượt Sóng số 1 năm nay đã phát hành vào tháng 6. Số kế tiếp sẽ đến tay độc giả trong nay mai. Kể từ năm 2012 về trước Vượt Sóng phát hành đều đặn 3 số mỗi năm. Nhưng từ 2013 chỉ còn 2 số. Lý do thiếu nhân sự. Vì thế kể từ 2013 Vượt Sóng không nhận tài trợ của chính phủ, mà phải nhờ đến tiền ủng hộ của độc giả và niên liêm của Hội viên. Vượt Sóng trong các số sau này sẽ có chuyên mục "Thi tuyển tài năng" dành cho các em dưới 16 tuổi, để tài dự thi qua các mục: Vẽ tranh, làm thơ, viết văn, viết tường thuật các sinh hoạt chung. Sẽ có 3 giải thưởng cho cuộc thi: 100 kr, 200 kr và 300 kr. Phụ huynh nên khuyến khích

con em tham gia cuộc thi này. Ngoài ra Vượt Sóng kêu gọi quý Hội viên đọc giả sốt sắng đóng góp bài vở để Vượt Sóng thêm phong phú về nội dung; đồng thời cũng nhắc nhở nếu vị nào thay đổi chỗ ở nên báo ngay cho người trách nhiệm Vượt Sóng để kịp cập nhật vào danh sách đọc giả.

b) Lớp Việt Ngữ: Phạm Sĩ Việt trách nhiệm phần này. Lớp Việt Ngữ được chia làm 3 lớp với 3 trình độ khác nhau: A, B & C. Lớp A dành cho các em từ 6 tuổi trở lên chưa nói được tiếng Việt. Lớp B dành cho các em nói khá tiếng Việt và không viết được tiếng Việt. Lớp C dành cho các em nói rành tiếng Việt nhưng không viết được tiếng Việt. Mỗi niên học có 2 lần dự ngoại, chi phí do nhà trường đài thọ. Học phí 1 200 kr mỗi em chi dùng vào việc mua sách vở, giấy bút và thức ăn nhẹ cho các em. Hiện Lớp Việt Ngữ có khoảng 50 học sinh. Lớp Việt Ngữ có một ê-kíp trên 10 giáo viên vừa chính thức vừa bán thời. Các thầy cô giáo đến với Lớp Việt Ngữ trên tinh thần vô vụ lợi. Vốn làm cho các em hiếu học nên nhà trường luôn chủ trương "Học như là chơi, chơi nhưng mà học". Và với châm ngôn "Học Việt ngữ, giữ cội nguồn" người trách nhiệm kêu gọi các bậc cha mẹ nên cho con em đến với Lớp Việt Ngữ.

- Cử tọa đặt câu hỏi: Lớp Việt Ngữ nhận nguồn tài trợ từ đâu để điều hành?

- Đáp: Không thể căn cứ vào tiền đóng học phí của phụ huynh, vì món tiền này cốt dùng vào việc mua sách vở, giấy bút cho học sinh, nên Lớp Việt Ngữ nhờ vào sự tài trợ của HNVTN/NU.

- Hỏi: Có nên mở khóa dạy kèm tiếng Việt cho các học sinh, sinh viên lấy Việt ngữ làm môn sinh ngữ phụ?

- Đáp: Nhà Việt Nam từ những niên khóa trước đã có lớp dạy kèm cho môn này. Hiện vẫn còn duy trì nếu học sinh, sinh viên nào cần thì nên liên hệ với Ban Điều Hành/NVN để được theo học.

3- Tường trình Tài chánh: Anh Nguyễn Minh Tuấn trách nhiệm. Với những con số, anh Nguyễn Minh Tuấn trình bày bằng dương ảnh được tóm gọn như sau:

- Sau khi chiết tính chi thu, số tiền còn tồn đọng năm nay là 2 593 kr

- Từ các chi thu của tài khóa vừa qua, dự trù ngân sách 2015 là 450 000 kr. Trong khi đó:

Tiền tài trợ khoảng 250 000 kr

Tiền niên liễm khoảng 30 000 kr

Tiền bán thức ăn mỗi thứ tư khoảng 40 000 kr.

Vậy sẽ thiếu hụt 130 000 kr. Đây là số tiền cần sự hỗ trợ qua việc đóng niên liễm của hội viên. Thấy được sự thử thách này anh Nguyễn Minh Tuấn kêu gọi mỗi hội viên nên thể hiện nghĩa vụ của mình bằng cách đóng niên liễm, vì việc tài trợ căn cứ trên số hội viên có đóng niên liễm.

4- Tường trình vấn nạn Tượng Đài: Anh Đào Văn Bằng trách nhiệm.

Trước hết anh Đào Văn Bằng nhắc lại, qua Đại hội Hội viên 08.03.2014, đa số hội viên hiện diện đều đồng ý dùng pháp lý để làm sáng tỏ vấn nạn tượng đài. Cũng từ sau Đại hội đó, BCH qua HT Trần Trung đã gửi đến cảnh sát hồ sơ truy tố. Cách đây 1 ngày Hội có nhận thông báo của cảnh sát cho biết cảnh sát hình sự không có đủ nhân lực, vì quá nhiều việc ưu tiên. Cảnh sát đề nghị Hội nên dùng hình thức tổ tụng dân sự (sivilsøksmål) thay vì tổ tụng hình sự. Tuy nhiên luật sư của Hội sẽ khiếu nại quyết định của cảnh sát và khởi kiện Nguyễn Đức Hoá trước toà án dân sự như đại hội đã quyết định trước đây.

Cũng trong vụ kiện này một cử tọa nêu lên sự kiện rằng UBXDĐTĐ đã loan báo họ hoàn toàn thắng kiện!!

sinh hoạt cộng đồng

Anh Bằng trả lời rằng cho đến nay BCH chưa tiến hành thủ tục tố tụng trước toà án dân sự thì làm sao lại thắng thua? Vì vậy hôm nay BCH xin minh định rằng, mọi diễn tiến về vấn nạn TĐ, BCH/HNVTN sẽ thông báo đến bà con đồng hương và hội viên/HNVTN. Mọi nguồn tin có tính một chiều không thông qua BCH/HNVTN đều có dụng ý muốn bẻ gãy sự thật.

"Bức họa đồng quê" làm tươi mát không khí ngột ngạt qua vấn nạn TĐ với sự linh hoạt của Ban hợp ca Hồn Việt.

5- Kế hoạch sinh hoạt năm 2015: Chị Huỳnh Phương trách nhiệm: Dự kiến và lên chương trình thực hiện:

- Tổ chức các ngày lễ hội mang tính truyền thống như: Tết Nguyên Đán, Tết Trung Thu...

- Tưởng niệm tháng tư đen, nhất là 2015 đúng 40 năm ngày mất nước.

- Sinh hoạt tại NVN: Mở rộng các khóa học tùy theo nhu cầu.

- Thi tuyển tài năng mới dành cho các em thiếu nhi.

III. PHẦN THỨ BA:

Vào tiệc. Tất cả tham dự viên vui vẻ lấy thức ăn theo lối buffet. Xen kẽ giờ ăn có phụ diễn nhạc dân tộc. Đặc biệt, dàn dĩ làm sao 2 bé tí hơn Pia Isabel Quỳnh Tranes 4 tuổi và Quỳnh Vy 4 tuổi rưỡi trong Nhóm Phượng Ca cũng cất tiếng chim non phụ họa cho chương trình phụ diễn này. Ngoài ra "Con bướm xinh" (nhạc POP) của Lớp Việt Ngữ cũng làm rộn ràng không khí Đại hội.

IV. VĂN NGHỆ:

Một chương trình văn nghệ nhạc sống và karaoke bắt đầu từ 19 giờ 30 với các nhạc phẩm gợi nhớ quê hương, thâm sâu tình cảm được mọi người, nhất là các bạn trẻ không ngại ngần giắt lấy micro. Đặc biệt, với giọng rất Bắc đem ra thử tài rất Nam, "kép mùi" Minh Hiệp xuống 6 câu đã làm cả hội trường chứng hứng thán phục, và tiếng vỗ tay kéo dài không dứt khi bài vọng cổ đã dứt.

V. DẠ VŨ:

Chương trình ca nhạc biến thành đem dạ vũ dưới ánh đèn màu lung linh chớp nháy. Từng

cặp, từng cặp quện bên nhau rất thân tình nồng ấm nhưng không quá lãng mạn, không quá đà như các cuộc chơi "dạ vũ" ngoài đời.

Rồi cuộc vui nào cũng kết thúc. Đại Hội Thường Niên 2014 chấm dứt lúc 22 giờ 30 khi ánh đèn màu đã tắt.

Được biết, Đại Hội Thường Niên năm nay có tính rộng mở, nhằm mục đích để các thân hữu từng gắn bó trong các công tác của Hội được tham dự. Vì thế Đại Hội ghi nhận có 6 Tân Hội viên ký đơn xin gia nhập HNVTN/NU.

Xen kẽ chương trình có mục xổ số giúp vui và gây quỹ với nhiều giải thưởng có giá trị. Số tiền thu được là 3070 kr, dùng để phụ trang trải chi phí muốn hội trường và mua sắm các vật dụng cần thiết cho Hội.

(Phạm Sĩ Việt tường thuật)

RESULTATREGNSKAP FOR 2013 - BÅN KẾT TOÁN 2013

Kiểm soát bởi REGNSKAP 4U và EGGUM REVISOR AS

Note 1 - Driftskostnader og finansposter

Driftskostnader:

Lokaler: Leie	119891
Lokaler: felles kostnader	75824
Leie av parkeringsplass	18000
Lokaler: Lys, varme	11930,61
Leie inventar	1193
Verktøy	1504
Mindre anskaffelser	25540
Driftsmateriale	1518,14
Data/edb kostnader	3980
Reparasjon og vedlikehold bygninger	1135
Revisjonshonorar	10322,5
Regnskapshonorar	6250
Honorar økonomisk og juridisk bistand	61208,5
Kontorrekvisita	12246,4
Trykksaker	57865
Aviser, tidsskrifter, bøker o.l.	1688,86
Datakommunikasjon	3519
Porto, brev	639,8
Porto, pakker	14575,33
Øreavrunding	0,17
Arrangementsutgifter	37351,17
Reklamekostnad	2749
Forsikringspremie	3483
Bank- og kortgebyr	1505,55
Kontant differansen	3611,88
Sum driftskostnader	477 531,91

Note 2 - Kundefordringer

Det er ikke tapsført kundefordringer i løpet av 2013.

Finansposter:

Bankrenter	-356,45
Sum finansposter	-356,45

Note 3 - Bankinnskudd

Posten inneholder kun frie midler.

Note 4 - Egenkapital

Spesifikasjon egenkapital	Annen EK	Sum
Egenkapital 01.01.2013	140 399	140 399
Årets resultat	2 593	2 593
Egenkapital 31.12.2013	142 991	142 991

Note 5 - Driftsinntekter

Medlemskontigent	-32140
salgsinntekter	-11675
Offentlig tilskudd *	-315000
Fester/møter	-2500
Lokale kurs /studieringer	-56753
Bidrag til Vietnamesiske musikkgruppen	5000
Støtte til Over bølgende	-1300
Støtte til advokat bistand	-59800
Andre gaver	-600
Diverse inntekter	-5000
Sum Driftsinntekter	479768

Sum driftskostnader

477 532

Driftsresultat

2 236

BUỔI MẠN ĐÀM VỀ SỨC KHỎE

"Cái nhà là nhà của ta...", mỗi lần nghe câu này, những người Việt tỵ nạn CS sống tha hương không ít nhiều cảm thấy xót xa trong lòng. Tại Oslo, trên ba năm nay kể từ tháng 08-2011, Hội NVTN tại Na Uy đã xin tài trợ, tạo một tụ điểm cho người Việt tỵ nạn gặp gỡ, hàn huyên để vơi đi phần nào nỗi nhớ quê hương. Địa điểm được đặt cho cái tên nghe rất thân thương là "NHÀ VIỆT NAM", khiến cho người Việt tỵ nạn từng sinh trưởng và lớn lên tại quê hương Việt Nam cảm thấy len lén đâu đây chút tình Quê Hương. Một số các bác, anh, chị, cô, chú thường gọi đùa mỗi khi tới NHÀ VIỆT NAM rằng đây là Tòa Đại Sứ Việt Nam Cộng Hòa. Qua đại hội bầu cử Tân BCH vừa qua, cô Nguyễn Huỳnh Phương được thành viên bầu vào trách vụ Hội trưởng và cũng là người điều hành NVN nhiều năm qua.

Kể từ ngày hình thành NHÀ VIỆT NAM đến nay, hàng mỗi tuần đều có những sinh hoạt khác nhau để phục vụ đồng hương như: dạy tiếng Việt cho các em nhỏ, dạy võ nghệ, dạy đàn, tập múa hát. NHÀ VIỆT NAM cũng là địa điểm dành cho tất cả các tổ chức, hội đoàn nào cần có chỗ hội họp. Vào thứ Tư mỗi tuần với sự điều động của bà Chúc, các Cô Bác và các Chị tự nguyện đến nấu thức ăn, trước tiên là tạo nên sự sinh hoạt cho Cộng Đồng và sau là tạo được khoản tiền cần thiết phụ chi cho HNVTN để duy trì "Tòa Đại Sứ VNCH" này. Thường thường các vị cao niên đến đây vừa thưởng thức những món ăn quê hương vừa ôn lại chuyện dĩ vãng, chuyện thời sự Na Uy/thế giới, chuyện trong chế độ XHCN, hoặc kể chuyện "xe cán chó, chó cán xe" để cái tuổi bóng xế bớt cô đơn. Ngoài ra các chú, cô trẻ

trưởng thành tại đất nước này, nhưng có mang "GEN nước mắm" thì thưởng thức khi thì bún, khi thì phở, khi thì mì hoành thánh v.v... Các bà lớn tuổi có nơi gặp nhau để hàn huyên chuyện nội trợ, con cái, cháu chắt, sức khỏe.

Kể từ nay, tại NHÀ VIỆT NAM có thêm một sinh hoạt mới đó là mục "Mạn Đàm Sức Khỏe". Qua sự gợi ý của cô Hội Trưởng, mục này sẽ được ông bà bác sĩ hồi hưu Tôn Thất Sơn/Tường Ngọc tự nguyện đảm trách, vào **thứ tư mỗi cuối tháng**.

Hôm nay, thứ tư 26.11.2014 lần đầu tiên buổi "Mạn Đàm Sức Khỏe" được tổ chức từ 12 giờ đến 13 giờ.

Nhờ sự điều động của cụ Đỗ Duy Huỳnh, HT/Hội Cao Niên, quý vị hiện diện tham dự trong không khí thân tình, thoải mái. Mở đầu cô HT/HNVTN Nguyễn Huỳnh Phương giới thiệu Bác Tôn-thất Sơn và thay mặt HNVTN cảm ơn thiện chí của bác sĩ đối với đồng hương. Tiếp đến cụ Đỗ Duy Huỳnh nói về người già. Cụ nhấn mạnh rằng đừng nghĩ người già là vô giá trị, mà chính người già là một vốn quý về kinh nghiệm cho người trẻ, xin quý vị hãy vui vẻ và hăng say trong cuộc sống. Nhân đó cụ Hội Trưởng giới thiệu bác Tường Ngọc, chuyên khoa về bệnh phụ nữ, sẽ đóng góp riêng với Quý Bà khi có thắc mắc.

Bác Sơn dùng cụm từ Mạn Đàm Sức Khỏe có ngụ ý rằng mọi người đều tham gia bàn luận về sức khỏe, thứ hai nữa y khoa/sức khỏe là một ngành bao quát rộng lớn gồm nhiều lãnh vực khác nhau, một y sĩ không thể biết tất cả, vì vậy nên nếu Quý Vị có những thắc mắc nào ngoài khả năng, Bác Sơn

sẽ tham khảo rồi trả lời sau, hoặc sẽ mời bác sĩ trẻ chuyên khoa trình bày dùm, ví dụ như về việc mổ tim, sẽ tìm cách mời bác sĩ trẻ Trần Trung, con trai bác Kháng đến trình bày v.v...

Để làm quà, Bác Sơn kể một kỷ niệm nhỏ ngoài mặt trận tại Campuchia về trong thời gian Bác Sơn tham gia với chức vụ Y sĩ trưởng Tiểu Đoàn 2 Nhảy Dù, về Cố Đại Tướng Đỗ Cao Trí. Một ngày đầu hè, vào năm 1970, đơn vị được lệnh bao vây một làng Miên tại Campuchia với nhiệm vụ giải cứu quân nhân Hoa Kỳ bị VC bắt giữ. Trên máy bay trực thăng vào mục tiêu nhìn xuống thấy khá nhiều người chạy vào rừng tẩu thoát, nhưng lệnh trên không cho khai hỏa. Sau khi bao vây và lục soát làng, đơn vị chỉ bắt được một cán binh CS mà về sau nghe anh ta nói mấy chữ tiếng Việt. Vì đường sự khai hỏa trước nên binh sĩ phải nổ súng khiến anh ta bị thương nơi vùng bụng. Khi cán binh CS mang ra khỏi căn nhà anh ta trốn thì máy bay trực thăng của Tướng Tư Lệnh chiến trường đáp xuống trận địa. Vị Trung tá Tiểu đoàn trưởng đưa cây súng K54 vừa tịch thu được nơi cán binh CS, Trung Tướng Đỗ Cao Trí vút mạnh khẩu súng ra xa, có lẽ ông ta bực mình vì không cứu được quân nhân Mỹ và cũng có lẽ ông ta bực mình vì tại sao binh sĩ lại nổ súng bắn trọng thương cán binh CS để không thể khai thác tin tức tại chỗ. Trong lúc đó, tôi chuyển "nước biển" cấp cứu cho anh ta. Trung Tướng Đỗ Cao Trí quay phía tôi đang lom khom dưới đất với cán binh CS và dụng cụ cứu thương, hỏi "Không có máu để cấp cứu sao bác sĩ?". Tôi, một y sĩ trung úy, cấp bậc quân đội cách nhau một trời một vực, từng nghe danh lừng lẫy về Tướng Trí, cảm thấy nhỏ bé trước vị tướng tư lệnh, nhất là vừa thấy ông ta cau giận, hoảng quá, cứ sợ ông ta nổi dóa với mình. Tôi đáp như cái máy: "Dạ, tại chiến trường không thể có máu được, thưa Trung Tá". Trong vô thức tôi đã hạ cấp bậc của một vị Trung Tướng thành "Trung Tá". Có lẽ tại tôi quen miệng dùng hai chữ "Trung Tá" vì hàng ngày liên hệ với vị Trung Tá TĐT đơn vị Nhảy Dù tôi đang phục vụ! Cũng vừa lúc đó, một chiếc trực thăng của an ninh đáp xuống bốc anh cán binh VC, rồi Trung Tướng Trí cũng lên trực thăng

CNC bay đi.

Đề tài hôm nay là Sự Phục Hồi Chức Năng. Ngành khá mới mẻ đối với những quốc gia nghèo/chậm tiến. Một bệnh nhân sau khi được chữa trị lành bệnh để sống còn, thì ngành Phục Hồi Chức Năng giúp người bệnh trở lại sinh hoạt bình thường, để trở lại việc làm. Bởi vậy sự luyện tập cơ thể sau khi bệnh vừa được chữa khỏi rất quan trọng. Ví dụ như một người bị tai biến mạch máu não, một người sau khi mổ tim, một người sau khi bị cắt chân v.v...

Phần mạn đàm:

- Anh Hoan đưa ra trường hợp bà xã của anh mới giải phẫu lắp ráp khớp háng mới một ngày, thì bệnh viện đã bắt phải tập đi, như vậy có nguy hiểm không? Bác Sơn kể vào năm 1972 tại Đà Nẵng, lúc đó chính phủ Tây Đức gửi bệnh viện nổi Hegoland sang giúp chữa trị dân chúng bị thương tích vì chiến tranh do VC gây nên quanh vùng Quảng Nam/Quảng Tín/Đà Nẵng. Có một người được giải phẫu chân, tức thì hôm sau nhân viên y tá dựng dậy bắt tập đi. Thân nhân thấy vậy phàn nàn rằng thân nhân của họ

còn quá đau vì vết thương đang còn rỉ máu mà bắt phải tập đi, ác quá. Sự lo lắng của anh Hoan và sự phàn nàn của bệnh nhân và thân nhân ở BV Đức có đúng không? Bác Sơn giải thích việc nhân viên y tế bắt bệnh nhân tập là đúng, không có gì nguy hiểm và đáng sợ, bởi vì nếu bệnh nhân không trở dậy di chuyển/ tập luyện thì sợ sự đông máu trong các mạch máu tim/não/chân v.v... rất nguy hiểm, hơn nữa những chuyên viên vật lý trị liệu, họ có kinh nghiệm trong sự luyện tập, nên không có gì đáng ngại.

- Bác Huỳnh trình bày rằng chính cá nhân mình cũng đã cố gắng tập luyện sau mỗi lần chữa bệnh, nhờ vậy mà đến nay sự đi lại rất tốt đẹp. Cụ Huỳnh nhấn mạnh: cái ý chí phấn đấu đóng vai trò quan trọng trong việc phục hồi chức năng.

- Cô Huỳnh Phương kể: vừa mới mổ xong, mất rất nhiều máu, ngay trên giường bệnh phải dùng ý chí hít thở và sau đó phải chịu sự đau đớn, dậy đi lại với sự giúp đỡ của chuyên viên.

Bác Sơn nhấn mạnh rằng sự luyện tập phục hồi chức năng đòi hỏi chúng ta phải có ý chí, trong ý chí phải có sự

can đảm, kiên nhẫn.

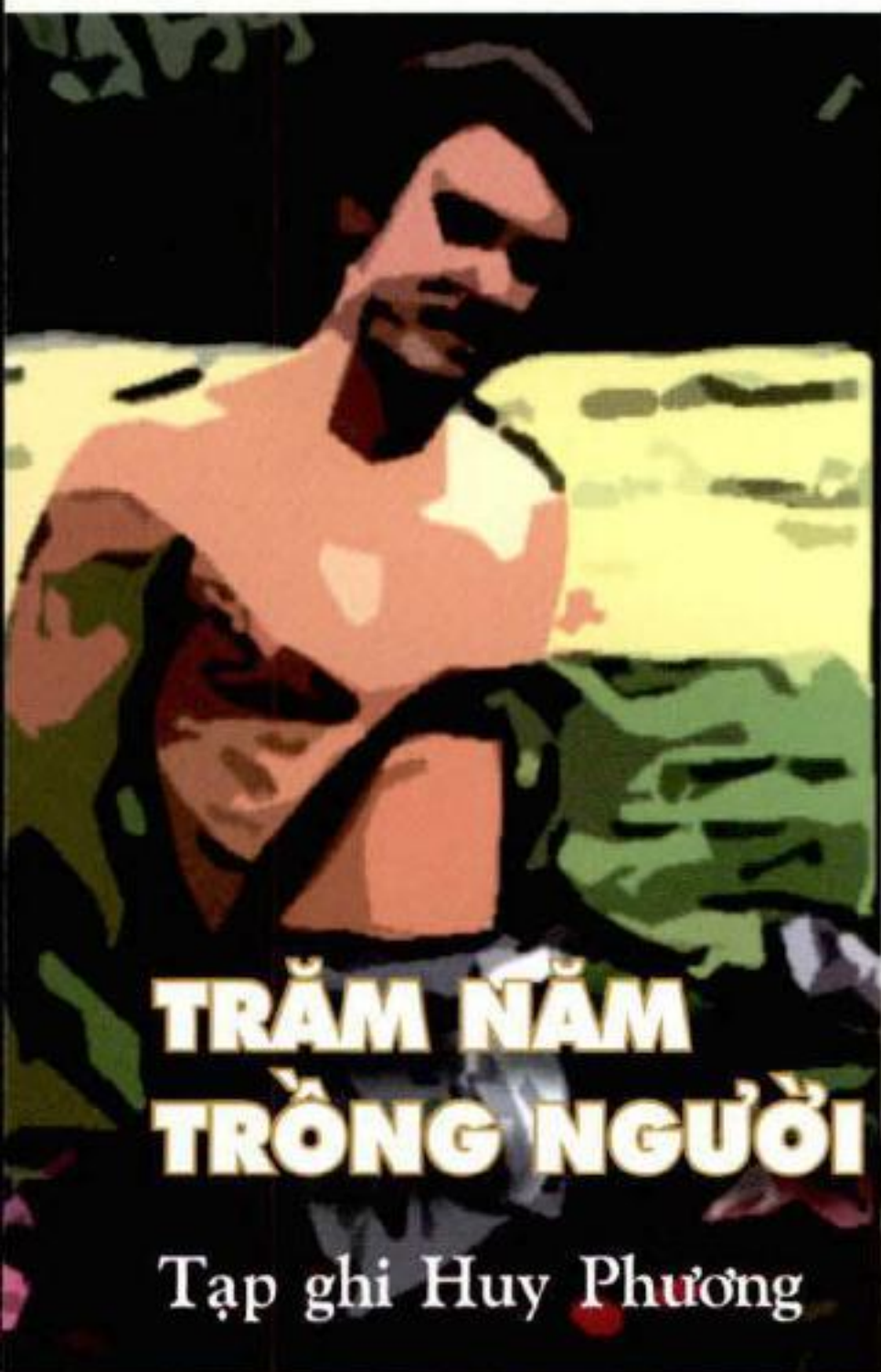
- Có người hỏi: Tại sao trong cơn tai biến mạch máu não, có người chết, có người liệt? Đáp rằng tùy theo mạch máu nằm ở vùng nào trong não bộ bị vỡ hoặc bị cục máu đông gây ra.

- Tâm lý gia/psycholog Nguyễn Huấn phát biểu đồng lòng với sinh hoạt Mạn Đàm Sức Khỏe như thế này và mong trong tương lai các chuyên khoa y tế trẻ gốc Việt Nam sẽ tham dự đóng góp.

Chuyện mạn đàm thì nhiều nhưng thời gian thì ít, nên xin hẹn đến kỳ sau. Trong Cộng Đồng người Việt Tỵ nạn hiện nay có rất nhiều bác sĩ trẻ, nếu các vị ấy có tinh thần như Bác Sơn, Bác Tường Ngọc thì người Việt nhất là những người tuổi lớn trở ngại ngôn ngữ, được hiểu biết sâu hơn về bệnh tật, để phòng ngừa thì thật đáng hoan nghênh.

Buổi mạn đàm chấm dứt hồi 13 giờ 15. Xin hẹn lần sau sẽ có đề tài về *bệnh Tiền Liệt Tuyến*.

(Trần Kháng ghi)

Một bản tin ngắn, rất tâm thường ở Việt Nam, không chắc làm cho bạn quan tâm, đau lòng, đó là bản tin từ Hà Nội, cho biết nạn bề kính chiếu hậu xe hơi bắt đầu tràn lan. Chỉ với một chiếc Porsch Panamera giá \$200,000 đã được quân gian chiếu cố, chỉ trong hai năm, đã bị bề kính bảy lần. Ngay một sinh viên trường Cao Đăng Văn Hóa-Thế Thao Hà Nội, Đặng Huy Việt, trước đây cũng từng là thủ phạm loại ăn cắp vặt này. Theo tôi, trong cái thời buổi tệ mạt này, rõ ràng là chuyện "trăm năm trồng người" đã có kết quả hay hậu quả đau lòng.

Một trong những "danh ngôn" của Hồ Chí Minh được CSVN ca tụng nhất là câu: "Vì lợi ích mười năm trồng cây, vì lợi ích trăm năm trồng người", nhưng trẻ em "quàng khăn đỏ" ít đứa nào biết tới ông Quản Trọng bên Trung Quốc là tác giả chính hiệu danh ngôn này, đã bị "bác" bứng nguyên cây về trồng trong vườn nhà "bác". Câu này lấy từ ý

của Quản Trọng trong sách Quản Tử, nguyên văn là: Nhất niên chi kế, mạc như thụ cốc, thập niên chi kế, mạc như thụ mộc, chung thân chi kế, mạc như thụ nhân (Kế sách cho một năm, lấy việc trồng lúa làm đầu; kế sách cho mười năm, lấy việc trồng cây làm đầu; kế sách cho trăm năm, lấy việc trồng người làm đầu).

Những gì "bác" đã gieo giống, chăm sóc, tưới nước bón phân, ngày nay rõ ràng là đã có kết quả. Sách Minh Tâm Bảo Giám, chương Kế Thiện, có câu: "Trồng dưa được dưa, trồng đậu được đậu (Chủng qua đắc qua, chủng đậu đắc đậu). Không ai gieo hạt chanh chua mà lại hái được giống cam ngọt, nói đơn giản, gieo nhân nào thì gặt quả nấy!

Hạt giống độc địa ấy từ ngày được Hồ Chí Minh mang về gieo trong khu vườn nhà đã như là "loài cỏ dại, mọc trên hoang tàn của chiến tranh; là loài trùng độc, sinh sôi nảy nở trên

rác rưởi của cuộc đời" như câu nói của Đức Đạt Lai Lạt Ma, Tây Tạng, khi nhận xét về chủ nghĩa cộng sản. Sau ngày cộng sản chiếm miền Nam Việt Nam, nơi Bắc Việt gọi là vùng tạm chiếm, tệ nạn xã hội càng ngày càng gia tăng, làm băng hoại đạo đức xã hội, luân thường đạo lý, như những chuyện băng đảng nhóm xã hội đen, cướp của giết người, mại dâm, ma túy, cờ bạc, hiếp dâm trẻ em, loạn luân, lừa gạt, chiếm đoạt tài sản.

Lúc đầu, nói về tình hình trật tự xã hội, đề cập đến những điều xấu xa đầy rẫy này, đảng cộng sản tránh né trách nhiệm, đổ lỗi cho đó là hậu quả, tàn dư của chế độ cũ để lại, chỉ đích danh là Mỹ, Ngụy, nhưng rõ ràng là sau hơn 39 năm "làm chủ" đất nước, thực tế ngày nay không thể còn đổ lỗi cho ai.

Sau nữa là cả nước từ 60 năm nay, dưới sự cai trị của đảng, do chủ trương của đảng, là "học tập và làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh!". Vậy thì những gì được ghi nhận hôm nay là thành quả chiếu sáng từ tấm gương ấy, đó là chân lý, mà chân lý này không bao giờ thay đổi. Không ai dám hỏi Hồ Chí Minh thực sự có đạo đức hay không, và cả đất nước mù quáng tin theo những gì đảng nhồi nhét từ những đứa trẻ, làm đông đặc đầu óc thanh niên, bắt người ta tin vào những chuyện không có thật.

Hậu quả là ngày nay cả nước nói dối như cuội.

Hậu quả là ngày nay cả nước ai cũng gian dối để sống.

Hậu quả là ngày nay, lý tưởng của cuộc sống là đồng tiền.

- Ở xã hội ấy cái gì cũng mua được bằng tiền, cái gì cũng được đem bán, và người ta sẵn sàng bán đi những cái gì quý nhất.

- Ở xã hội ấy, người ta không biết hổ thẹn vì nhân cách, nhưng cảm thấy hổ thẹn khi thua sút những người chung quanh vì cái nhà, cái xe, cái điện thoại, cái xách tay...

- Ở xã hội ấy, ai cũng muốn bỏ đi, những ai còn ở lại là không đi được,

hay đang còn kiếm được tiền để chuẩn bị đi hay lo cho những người đã đi.

- Con người là vốn quý như ai đó đã từng nói, nhưng một mạng người không đáng giá bằng một con chó!

- Con người là vốn quý, nhưng người ta coi rẻ sinh mạng của nhau, cầm dao giết nhau chỉ vì một cái nhìn, một chuyện tranh cãi hay để cướp đoạt tài sản của người khác.

- Con người là vốn quý, nhưng công an, thế lực của chế độ, sẵn sàng đánh chết dân vì dân không chịu nhận tội mình không làm.

- Xã hội chủ trương mình sống vì mọi người, nhưng người vá xe sẵn sàng rải đinh trên đường để cho tiệm mình đông khách, thêm lợi nhuận.

- Xã hội chủ trương mình sống vì mọi người nhưng bọn phục vụ cho dân, ăn gian, làm dối, sống chết mặc bay.

- Cộng sản đã từng ca tụng: "Chủ Nghĩa Xã Hội là đỉnh cao trí tuệ loài người!". Hà Nội là lương tri của nhân loại! Báo Quân Đội Nhân Dân đã ca tụng "đỉnh cao của khí phách và trí tuệ Việt Nam", nhưng ngày nay nhân dân Việt Nam đi đến đâu đều được mọi người có những cái nhìn thiếu thiện cảm. Nhật, Thái Lan, Nam Hàn, Singapore... kết án người Việt trộm cắp, ăn tham, xả rác, bán dâm... khiến hình ảnh Việt Nam đang dần trở nên xấu xa. Cả nhân viên nhà nước cũng buôn lậu, ăn cắp, hối lộ, vậy người Việt ra nước ngoài còn dám ngẩng mặt nhìn ai?

- Ở trong nước dân Việt đã bày tỏ dân trí bằng cách ẩu đả, chửi bới nhau để chen lấn mua bánh Trung Thu ở Hà Nội, giành giật đập lên nhau để giành được kiếm một miếng sushi miễn phí ở một cửa hàng mới khai trương, hỗn loạn trèo lên đầu nhau lên nhau để mua bằng được lá ấu trong lễ khai ấn đền Trần, hồi của khi có tai nạn qua đường như rơi tiền, đổ bia... Người ngoại quốc và các tòa đại sứ ở Việt Nam thì bắt đầu "sợ" dân Việt khi những cây anh đào được đem từ Nhật đến bị đám đông nhào đến vật sạch, chính phủ Hòa Lan tổ chức phát

3,000 chiếc áo mưa cho dân chúng để tỏ tình hữu nghị thì đám đông ào ạt, hung dữ nhào lên sân khấu cướp từ tay các tình nguyện viên và nhân viên đại sứ quán.

- Chính giới trí thức trong nước, như Giáo sư Nguyễn Thanh Giang đã viết rằng, "Phải nói rằng kể từ khi đưa Chủ Nghĩa Mác vào Việt Nam thì con người Việt Nam bấy giờ còn tha hóa hơn con người Việt Nam hồi thời phong kiến. Và tư chất, đạo lý của con người Việt Nam bây giờ còn thua cái thời Pháp thuộc. Cho nên điều đó là do ảnh hưởng của chế độ chính trị và của tổ chức xã hội. Tổ chức xã hội mà chủ yếu đẩy con người vào tình trạng không cạnh tranh lành mạnh, không cạnh tranh dựa trên đạo lý, không dựa trên pháp luật, mà bằng phe nhóm, ý thế, ý quyền, ý vào giai cấp, ý vào thành phần lý lịch, ý vào con ông cháu cha. Hơn nữa, kể từ khi đưa cái Chủ Nghĩa Mác vào, lấy chuyên chính vô sản vào, thì người ta không tôn trọng pháp luật nữa. Cho nên người ta sẵn sàng giẫm đạp lên pháp luật, lên đạo lý, từ đấy ảnh hưởng đến tâm tính của con người Việt Nam. Rồi đời sống không cần đạo lý, không cần pháp luật. Thì đó là cái tội của chế độ chính trị và tổ chức xã hội này."

Ai đưa Chủ Nghĩa Mác vào Việt Nam, phải chăng là công ơn "bác Hồ", cho nên hôm nay, chưa đến một trăm năm, mà việc trồng người của "bác" đã có kết quả "khả quan," đưa đất nước vào chỗ lụn bại, tha hóa.

Muốn gieo lại hạt giống tốt thì phải quét sạch, khai quang, đào xới lại cả khu vườn, thay đất mới, và phải mất trăm năm nữa, con người hôm nay mới trở lại được cái tử tế, văn hóa, chỉ mong được tương đối như người miền Nam trước 1975, hay nói xa hơn là cả cái thời Pháp thuộc.

Chúng ta phải thẳng thắn nhìn vào sự thật đau lòng, đừng mang ảo tưởng quê hương giàu đẹp, văn minh, trí tuệ, có ai đụng vào thì giãy lên như đĩa phải vôi, kêu la là "chống phá tổ quốc, tay sai ngoại bang, thù nghịch với nhân dân!"

Huy Phương

Chào Việt Nam!

Dậy mà đi! Dậy mà đi! Dậy mà đi!
Hồi những người ngã xuống hôm qua
Hồi những người sống lại hôm nay...
Trên quê hương lửa khói, tù đầy...

Ta bắc cầu qua đèo Hải Vân, nghe em!
Cho cha vào Thăng Long một chuyến...
Ta đóng lại con đò Hiền Lương, nghe anh!
Cho mẹ vô thăm đất Sài Gòn...

Ta chấp lại con diều tuổi thơ, nghe anh!
Cho anh bay khắp miền đất nước
Ta thắp lại một ánh trăng thu, nghe em!
Cho em xin như bóng chị Hằng!

Em sẽ là Trưng Nhị Trưng Vương, nghe anh!
Trả thù chồng Mê linh nổi trống
Anh sẽ là Nguyễn Huệ, nghe em!
Một lưỡi gươm mười vạn quân tàu...

Chào Việt Nam! Chào Việt Nam! Chào Việt Nam!
Lửa bình minh đỏ rực trời đông
Xua tan đi màn đêm u tối
Hồn núi sông đập sóng Bạch Đằng...

Dĩ an
170914

CÂY DỪ

Ánh sáng long lanh từ trái tim non trẻ
Thời tiết nắng mưa gió cuốn bụi mờ
Mùa thu Hương Cảng đẹp như mơ
Của những mái đầu xanh thao thức
Hẹn gặp nhau với bao điều ẩn ức
Bóng râm cây dù ấm lại những bàn tay
Trên con đường hôm nay
Vạn lần đi để một lần chung bước.

Bạch Ngọc Phước
Sandefjord 06.10.14

CÂU CH NHUNG

PHẦN 2

NHỮNG GIÁC MƠ MAY MẮN

Sau ngày 30.04.1975, Việt Cộng áp đặt một chế độ cai trị vô cùng tàn nhẫn và khắc nghiệt đối với miền Nam. Tất cả những sĩ quan quân lực VNCH đều bị bắt buộc phải ra trình diện và đưa đi cải tạo với án tù không biết đến bao giờ. Anh rể và anh tôi trở thành những người tù cải tạo suốt mấy năm trời.

Đất trời không dung cho những kẻ vô lương cai trị nên "Thiên không thời - Địa không lợi". Bị mất mùa liên tiếp, cộng thêm với chế độ xiết chặt quản lý nguồn lương thực trong dân chúng một cách ngu xuẩn, miền Nam rơi vào tình trạng đói nghèo thâm trọng. Gia đình tôi cũng như bao nhiêu người phải lâm vào cảnh khốn cùng. Tôi bỏ học tìm kế mưu sinh giúp gia đình.

Ở đây tôi xin nhắc đến bố tôi. Sau khi di cư vào Nam, bố tôi xin được việc làm trong một hãng tàu buôn của Pháp. Ông theo các chuyến tàu đi nhiều nơi trên thế giới. Và chỉ khi nào tàu đến vùng Đông Nam Á ghé Việt Nam, ông mới có dịp gặp gia đình. Ngày 30.04.75 tàu ông đang ở Pháp, từ đó về sau sự bang giao giữa Pháp với VNCH chấm dứt; ông không về VN nữa mà gia đình tôi cũng mất liên lạc với ông trong mấy năm dài. Khi bà tôi mất, ông không biết. Mãi đến năm 80 mới được tin tức của ông và ông đã bảo lãnh cho mẹ cùng hai đứa em tôi qua Pháp vào năm 1982.

Cuộc sống khốn khổ sẽ làm người ta trưởng thành hơn. Tôi: một cậu học sinh lớp 12, vừa rời ghế nhà trường trong cuộc đời đau thương của đất nước, đã có dịp thấm thía nỗi uất ức đến tột cùng khi thấy tự do của mình bị tước đoạt, đó là điều mà ở miền Nam trước đây chưa bao giờ xảy ra chuyện ấy.

Hôm ấy mẹ tôi kêu người đến bán chiếc bàn

GIẤC MƠ

ăn còn khá tốt. Đồ đạc trong nhà mẹ tôi đã phải bán dần để có tiền mua gạo sống qua ngày, vì đã lâu rồi không nhận được tin tức của bố tôi cùng sự chu cấp của ông. Lúc người mua đến khiêng chiếc bàn đi, mẹ tôi khóc meo máo mà nói: "Bàn ơi! Mày ở với tao mấy chục năm trời, nay vì cái đói, tao phải đành lòng bán mày đi". Tôi nghe mẹ khóc mà lòng chùng xuống nặng nề. Mẹ bán chiếc bàn được 300 đồng (vừa đủ mua 30 kg gạo). Mẹ đưa tiền cho chị em tôi về Gò Công mua gạo vì tôi có người quen ở vùng này.

Chúng tôi đi Gò Công bằng ba chiếc xe đạp. Lộ trình đi vào Chợ Lớn, qua Cần Giuộc, Cần Đước, sang phà Mỹ Lợi là đặt chân lên đất Gò Công. Ngủ lại một đêm, nhờ người mua gạo. Sáng hôm sau chúng tôi trở lại Sài Gòn. Ba chiếc xe đạp; mỗi chiếc chở bịch gạo 10kg được bỏ vào túi đệm như đi chợ. Đến bến phà Mỹ Lợi, chúng tôi bị chặn lại tra xét và bọn Công an Kinh tế - Quản lý thị trường đã tịch thu hết tất cả số gạo, vì lệnh "ngăn sông cấm chợ" của chính quyền Cộng Sản không cho phép được tự do mua gạo từ nơi này chở sang nơi khác. Chúng xách hết mấy bịch gạo của chị em chúng tôi vào trụ sở và trả lại mấy cái giỏ không. Tôi nghe chúng bàn tán chia chác cho nhau. Đúng là bọn ăn cướp! Tôi nhớ đến cái đói của gia đình, nhớ tiếng khóc của mẹ tôi lúc bán

chiếc bàn và số tiền 300 đồng mua được 30 kg gạo giờ đây mất trắng. Một nỗi căm hận dâng lên. Cái chế độ Cộng Sản cùng những con người này thật là tàn nhẫn! Bây giờ mà có súng trong tay tôi sẽ bắt bọn chúng phải trả gạo lại cho tôi, rồi muốn ra sao thì ra. Uất ức đến căm hờn!! Lần đầu tiên trong đời, tôi biết thế nào là mất Tự Do.

Chị em tôi ra về, những chiếc xe nhẹ tênh mà hồn nặng trĩu. Tôi chợt nhớ đến hai câu thơ thời đi học:

Áo nhẹ tênh mà hồn tôi vừa nặng

Bóng cây dài đổ xuống cũng chao nghiêng.

Vâng! Tâm hồn chúng tôi đang mang nặng nỗi uất hận đón đau vừa trải, nên trên con đường về Sài Gòn mịt mù xa tít, tôi thấy hàng cây hai bên đường dường như cũng âu sầu đổ bóng chao nghiêng.

Về đến nhà gặp lại mẹ, chị tôi vừa khóc vừa nói: "Mẹ ơi! Tụi nó tịch thu hết gạo rồi". Mẹ tôi lặng người đi một lát rồi bảo: "Thôi các con, vận nước điều linh chúng ta đành chịu vậy. Nhà có đói một chút cũng được, nhưng còn các anh con đang bị tù đầy, biết làm sao đây. Lấy gì thăm nuôi?". Nói đến đó mẹ tôi cũng nghẹn lời.

Thời gian sau tôi theo chúng

bạn tập tành buôn bán ngược xuôi. Bốn ba lần trải theo cuộc đời, khổ sở biết bao, không thể nói hết bằng lời. Đôi khi ngồi nhớ lại ước mơ đi du học Mỹ của mình. Nhớ người bạn học năm xưa đang ở nơi phương trời xa thẳm, rồi nhìn lại thực tại của đời mình. Lại bất chợt nhớ đến giấc mơ về lá cờ nửa xanh, nửa đỏ nơi sân trường Cao Thắng. Chao ơi! Niềm linh cảm ghê gớm của tôi về lá cờ này, khi tôi nhìn thấy nó ngoài đời vào trưa ngày 30.04.1975 đã trở thành nỗi thống khổ điều linh úp chụp xuống cả miền Nam.

Năm 1979 tôi xin vào làm công nhân trong một hãng gỗ, và cũng trong năm này một mức lương duyên tốt lành đã đến với tôi. Tôi lập gia đình. Vợ tôi là một cô giáo nhà trẻ.

Thời gian này phong trào vượt biên đang bùng phát vì người ta không sống nổi với chế độ hà khắc của Việt Cộng. Tôi cũng bị cuốn hút theo giòng đời đầy dẫy này. Tôi cũng đã đi vài chuyến qua sự môi giới giữa những người có tiền với chủ ghe để mình được phần ăn theo, nhưng không thành công. Có lần tôi đã bị bắt ở tù đến hai năm. Đó là năm 1980. Vợ tôi khăn gói thăm nuôi, cho đến khi tôi được thả về vào năm 82 thì chuyện vượt biên thôi hãy quên đi để cho vào dĩ vãng.

Rồi chúng tôi có con đem lại chút niềm vui theo tiếng cười thơ trẻ, để vơi đi nỗi mệt mỏi trong cuộc sống nhưng sự vất vả nhọc nhằn sẽ gia tăng vì manh quân tám áo và tương lai của hai đứa con.

Miền Nam vào khoảng thập niên 80 nở rộ phong trào sổ xố. Không những tại Sài Gòn mà ở các tỉnh cũng có sổ xố. Mỗi ngày đều có đài ở Sài Gòn và một đài ở các tỉnh như: Cần Thơ, Tây Ninh, Tiền Giang, Đồng Tháp, Bến Tre v.v... luân phiên theo các ngày trong tuần.

Do việc sổ xố của nhà nước nên nảy sinh ra việc đánh ĐỀ trong dân chúng.

Đánh ĐỀ là sự kiện mà mình chỉ mua 2 con số cuối của lô trúng đầu tiên (gọi là SỐ ĐẦU), hay mua 2 con số cuối của lô Độc Đắc, cũng là lô trúng cuối cùng (gọi là SỐ ĐUÔI) - trong cuộc xổ số diễn ngày hôm đó và tại địa phương nào. Đánh ĐỀ nếu trúng sẽ thắng rất lớn (1 đồng ăn được 70), nên làm giàu rất nhanh mà cũng sẽ tán gia bại sản lẹ làng vì nó.

Tôi là người không thích đồ đen, nhưng có vài người bạn thích chơi đánh ĐỀ nên cũng am tường chút ít. Và một trong những Câu Chuyện Về Giác Mơ May Mắn là giấc mơ đánh ĐỀ.

1- Giác mơ đánh đề:

Một đêm tôi nằm mơ: "Tôi thấy mình đến một ngôi chùa ở vùng Châu Đốc. Vào văn cảnh chùa một lúc, trở ra định về thì gặp cô em tôi hỏi rằng: "Anh đã xin xăm chưa?". Tôi nghe lời quay trở vào và xin được lá xăm mang số 59. Cầm lá xăm trên tay, tôi giật mình thức giấc".

Sáng ra tôi đem giấc mơ kể lại với vợ tôi và lý giải:

- Anh vào Chùa ở miền Tây, đi lòng vòng một hồi sau cùng mới vào xin được thẻ xăm số 59. Vậy nếu đánh đề, mình sẽ không mua số ở Sài Gòn mà mua số ở miền Tây. Hôm nay có đài Sài Gòn và đài Bến Tre. Như vậy mình sẽ đánh con SỐ ĐUÔI 59 đài Bến Tre là chắc trúng.

Tôi cười cười rồi nói tiếp:

- Bây giờ nếu dốc hết vốn liếng trong nhà được một ngàn đồng để mua đề, khi trúng sẽ được bảy mươi ngàn, anh sẽ dẫn mẹ con em đi chơi một chuyến.

Vợ tôi bảo:

- Vậy thì anh đánh số đó đi.

Tôi trả lời:

- Nói chơi vậy thôi, chứ anh không có máu đỏ đen mà!

Tuy nói vậy, nhưng chiều hôm đó sau khi các đài đã phát xong cuộc xổ số; muốn chiêm nghiệm lại giấc mơ của mình, tôi bế thằng con trai út đi ra đầu chợ Phú Nhuận, đến nơi bày bán vé số để xem kết quả. Và kìa! Trên chiếc bàn con để kết quả xổ số của đài Bến Tre, lô trúng độc đắc có hai con số cuối cùng là 59. Đúng như trong giấc mơ mà tôi đã bàn với vợ tôi ban sáng. Nếu tôi đánh con số này thì tôi đã trúng rất lớn. Số tiền trúng có thể mua được mấy cây vàng thời đó. Lúc ấy tôi không cảm thấy hối tiếc trong lòng, mà chỉ nhớ lại lời nói của mẹ tôi trên sân thượng vào một sớm mai nào của năm Mậu Thân 1968: "Mày nằm mơ linh thật!". Để rồi tự lẩm bầm với chính mình: "Ừ! Mình nằm mơ linh thật".

2- Giác mơ vượt biển:

Cuộc sống khó khăn với sự đói nghèo luôn rình rập. Nhìn tương lai hai đứa con mịt mờ trước mắt. Đất nước như một nhà tù khổng lồ giam hãm mọi người dân. Người ta bỏ nước ra đi bất chấp những hiểm nguy sóng gió trên đường vượt biển; mong đến được bến bờ tự do. Tôi cũng đã từng vượt biển, từng bị tù đầy. Đứng trước hiện tình bi thảm của đất nước, nghĩ đến tương lai các con... có một cái gì thôi thúc tôi ra đi. Nhưng hoàn cảnh gia đình chưa cho phép, thôi đành chờ đợi.

Khoảng tháng 10 năm 1988, có một đêm tôi nằm mơ:

"Tôi thấy mình ngồi trên một hòn đảo. Trước mặt tôi là đồng lúa cháy bắp bùng, bên cạnh có hai người: một cậu thanh niên và cô con gái nhỏ độ 10 tuổi. Phía dưới xa kia, trong vùng biển xanh đen đang đậu một con tàu thật dài và lớn, giữa thân tàu có 6 tầng cao với nhiều ô cửa sổ; ánh sáng từ các ô cửa tỏa ra một màu xanh dịu lung linh trên mặt biển. Thật xa cuối chân trời, ánh hoàng hôn còn hắt sáng lên những vệt nắng cuối ngày trên vòm trời đang chuyển sang màu xanh thẫm, trong vắt không một gợn mây. Nhìn đồng hồ thấy kim chỉ 9:40 tối. Tôi hỏi:

"Đây là đâu?". Có tiếng ai đó trả lời: "Jakarta". Nghe câu trả lời tôi giật mình thức giấc.

Sáng ra tôi đem giấc mơ về con tàu kể lại cho vợ tôi nghe rồi kết luận:

- Nếu anh đi vượt biên có lẽ sẽ được tàu vớt ở vùng Nam Dương, vì Jakarta là thủ đô của Nam Dương mà.

Ngày mùng 3 Tết năm Kỷ Tỵ (tháng 02.1989) có một người đến nhà tôi tên gọi ông Sáu. Tôi quen biết ông trước đây vì ông đã từng tổ chức đưa người vượt biên nhiều lần trót lọt. Nhưng lần này chính ông sẽ đưa gia đình ông đi, nên ông đến nhờ tôi tìm thêm người hợp tác. Ghe thuyền vượt biển đã chuẩn bị sẵn sàng, chỉ cần có người chịu chi thêm tiền bạc. Thời gian gấp rút trong 5 ngày, tôi đã tìm được người hợp tác với ông, và bù lại ông đã cho tôi một chỗ ngồi trên con thuyền ấy.

Ghe đón người vượt biên tại bến phà Mỹ Lợi (là nơi tôi đã bị cướp mất số gạo năm xưa). Chiếc ghe trang bị như một tàu chở khách hợp pháp nên không bị nghi ngờ. Và ghe đã tách bến phà vào một sáng tháng 02 năm 1989 mang theo 48 thuyền nhân, xuôi theo dòng sông rồi đổ ra cửa biển Soài Rạp. Thấy tôi là thanh niên mạnh khỏe nên người tài công xin với chủ tàu cho tôi lên để phụ giúp ông. Vả lại ông Sáu với tôi cũng là tình quen biết.

Tối hôm đó thuyền ra đến cửa, chạy đến sáng hôm sau thì bị hai tàu quốc doanh pha đèn rượt bắn mấy loạt đạn. Ghe mở máy chạy tối đa và thoát cuộc rượt đuổi sau gần cả tiếng đồng hồ. Đây là ngày thứ hai sau khi rời bến. Tôi nghe người tài công nói với ông Sáu là sẽ bẻ lái hướng về Singapor để nhập vào hải phận quốc tế vùng biển phía dưới nam Việt Nam.

Chạy suốt ngày đêm hôm ấy, đến sáng ngày thứ 3 thì gặp tàu Thái Lan đang thả lưới (nhìn bằng ống nhòm thấy rất rõ). Tiếp tục

chạy cho đến tối thì chúng tôi biết mình đã đến hải phận quốc tế, vì gặp nhiều tàu buôn qua lại trên hải trình này. Ghe rọi đèn đánh tín hiệu cầu cứu, nhưng có lẽ vì ban đêm nên không có chiếc tàu nào để ý.

Cả ngày hôm sau, chúng tôi cũng gặp rất nhiều tàu lớn và đều đánh tín hiệu xin cứu giúp, nhưng không được đáp ứng. Có những chiếc tàu cũng giảm tốc độ, nhìn chiếc ghe vượt biên một hồi, rồi họ cũng bỏ đi. Thêm một ngày lênh đênh trên biển là thêm một ngày thấm mệt với nắng gió và say sóng. Người tài công lái tàu suốt đêm ngày (mặc dù có người phụ), nhưng ông cũng đã hướng dẫn cho tôi cách nhìn bản đồ và hải bàn; cách cầm lái theo định hướng v.v... để tôi có thể giúp những lúc ông quá mệt.

Màn đêm đang buông xuống dần, đại dương đen thẳm mênh mông. Tôi không biết định mệnh sẽ đưa con thuyền chúng tôi về nơi đâu?

Rồi ánh bình minh lại loé sáng trên biển Đông, một ngày mới lại bắt đầu: ngày thứ 5 của cuộc hải trình. Sáng hôm ấy, chúng tôi bỗng thấy từ chân trời xa xuất hiện một con tàu. Con tàu chạy với vận tốc khá nhanh nên chỉ khoảng 30 phút sau nó đã đến ngang tầm gần bên chiếc ghe bé nhỏ của chúng tôi. Con tàu khổng lồ với thân tàu thật dài, có 6 tầng cabin với những ô cửa to lớn trên mỗi tầng. Tôi đứng trên mũi ghe bên cạnh người tài công và ông Sáu, nhìn thấy rõ trên hành lang cabin ở tầng cao nhất có nhiều người đứng đó nhìn xuống; một lúc sau họ lấy ống nhòm để xem, có lẽ để nhìn cho kỹ.

Vì đã nhiều lần đánh tín hiệu cầu cứu mà không được, nên lần này người tài công không đánh nữa. Ông cũng như mọi người trên ghe đều đứng nhìn con tàu chạy ngang qua trước mắt.

Riêng tôi, tôi đứng sững sờ nhìn con tàu. Vì trời ơi! Đây chính là con tàu trong giấc mơ mà tôi đã thấy từ tháng 10 năm trước: "Con

tàu to lớn với 6 tầng cao ở giữa thân tàu, có nhiều ô cửa sổ tỏa ánh sáng chói ngời". Hình ảnh đó giờ đây đang sống động hiển bày trước mắt. Tôi không thể nói với người tài công rằng con tàu này sẽ cứu chúng ta bởi vì tôi đã nằm mơ thấy nó. Ai mà tin vào chuyện mộng mị, vớ vẩn. Và lại trên suốt hải trình vừa qua, ông đã nhiều lần xin cầu cứu nhưng đều vô vọng. Có lẽ thế giới đã ngán ngẩm về gánh nặng thuyền nhân và các Trại tỵ nạn đã sắp đến thời gian đóng cửa.

Tàu đã đi qua khỏi chiếc ghe chúng tôi. Ôi! Con tàu trong mơ của tôi. Con tàu cứu tinh của tương lai hai đứa con tôi! Nó đang dần dần rời xa để lại niềm tuyệt vọng trong tôi đang dâng đầy lên mắt.

Bỗng ngay lúc ấy có một thanh niên cầm chiếc can nhựa trắng đưa lên vẫy vẫy. Tôi thấy con tàu giảm tốc độ và rẽ sang bên trái. Người tài công bảo rằng có lẽ nó chạy về hướng Thái Lan. Nhưng không! Nó quay lại phía chúng tôi. Và khi đến gần, họ thả một chiếc thang dây xuống; tôi mới biết là họ vớt chúng tôi. Tính theo tọa độ trên địa cầu, nơi ấy gần quần đảo Natura nằm trong hải phận Nam Dương.

Tàu Berge Helene ở Stavanger - Na Uy

Sau khi đặt chân lên tàu BERGE HELENE của NAUY, ngồi ôn lại giấc mơ với hình ảnh con tàu này đang đậu trong vùng biển xanh đen, tôi đã hiểu vì sao trong mơ tôi đã nghe ai đó nhắc đến chữ Jakarta - bởi chính chữ này đã báo trước cho tôi biết nơi tôi được vớt.

Tuy nhiên còn có hai điều trong giấc mơ mà tôi chưa lý giải được: Đó là hình ảnh tôi ngồi bên đồng lửa cùng với một cậu thanh niên và cô con gái nhỏ. Thuyền nhân

được vớt lên tàu đến 48 người (kể cả người lớn và trẻ con). Tại sao trong mơ tôi chỉ thấy có hai người bên cạnh?

Và nhất là hình ảnh của bầu trời về đêm trong giấc mơ. Lúc ấy đã chín mười giờ tối mà tại sao chân trời vẫn còn ửng vàng vệt nắng hoàng hôn, và nền trời vẫn mang sắc màu xanh đậm, chưa đen tối hẳn. Nơi nào trên trái đất này có sắc màu bầu trời về đêm như thế?

Tàu Berge Helene đang trên đường chở hàng đi Nam Phi, nên sau khi vớt xong họ liên lạc với Cao Ủy Liên Hiệp Quốc để đến Singapore và chuyển chúng tôi qua tàu MARY KINGTOW của Pháp. Con tàu này sẽ đưa chúng tôi về trại tỵ nạn Palawan ở Philippine chờ ngày đi định cư.

Đến đây tôi xin được ghi nhận ân đức của ông Bjørn Olafsen: Kỹ sư trưởng tàu Berge Helene. Chính ông đã đề nghị Thuyền trưởng cho tàu quay lại vớt chúng tôi khi nhận được tín hiệu cầu cứu từ chiếc can nhựa đưa lên vẫy vẫy. Sau này khi tôi định cư tại Na Uy, ông có gửi tặng tôi một tấm hình chụp vợ chồng ông ở nơi cư trú tại Lillehammer.

Đã hai mươi mấy năm qua, nhưng hôm nay đây ngồi viết lại câu chuyện này, tôi xin gửi đến ông cùng thuyền trưởng và thủy thủ đoàn tàu Berge Helene tấm lòng tri ân chân thành sâu xa của chúng tôi. Nhất là đối với ông Bjørn Olafsen (dù không biết ông còn hay mất). Vì nếu không có ông thì chúng tôi có may mắn đến được đất nước tự do, bình yên, hạnh phúc này. Xin cảm ơn ông!

Ông Bjørn Olafsen và vợ là bà Randi

Chúng tôi tạm cư tại Palawan hai năm rồi lần lượt định cư tại nước thứ 3. Trong số 48 thuyền nhân được tàu Berge Helene vớt, chỉ có tôi và cậu Mạnh cùng với con gái cậu ta định cư tại Na Uy. Tôi ở Bergen, còn cha con cậu ấy ở Stavanger.

Tôi đến Na Uy vào ngày 09.04.1991, nhằm mùa lễ Phục Sinh. Ở Trung Tâm Tiếp Cư độ hơn tháng, tôi được xã hội giúp đỡ ra nhà riêng, ổn định dần cuộc sống. Vào một ngày đẹp trời khoảng tháng 5, sau lễ Quốc Khánh của Na Uy, có vài người bạn rủ tôi đi câu cá ngoài ven biển. Cả bọn đốt lửa nướng thức ăn mang theo và cũng để nướng cá khi câu được. Mỗi mē

Thuyền nhân sau khi được vớt lên tàu Berge Helene

câu cá nên khi nhìn đồng hồ thì đã gần 10 giờ tối; nhưng chân trời vẫn còn sắc nắng và bầu trời vẫn mang màu xanh thẫm. Tôi đứng ngắm đất trời cao rộng, rồi bất chợt nhận ra rằng: Đây chính là bầu trời mà tôi đã thấy trong mơ khi còn ở tại quê nhà mấy năm về trước.

Đến đây thì tất cả những điều trong giấc mơ đã được hóa giải: Tôi mơ thấy con tàu to lớn với những ô cửa sổ trên 6 tầng cabin... thì thật đúng với hình ảnh tàu Berger Helene. Tôi mơ thấy mình ngồi bên đống lửa cùng với hai người... thì trong số 48 thuyền nhân được vớt chỉ có tôi và cha con cậu Mạnh đến đất nước này. Bốn mươi lăm thuyền nhân kia đã định cư tại Mỹ, Úc, Canada vì có thân nhân nơi đó. Còn bầu trời trong mơ: Đó là màu sắc của đất trời Bắc Âu, nơi có nửa năm nghiêng về ngày và nửa năm nghiêng về đêm. Vào thời điểm ngày dài hơn đêm, chỉ có vùng đất này mới có bầu trời sáng về đêm như thế.

Tạo hóa có những điều thật kỳ diệu mà khoa học tân tiến chưa lý giải nổi. Tôi không thể hiểu vì sao trong mơ tôi lại có thể nhìn thấy con tàu Berger Helene trước khi thấy nó ngoài đời thực sự. Vì sao giấc mơ đã cho tôi biết trước chỉ có 3 người chúng tôi đến đất nước này. Và nền trời với sắc màu sáng về đêm, đã cho tôi biết nơi mình sẽ đến; mà kể từ lúc nằm mơ cho đến khi đặt chân lên vùng đất đó mãi đến hơn hai năm sau.

Có phải cuộc đời của chúng ta đã được xếp bày theo một lập trình của Tạo Hóa mà chúng ta thường cho là Định Mệnh. Nhưng theo cách nhìn của Đạo Phật đó chính là Nhân Quả.

Anh rể và anh tôi sau mấy năm tù đầy cải tạo mới được tha về. Rồi anh tôi lập gia đình và cũng phải bươn chải, bôn ba kiếm sống để nuôi con. Mãi mấy năm sau có chính sách HO, gia đình các anh mới được đi Mỹ.

Tính ra thành viên trong nhà tôi lưu lạc ba nơi: Bố mẹ và hai

em tôi ở Pháp. Anh chị tôi ở Mỹ. Chỉ riêng tôi trôi dạt đến xứ này. Phải chăng Tạo Hóa đã an bày cho cuộc đời tôi như thế? Cũng bởi tôi đã thấy trước những gì sẽ xảy đến, cho nên tôi phải có mặt khi sự kiện diễn ra, do vậy mà:

- Tôi không thể đi Mỹ với gia đình người bạn, vì trong mơ tôi đã thấy lá cờ nửa xanh nửa đỏ vào ngày 30.04.75 (19.03 á.l), nên tôi phải ở lại VN để chờ điều đó xảy đến.

- Tôi không thể được những con tàu nào khác vớt, mà phải chờ đúng con tàu Berge Helene giống như trong giấc mơ đến cứu.

- Tôi cũng không thể đi định cư ở một đất nước nào khác, mà phải đến Na Uy cùng với hai thuyền nhân chung chuyến vì định mệnh đã an bày trong mơ như vậy.

Sau này tôi có liên lạc được với thằng bạn ngày xưa. Nó rất mừng, nó mời tôi qua chơi nhiều lần. Vậy mà không hiểu tại sao cho mãi đến bây giờ tôi vẫn chưa một lần đặt chân lên đất Mỹ dù không thiếu điều kiện. Hay là tôi lại phải một lần nằm mơ đến Mỹ, thì mới thực hiện được ước mơ "đi Mỹ" của mình từ 40 năm về trước.

Ngoài những "Giấc mơ may mắn", tôi còn có những "Giấc mơ xui xẻo" rất linh ứng. Và mặc dù biết trước sự xui xẻo như vậy vẫn không sao tránh được. Như vậy thì giấc mơ về Lá Cờ Vàng mà tôi đã kể trong phần 1, với những điều tôi đã thấy chắc chắn sẽ xảy đến, chỉ còn đợi thời gian mà thôi. Thế mới biết Nhân Quả của đất trời thật vi diệu lắm thay!

NGƯỜI BIẾT TRƯỚC

Tháng 4.2014

Độc và cổ động
Vượt Sóng

CÁCH LÀM BÁNH DÂY

NGÀY XUÂN - NHỚ CHIẾC BÁNH CỦA TỔ TIÊN

Hàng năm cứ vào dịp Tết Nguyên Đán, Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn khắp nơi trên thế giới đều làm Lễ dâng hương trước bàn thờ Quốc Tổ Hùng Vương. Ngoài hương hoa và trái cây, món phẩm vật quan trọng không thể thiếu trong buổi Lễ dâng cúng là bánh Dầy và bánh Chưng. Mà theo như trong Huyền Sử 18 Đời Hùng Vương còn truyền lại cho hậu thế thì hai món bánh này do Hoàng tử Lang Liêu (con vua Hùng Vương thứ 6) đã làm dâng lên Vua cha, và đã được vua Hùng truyền ngôi lại để trở thành Hùng Vương thứ 7.

Bánh Chưng thì hầu như ai ai cũng biết, nhưng bánh Dầy có nhiều người chưa biết (nhất là dân miền Nam), cho nên hôm nay Bếp Tui sẽ hướng dẫn các bạn cách làm bánh Dầy, để trong ngày đầu Xuân Ất Mùi (2015) sắp đến, trên bàn thờ Quốc Tổ nơi các bạn cư ngụ sẽ có món bánh truyền thống này dâng cúng.

BÁNH DÂY (số lượng 6 cặp bánh)

Vật liệu:

- 300 gr nếp trắng (còn trong hạn sử dụng)
- 300 ml nước
- 2 súp dầu ăn (đã phi hành cho thơm)
- 1/3 muỗng cà phê muối
- 1 tí bột ngọt (nếu muốn)
- 25 ml nước (dùng để tráng máy xay nếp)

Cách làm: Nếp vo sạch, đổ 300 ml nước ngâm vài giờ (độ 3 hay 4 tiếng), đừng ngâm lâu nếp bị chua. Vì lượng nước ngâm nếp này ta sẽ dùng để xay nếp làm bánh, chứ không dùng nước khác.

Sau khi ngâm nếp vài giờ, đem đổ vào máy xay sinh tố xay nhuyễn cùng với muối, tí bột nêm và 2 súp dầu đã phi hành cho thơm (khi phi

dầu với hành, nhớ phi chừng 5, 6 muỗng súp dầu vì ta còn phải dùng dầu xoa tay khi phân chia bánh và xoa dầu trên lá chuối khi gói bánh).

Bột xay nhuyễn xong, đổ bột ra chảo (loại chảo không dính), dùng 25 ml nước để tráng bột trong lòng máy và vét cho sạch rồi đổ vào chảo.

Mở lò, khi lò nóng thì giảm lửa nhỏ. Dùng một cái xẻng bằng nhựa (loại nhựa chịu nóng) để sên bột. Không nên dùng xẻng bằng gỗ vì khi bột chín rất là dính. Sên bột trần trở qua lại, đây nắp chảo v.v.. cho bột chín đều. Khi bột chín ta thấy nó trong trong giống như xôi nếp; nhìn vào khối bột đang sên, nếu thấy chỗ nào còn trắng đục là chỗ đó chưa chín thì trở phần bột đó xuống chảo và đây nắp cho bột chín hẳn (nhớ để lửa thật nhỏ). Tắt lửa và vớt chảo trên bếp để hơi ấm giữ cho bột dẻo trong lúc ta chia bột thành 12 viên, mỗi viên 50 gr (nhớ cân cho đều).

Dem viên bột ra nhồi nắn và ấn dẹp thành hình chiếc bánh

vườn hoa gia đình

Dây mà ta thường thấy bán ở chợ. Để những chiếc bánh lên một cái khay; khay này nhớ lót một lớp nylon, loại nylon thường dùng bọc thức ăn; cũng có thể lót khay bằng giấy làm bánh cho khỏi dính. Vì khi bột chín rất là dính, nên lúc chia bột ta cũng phải mang găng tay nylon và xoa dầu ăn trên tay. Phân chia xong để cho bánh nguội

Cắt lá chuối có bề ngang bằng đường kính chiếc bánh, còn bề dài sao cho gói vừa 2 chiếc bánh, thoa dầu trên lá chuối rồi để 2 chiếc bánh ở 2 đầu lá. Cắt một khoanh chả để ở giữa rồi kẹp bánh lại. Bây giờ ta có thể thưởng thức chiếc bánh Dầy.

Ghi chú: Nếu lá chuối dất, sợ tốn tiền thì dùng giấy làm bánh để gói bánh cũng được. Nếu dùng giấy thì khỏi phải thoa dầu vì giấy không dính, nhưng hình thức không đẹp.

Dưới đây là hình ảnh món bánh Chưng và bánh Dầy mà hàng năm Bếp Tui đều làm để Cộng Đồng Người Việt tại Bergen dâng cúng lên bàn thờ Quốc Tổ trong dịp đầu Xuân.

Kính chúc các bạn thành công và đón chào một năm mới an khang - thịnh vượng.

- Bếp Tui -

CƠN SỐT EBOLA

1. Bệnh dịch Ebola

Ebola là một loại siêu vi trùng thuộc gia đình filoviridae. Tên EBOLA được gọi từ tên một dòng sông ở Cộng Hòa Congo. Lần đầu tiên siêu vi trùng này được tìm ra vào năm 1976 tại Kongo, và về sau đã xảy ra một số dịch lây lan quanh vùng. Bệnh truyền nhiễm này bắt đầu có tầm vóc nguy hiểm vào năm 1995 tại phía Tây Congo, và vào năm 2014, bệnh lây lan trở nên nguy hiểm ở Tây Phi Châu. Theo thống kê Y tế Thế giới

Hình ảnh người bị Ebola và sự lây lan

25.10.2014, khoảng 9.200 ca nhiễm Ebola trong đó 4.800 đã tử vong. Bệnh nhân chủ yếu ở các quốc gia Liberia, Guinea, Sierra Leone. Đây là một bệnh dịch với tỷ lệ tử vong từ 50% đến 90%.

2. Triệu chứng và bệnh trạng

Bệnh nhân nhiễm Ebola bị sốt cao, lơ lơ mệt mỏi, đau nhức hệ thống bắp thịt, nhức đầu và đau cổ họng. Tiếp theo sau các triệu chứng đó là ói mửa, tiêu chảy, da sần sần chấm đỏ, suy thận và suy gan, và một số bệnh nhân bị xuất huyết nội tạng, mũi, miệng và hậu môn. Thời gian trước khi bệnh

phác tác là từ 2 đến 21 ngày.

3. Sự lây lan

Dịch Ebola phát tán năm nay cũng tại Congo, ngày 24.08.2014. Tổ chức Y tế Thế giới WHO ước tính rằng bệnh phát xuất từ một sản phụ tại làng Ikana-mongo. Bà ta ăn thịt một con vật hoang dã (bushmeat) rồi ngay sau đó nhiễm bệnh và chết ngày 11.08.2014. Các trường hợp nhiễm bệnh được xem là lây lan từ người này sang người khác như thân nhân bệnh nhân hoặc nhân viên điều dưỡng/bác sĩ trong các bệnh viện tiếp xúc với bệnh nhân.

Đường lây lan: trực tiếp tiếp xúc với máu, chất nhớt bệnh nhân thải ra. Liên Hiệp Quốc tuyên bố 19.10.2014: **Ebola đe dọa ổn định hòa bình thế giới. Ebola lây lan theo cấp số nhân và sẽ trở thành một dịch bệnh ngoài tầm kiểm soát.**

* Tuy nhiên có vài thắc mắc. Trên liên mạng, bản tin 14.10.2014, Bác sĩ David Sanders, trưởng khoa Ebola Virologist and Purdue University, Giáo sư về Biological Science nói rằng siêu vi trùng dịch bệnh càng ngày càng nhuần nhuyễn, nó có thể lan tỏa trong không khí và có thể lây bệnh qua

đường khí quản vào phổi con người. Bằng chứng là có nhiều loại siêu vi trùng Ebola tương cận Ebola đã bị lây truyền trong các động vật và phát triển trong không khí.

Một bằng chứng khác là nhân viên y tế mặc đồ "phi hành gia" sao lại bị nhiễm bệnh!

4. Cách chữa trị

a. Qua tài liệu từ Wikipedia, thì cho đến nay không có cách chữa trị nào hiệu quả hết. Khoa học gia đang tìm cách chủng ngừa.

b. Trong thời gian gần đây, qua TV và báo chí, chúng ta biết một vài trường hợp bệnh nhân được chữa lành:

+ Hai bác sĩ Mỹ Kent Brantly và Mancy Writebol làm việc cho bệnh nhân tại Tây Phi châu bị nhiễm Ebola, được mang về nước chữa trị tại Atlanta và đã khỏi bệnh. Được biết họ đã nhận được huyết thanh từ một em bé 15 tuổi Phi Châu từng nhiễm Ebola cộng với thuốc thử nghiệm chống Ebola.

+ Một trường hợp mà có lẽ nhiều người Việt trên thế giới quan tâm ấy là một y tá Việt Nam tên Nina Phạm, người từng săn sóc cho một bệnh nhân từ Nigeria trở

về Hoa Kỳ rồi bị bệnh Ebola, tên Thomas Duncan. Sau khi bà ta qua đời 10.08.2014 thì cô y tá Nina có triệu chứng nhiễm Ebola. Cô ta được chữa trị và được tin hữu Thiên Chúa giáo cầu nguyện ngày đêm. Cô ta nhận được huyết thanh từ bác sĩ Mỹ vừa khỏi bệnh Ebola, và cô Nina đã khỏi bệnh. Ngày 26.10.2014 tổng thống Hoa Kỳ Obama đã ôm chúc mừng Nina Phạm tại Tòa Bạch Ốc.

+ Nữ Bác sĩ Na Uy tên Silje Michalsen trong phái đoàn thiện nguyện Y sĩ Không Biên Giới đến Tây Phi châu cứu giúp bệnh nhân Ebola. Cô ta bị lây bệnh. Được mang về bệnh viện Ullevål chữa trị. Trong cuộc họp báo cỡ 1 tuần sau đó, cô ta thông báo đã lành bệnh Ebola. Các bác sĩ trách nhiệm không cho biết đã điều trị bằng thuốc gì, chỉ nói đại khái là đã liên hệ với các giới chức y khoa trên thế giới. Nữ bác sĩ Silje Michalsen tuyên bố sẽ trở lại Tây Phi châu để tiếp tục cứu giúp bệnh nhân Ebola. Chính phủ Na Uy đã gửi 200 nhân viên y tế thiện nguyện xuống Tây Phi châu để cứu bệnh nhân Ebola. Người viết cúi đầu ngưỡng phục những trái tim nhân hậu sẵn sàng xả thân vì tha nhân đi vào nơi... chết người!

5. Thuốc chống siêu vi trùng Ebola

a. Thái Lan tuyên bố vào đầu tháng 10.2014 đã có một bước đột phá về việc điều trị Ebola. Họ công bố đã dùng gene người để sản xuất

ra một kháng thể nhỏ đến mức có thể chui vào siêu vi trùng Ebola để ngăn cản sự sinh sản.

b. Hãng Zmapp/ Mapp Biopharmaceuticals được nghiên cứu từ 7 năm nay và được thử nghiệm với kết quả tốt trên khỉ Macaque. Zmapp gồm 3 kháng thể đơn dòng (cocktail of monoclonal antibodies) được sản xuất trong kỹ nghệ sinh học bởi cây thuốc lá.

c. Thuốc điều trị cúm FAVIPRAVIR của Fujifilm chữa khỏi Ebola cho y tá Pháp/ Đức, theo bản tin trên liên mạng 04.10.2014.

d. Ngoài ra một số thuốc/ chủng ngừa đang được thử nghiệm: Brincidofovir, TKM-Ebola, AVI-7537, BCX4430, ChAd3, VSV-EBOV.

6. Những điều cần biết

Báo Time số ra ngày 03.11.2014 đăng tải một số giải đáp trước cơn sốt Ebola khiến thế giới đang lo âu.

a. Có thể bị lây bệnh khi tiếp xúc với vật dụng mà người bệnh Ebola từng dùng như ngắt điện, dụng cụ y khoa, giường ngủ, chăn màn nếu không đựng chặm đến chất lỏng hay da thịt bị trầy từ bệnh nhân?

- Không.

b. Có nên cấm các chuyến bay từ các quốc gia đang bị Ebola hoành hành, giống như Úc châu

đang thi hành?

- Rất khó trên thực hành.

c. Một người đã khỏi bệnh Ebola có nguy cơ mắc bệnh lại?

- Rất khó trả lời vì chưa có kinh nghiệm.

d. Có khả năng Ebola bùng nổ lớn tại các quốc gia tân tiến?

- Khả năng thấp vì điều kiện y khoa phòng ngừa/vệ sinh/đời sống xã hội cao.

e. Ebola có phải là chứng bệnh truyền nhiễm nguy hiểm duy nhất?

- Không.

- Bệnh truyền nhiễm đáng sợ: cúm gia cầm;

- Hội chứng Hô hấp Trung đông (Middle East Respiratory Syndrome MERS).

- Vào mùa đông, hàng năm hàng ngàn người chết vì bệnh cảm cúm, hàng ngày vẫn có người chết vì nhồi máu cơ tim, có ai lo lắng đâu! Vào thập niên 80, khi khám phá ra bệnh HIV/AIDS, một loại siêu vi trùng gây bệnh chết người không có thuốc chữa, rồi cuộc sống cũng tiếp tục trôi đi và các nhà khoa học đã tìm ra cách khống chế.

- Cá nhân tôi thì cho rằng cơn dịch nguy hiểm đến tính mạng cho Âu châu, Hoa Kỳ, Canada, Úc châu là ISIS!

- Chúng ta làm gì trước sự đe dọa của Ebola? Hãy hỗ trợ cho các tổ chức y tế thiện nguyện như Hội Y sĩ Không Biên Giới, Hội Hồng Thập Tự Quốc tế. Hiện nay hàng ngàn người từ các quốc gia tân tiến đang đem mạng sống vật lộn với Ebola để... cứu người. Cao cả thay cho tình nhân loại.

Strømmen, 03.11.2014

Bs. Tôn-thất Sơn

SYMPTOMS

Early stages

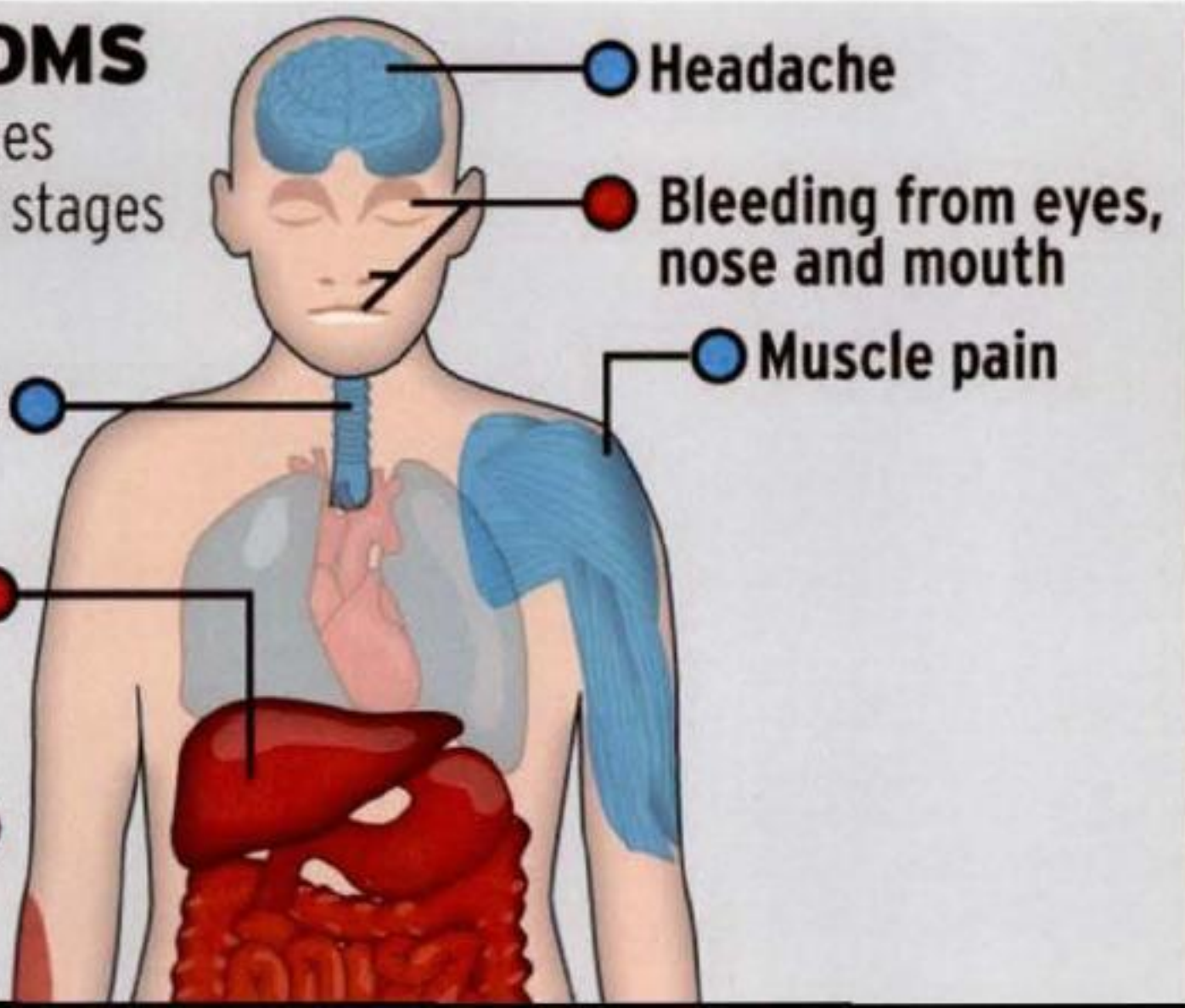
Advanced stages

Sore throat

Impaired liver and kidney

Diarrhoea

Emitting

Nỗi nhớ chia hai

Thơ: Vương Ngọc long

Nhạc: Minh Thao

Boston

Thương nỗi nhớ đem chia làm hai nửa.
Mây bay mãi xa chân trời mất hút.

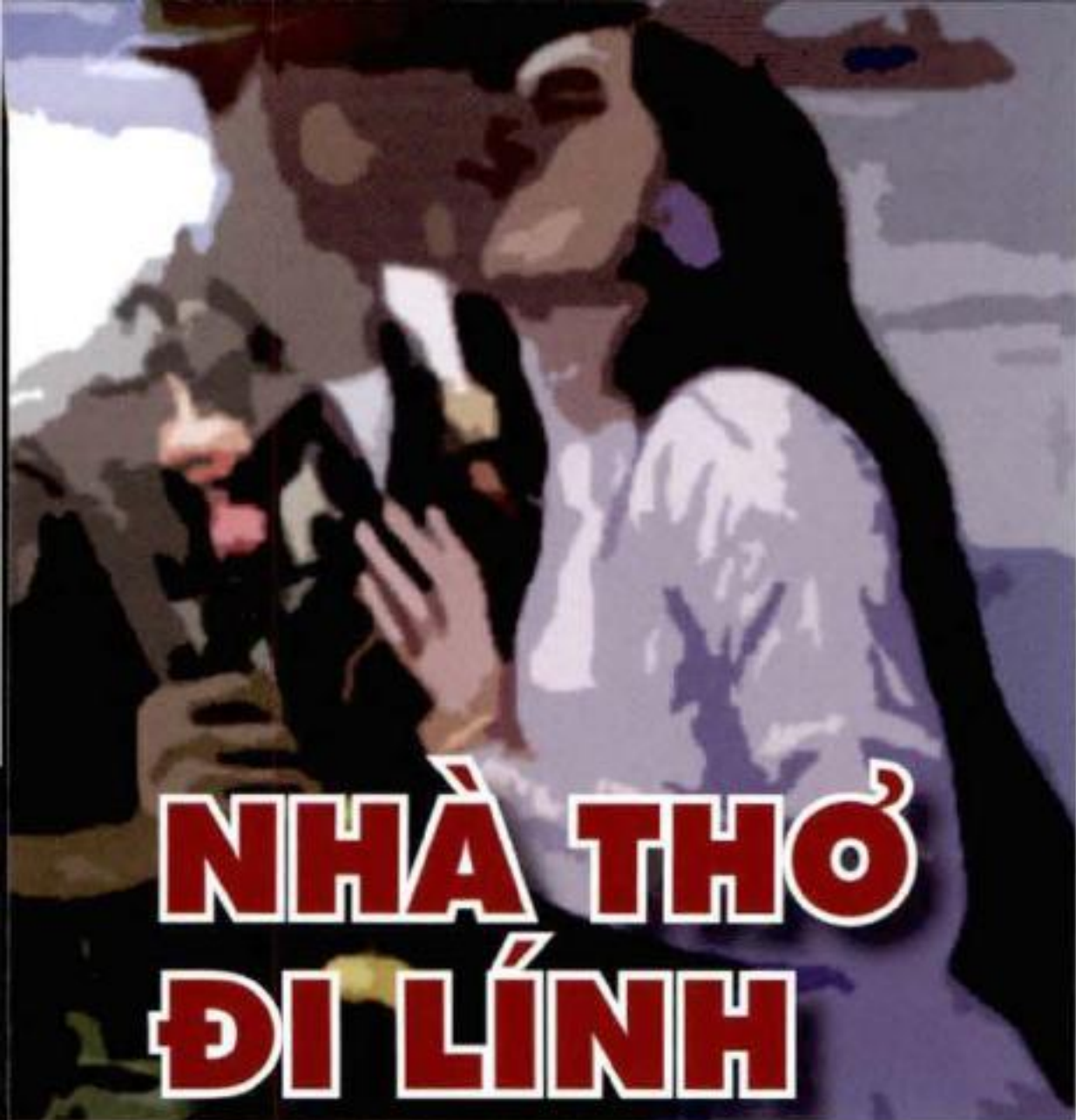
Nửa chiều quê nghiêng bóng đợi xuân về.
Nhớ làng quê đâu để tỏ nên lời.

Nửa trời tây sương buông lòng buồn giá.
Nắng vàng hoe như thương mùa chưa tới.

1.
Đêm tàn ngân tiếng nhạc gió lê thê.
Vẽ với - - - - -

2.
(Mây bay..) - - - - - chi khói tết thả lưng trời..

Ngày tháng cũ lẫn vòng bao tuổi
nhớ. / Nhập nhòa trong ký ức nỗi băng khuôn.

NHÀ THƠ ĐI LÍNH

(Để tưởng nhớ Y-Broc Niê và Lại Trọng Hà)

Phạm Tín An Ninh

Tôi không biết làm thơ. Chính xác hơn là tôi dốt đặc về thơ. Nhưng có điều tôi rất mê thơ. Thời mới vào trung học, tôi đã từng nắn nót chép những bài thơ của mấy ông Xuân Diệu, Chế Lan Viên, Lưu Trọng Lư, Đinh Hùng, Thâm Tâm... vào những tập giấy pelure đủ màu xanh đỏ, đóng bìa cứng với cái tựa mạ vàng. Tôi còn thuộc lòng hết mấy bài thơ tình của TTKH. Biết ai làm thơ hay, có đôi bài đăng trên Tiểu Thuyết Thứ Năm, Phổ Thông, Phụ Nữ Diễn Đàn hay Văn Nghệ Tiền Phong là tôi xem như thần tượng, gởi thư cho tòa soạn xin địa chỉ viết vài dòng làm quen, dù rất hiếm khi nhận được hồi âm. Lớn lên, vào lính, ngoài hành trang ba lô súng đạn, tôi luôn mang theo hồn thơ lai láng. Khi ấy tôi cũng vừa khám phá ra điều thú vị: người lính, đời lính và tình yêu của lính chính là đề tài lớn nhất cho các nhà thơ, nhạc sĩ sáng tác. Những chiều dừng quân, nghe tiếng gió rừng hòa tiếng suối reo, hay những lúc băng qua cánh rừng đầy hoa sim tím, tôi lại buột miệng thì thào vài câu thơ quen thuộc. Nàng thơ lúc nào cũng ngự trị trong tôi, theo tôi đến mọi chân trời góc biển.

Đơn vị tôi là một tiểu đoàn tác chiến lưu động, có mặt trên hầu hết các địa danh Vùng 2 Chiến Thuật. Rày đây mai đó. Có khi buổi tối còn đóng quân trong núi rừng Quảng Đức, Lâm Đồng, chiều hôm sau lại có mặt ở bờ biển Tuy Hòa, Phan Thiết. Tôi nhận trung đội với chỉ 25 người lính, Thượng nhiều hơn Kinh. Trong đó có một anh trung sĩ, tên Y- Broc Niê, có học hành, tư cách và kỷ luật. Đặc biệt anh có đôi mắt đẹp, mơ màng. Không biết gia đình giàu có thế nào, nhưng nghe nói anh được học trường Tây, nói tiếng Pháp còn giỏi hơn tiếng Việt. Trong ba lô của anh lúc nào cũng có cuốn Le Petit Larousse rất cũ kỹ và vài cuốn truyện tiếng Pháp. Anh được tất cả lính Thượng trong đơn vị kính nể, bảo điều gì cũng nghe răm rắp. Ngược lại anh cũng luôn quan tâm lo lắng đến đời sống và tranh đấu cho quyền lợi của

họ. Xin cho được đi phép và cam kết họ sẽ trở lại đơn vị (vì thời ấy đa số lính Thượng khi về buôn bản, họ không muốn ra đi, bỏ lại nương rẫy vợ con nữa). Rất may là anh ta rất quý mến tôi. Hai thằng trở thành bạn thân khi tôi biết anh cũng rất thích thơ và biết làm thơ. Những ngày đóng quân trong rừng, anh thường ngồi đọc cho tôi nghe mấy bài thơ tình lãng mạn của các ông Jacques Brévert, Lamartine. Anh còn cho tôi nghe những bài thơ được anh dịch ra tiếng Thượng, và dạy cho tôi nói một vài tiếng Ê-đê. Anh hãnh diện khoe với tôi, anh là cháu ruột của nhân sĩ trí thức Y-Yut, người đã tìm hiểu mẫu tự La tinh

và văn Ê-đê để đặt ra bộ chữ viết Ê-đê ngày nay. Đôi lúc tôi thắc mắc và thậm tiếc là tại sao một người sắc tộc có trình độ như anh mà chỉ làm trung sĩ tiểu đội trưởng tác chiến, tại sao chính phủ không sử dụng anh ở những vai trò khác hữu ích hơn. Nhưng rồi lại thấy nhờ may mắn có anh mà đời lính của tôi vui và thi vị hơn.

Một hôm, sau cuộc hành quân tại vùng Đa Ngu Phú Lạc, một khu núi đá nằm gần Vung Rô-Đá Bia, đơn vị tôi thắng lớn, tịch thu cả một kho vũ khí của địch, được lệnh kéo về Tuy Hòa làm lễ khao quân và tái bổ sung quân số, quân trang đạn dược. Trung đội tôi được nhận thêm sáu tân binh. Trong số đó có một trung sĩ và một hạ sĩ, mà trông mặt mày tôi đoán biết cũng chỉ vừa mới rời ghế nhà trường để "đi vào nơi gió cát". Có điều khác là chàng trung sĩ trẻ thì vui vẻ, năng động, kỷ luật còn anh hạ sĩ thì hơi có vẻ lè phè, tóc tai để dài, có cả hăm râu mép, rất ít nói, thường trả lời chỉ bằng một cái gật đầu mím cười, lơ đãng. Tôi thường thấy anh ngồi một mình tư lự, đôi khi nhắm mắt nhìn trời miệng thì thầm những điều gì không ai hiểu được. Cái tên cũng đẹp: Lại Trọng Hà. Trùng họ và chữ lót với một thằng bạn khá thân của tôi thời trung học, Lại Trọng San. Mới đầu tôi nghĩ có thể là anh em vì hai chữ San-Hà, nhưng anh ta cho biết là không có bà con dây dưa rề má gì với thằng bạn của tôi cả. Sau này, tôi biết anh đã bị đánh rớt trong một khóa Hạ Sĩ Quan Đồng Đế. Thay vì bạn bè ra trường với cấp bậc trung sĩ, chỉ duy nhất có anh là Hạ sĩ. Tôi vừa thấy tội nghiệp, nhưng cũng vừa có một chút thành kiến, nghĩ anh ta chắc cũng thuộc loại ba gai, bất cần đời, khó trị. Không khéo sẽ gây ảnh hưởng xấu cho đám binh sĩ khi tôi chỉ là thằng trung đội trưởng còn non choẹt, chưa có một chút kinh nghiệm chỉ huy cũng như chiến trường. Dù vậy, lúc nào tôi cũng tỏ ra thân thiện và giúp đỡ mặc dù anh không hề có bất cứ yêu cầu nào. Với một chút tâm lý, tôi không đưa anh ra tiểu đội, mà giữ anh lại ban chỉ huy trung đội, mang khẩu phóng lựu M-79. (Thời ấy loại súng M-79 mới được trang bị, còn rất

hiếm, nên mỗi trung đội chỉ có một khẩu, và người lính nào mang M-79 được đi theo trung đội trưởng).

Không ngờ anh ta cũng rất thích thơ và thuộc rất nhiều thơ. Và dường như những bài thơ là sợi dây màu nhiệm buộc bọn tôi lại với nhau. Chỉ một thời gian, anh trung sĩ Y- Broc, hạ sĩ Hà và tôi trở nên rất thân tình. Ngoài tình đồng đội, chúng tôi xem nhau như là bạn, là anh em. Nhưng ông tiểu đoàn trưởng của tôi thì không ưa chàng hạ sĩ này. Mỗi lần bắt gặp, ông luôn quát: "ông tướng này phải cắt tóc tai cho đàng hoàng, cạo râu đi nghe chưa. Lè phè là không được với tôi đâu!" Tôi bảo nhỏ anh ta "thấy đại bàng phải né đi chứ!" Anh chỉ cười trừ rồi đâu cũng vào đấy. Đúng lúc ông trung sĩ 1 trung đội phó của tôi lên thượng sĩ, được chuyển về làm thường vụ tiểu đoàn, tôi xin rút trung sĩ Y-Broc về làm trung đội phó. Ba thằng chúng tôi ở gần nhau hơn. Ăn cơm chung và nằm cạnh nhau dưới các giao thông hào. Y-Broc có biệt tài mưu sinh. Những lúc đóng quân giữa núi rừng, anh thường làm bẫy bắt thú rừng hay hái về những loại trái cây, rau rừng ăn được, những bữa cơm lính trở nên "thịnh soạn" hơn. Còn anh chàng hạ sĩ thì chỉ mang về các cụm lan rừng hay đôi cành hoa sim tím treo lủng lẳng trên đầu võng hay trước các giao thông hào. Những chiều đóng quân, nếu không dụng địch, anh nằm du đưa trên võng, đọc cho bọn tôi nghe vài bài thơ hay. Không ngờ những bài thơ đã làm cho bọn tôi thấy đời lính đẹp hơn, lãng mạn hơn, mà quên bớt phần nào nhọc nhằn, nguy hiểm.

Cuối tháng, trung đội nhận được tờ báo Chiến Sĩ Cộng Hòa do ban Tâm Lý Chiến tiểu đoàn phân phối, luân phiên trong đại đội. Theo thói quen, tôi mở đọc trang Thơ trước, và rất ngạc nhiên khi thấy một bài thơ đề tặng mình, có ghi rõ đơn vị nữa. Bài thơ dài chiếm cả nửa trang giấy, thật hào sảng mà cảm động, có cả những địa danh mà đơn vị tôi vừa mới đi qua. Tác giả là một cái tên khá quen: Mây Cao Nguyên. Trước đây tôi đã đọc nhiều bài thơ của nhà thơ này và thường gật đầu tâm đắc. Nhưng tôi đâu có vinh dự gặp gỡ quen biết mà anh làm thơ tặng tôi. Và làm sao anh ta biết đơn vị tôi đã từng đi qua những địa danh xa lạ, những vùng núi rừng, hoặc làng mạc nghèo nàn, xác xơ heo hút, mà qua bài thơ bỗng trở nên thơ mộng và đẹp đến đến không ngờ?

Tôi đem bài thơ ra khoe với anh trung sĩ Y-Broc và hạ sĩ Hà, và hỏi có phải một trong hai người là thi sĩ Mây Cao Nguyên. Cả hai lắc đầu. Hà bảo Mây Cao Nguyên không phải con trai, là một cô bạn gái của anh, có lẽ đọc mấy lá thư của anh gởi về tả cảnh hành quân và ông trung đội trưởng trẻ tuổi dễ thương, nên cảm tác bài thơ ấy. Anh bảo có dịp anh sẽ giới thiệu bọn tôi với nhà thơ nữ này. Y-Broc dịch bài thơ ra tiếng Thượng đọc cho đám lính Thượng nghe. Tôi chẳng hiểu gì ngoài những tiếng vỗ tay của những người lính rất đổi chân chất hồn nhiên ấy.

Một lần trung đội đang ăn cơm để

chuẩn bị đóng quân đêm, bỗng ông đại đội trưởng đến tận nơi ra lệnh trung đội nghỉ ngơi một lúc chờ trời tối sẽ di chuyển đến một địa điểm để phục kích. Tin tức cho biết có một mũi công tác VC vừa xâm nhập vào khu làng nhỏ bên cạnh nhận tiếp tế, đến khuya hoặc trời gần sáng bọn họ sẽ rút trở lại lên núi. Trung đội được tăng cường thêm một tổ trung liên, có nhiệm vụ phục kích để tiêu diệt trên đường địch rút ra. Địa điểm phục kích là một ngã ba nằm phía sau làng, cách chân núi vài trăm thước. Ông đại đội trưởng đưa cho tôi tấm bản đồ, chỉ cho tôi cái ngã ba, hướng dẫn cách bố trí quân và vài điểm tác xạ tiền liệu Pháo Binh ông đã chấm sẵn. Tôi lấy hướng trên địa bản và tính khoảng cách từ điểm xuất phát đến mục tiêu khoảng bốn cây số, di chuyển trên con đường nhỏ. Tất cả chỉ mang theo vũ khí và đạn dược, balô gói lại cho đại đội. Đúng 8 giờ xuất phát. Trời cuối tháng nên tối như mực. Tôi lo ngại có thể thất lạc hoặc bị lọt ổ phục kích. Y-Broc tình nguyện dẫn tiểu đội đi đầu. Những người lính Thượng rất có kinh nghiệm đi đêm trong rừng. Đôi mắt của họ như là những ngọn đèn thần.

Chưa tới ba mươi phút, đã đến ngã ba. Tôi nắm tay từng anh tiểu đội trưởng đến địa điểm chỉ cách bố trí, và gài mìn Claymore phía trước tuyến phục kích. Hai cây trung liên Bar được đặt trên hai mô đất cao có xạ trường tốt nhất hướng về phía con đường làng, nơi địch sẽ rút ra. Y-Broc xin theo tiểu đội người Thượng được tăng cường tổ trung liên, nằm riêng tại địa điểm trọng yếu, bên kia ngã ba đường, nơi địch sẽ xuất hiện trước nhất. Anh cẩn thận gài một quả mìn Claymore ở phía sau tuyến để phòng bất trắc. Tôi ra lệnh luân phiên canh gác và nghỉ ngơi, đến 12 giờ đêm tất cả đều phải thức để sẵn sàng tác chiến. Khi nào địch di chuyển đến giữa ngã ba, tôi sẽ đích thân bấm trái mìn Claymore tại đây thay cho lệnh khai hỏa, tuyến quân của Y-Broc là nỗ lực chính tấn công và chốt địch phía sau. Kiểm soát các tiểu đội xong, tôi trở về vị trí, dựa lưng vào một mô đất dưới đôi chân ra nghỉ.

Khoảng hơn nửa giờ sau, có tiếng vài con chim lạ, dấu hiệu có người. Tôi đang nghe ngóng và phân vân không biết mấy con chim này thấy ta hay địch thì giật mình bởi tiếng mìn Claymore nổ chát chúa ngay hướng trước mặt, bên kia đường, sau tuyến của Y-Broc, cùng những tiếng la hét thất thanh. Nhiều tràng đạn khai hỏa từ cánh quân của Y-Broc. Rồi tiếng súng địch nổ khắp nơi, có cả tiếng trung liên, đại liên và B.40. Những vết đạn lửa đạn xéo trên đầu, trong màn đêm tĩnh mịch. Hỏa lực địch tập trung vào vị trí tiểu đội của Y-Broc. Tôi nghe tiếng hô xung phong của địch và biết lực lượng địch ít nhất cấp đại đội, nên không thể liều lĩnh. Hơn nữa tôi chưa nắm vững được tình hình và vị trí địch. Tiểu đội Y-Broc chống trả mãnh liệt. Nhờ nằm dưới một con mương khô, bám được vị trí che chắn tốt, và những tràng đạn trung liên cùng những quả lựu đạn M-26 liên tục tung ra hiệu quả nên cánh quân của Y-Broc giữ vững được phòng tuyến. Sợ địch

phát hiện, nên lợi dụng khi có tiếng súng và lựu đạn nổ, tôi báo cáo vấn đề cho ông đại đội trưởng, xin tiếp ứng và Pháo Binh, nhưng không thể cận yểm được vì địch với ta quá gần nhau, nên chỉ xin tác xạ vào các điểm tiền liệu ngay sau lưng địch, vừa uy hiếp vừa dồn chúng lại, để chúng tôi đánh bằng lựu đạn. Hai tiểu đội còn lại bên này đường đã nhanh chóng dàn mỏng đội hình dọc theo con lộ tạo thành một tuyến hình chữ L để đánh bên sườn địch. Cây trung liên cùng với khẩu M-79 của hạ sĩ Hà di động liên tục khai hỏa vào bên hông địch, để vừa không lộ vị trí vừa nghi binh để bọn chúng nghĩ là lực lượng chúng tôi đông đảo hơn chứ không phải chỉ một trung đội. Địch không còn tập trung áp đảo tiểu đội của Y-Broc mà bung ra hướng tôi đối phó. Khẩu đại liên của chúng chuyển hướng, liên tục khạc đạn vào chúng tôi trong một khoảng cách thật gần với tầm rất thấp, làm chúng tôi không ngóc đầu hay di chuyển được. May mắn là có một con mương nhỏ dọc theo lề đường tương đối an toàn để chúng tôi ẩn nấp. Tôi gọi xin Pháo Binh bắn hai quả soi sáng. Khi trái sáng được bắn lên, tôi thấy vị trí khẩu đại liên của chúng được đặt trên miệng một cái hố lớn bên kia đường, có xạ trường tốt. Rất khó khăn và nguy hiểm để chúng tôi có thể băng qua con đường đất, tiếp cứu tiểu đội Y-Broc. Bỗng có người đập nhẹ vào vai, quay lại tôi nhận ra Hà. Anh ta cúi khẩu M-79 đã hết đạn cho tôi và bảo cho anh xin thêm hai quả lựu đạn "để triệt khẩu đại liên của tụi nó" (Lúc ấy mỗi người lính đều được trang bị 2 quả lựu đạn M-26). Tôi chưa kịp hỏi gì thì Hà biến mất. Cầm chân được chúng tôi, địch lại tập trung áp đảo và bao vây tiểu đội Y-Broc. Tiếng địch la hét hô "xung phong" nhằm uy hiếp tinh thần. Bỗng tôi nghe ba tiếng lựu đạn nổ liên tiếp cùng những tiếng la hét hoảng và tiếng chân của quân địch chạy. Tôi nghĩ ngay đó là lựu đạn của Hà. Khẩu đại liên của địch im tiếng. Chúng tôi nhanh chóng băng qua đường và đồng loạt tập kích bên cạnh sườn địch bằng một loạt những quả lựu đạn tung ra cùng một lúc. Trên 20 trái lựu đạn tạo thành tiếng nổ kinh hồn, như rung chuyển cả cánh rừng và mặt đất. Bọn địch tháo chạy dưới những tràng đạn Pháo binh của ta bắn chặn. Chúng tôi có lệnh không truy kích, vì chưa kiểm soát được tổn thất và bắt tay với cánh quân của Y-Broc.

Tôi lên tiếng gọi Y-Broc, bảo ngưng mọi tác xạ và tránh ngộ nhận, tôi sẽ đến gặp. Khi tôi vừa bắt tay Y-Broc thì Hà cũng vừa chạy đến. May mắn cả hai đều không thương tích. Tôi bảo lần này nhờ vào sự can đảm liều lĩnh của Hà, diệt được khẩu đại liên địch, mới kịp tăng cường cứu nguy cho Y-Broc. Ba thằng vội vã ôm choàng lấy nhau. Y-Broc bảo vừa đánh địch phía trước vừa phải đề phòng sau lưng, vì sợ mũi công tác của VC từ trong làng kéo ra. Tôi bảo Y-Broc để một bán tiểu đội và tổ trung liên nằm tại chỗ, để phòng phía sau. Pháo Binh tiếp tục bắn trái sáng để chúng tôi bung ra lực soát. Rất may mắn như một điều kỳ diệu, bên ta chỉ có hai

binh sĩ Thượng bị thương, đều thuộc tiểu đội bên cánh của Y-Broc. Địch bỏ lại 9 xác chết và 12 vũ khí đủ loại, trong đó có một đại liên bị hư hại và một khẩu K-54. Hai tên bị thương nặng, chúng tôi bắt sống. Đa số địch chết vì lựu đạn và mìn Claymore. Năm tên ban xác dưới cái hố lớn nơi đặt khẩu đại liên, bị hạ sĩ Hà tiêu diệt. Đây cái hố trũng do dân làng đào lấy đất đắp đường để lại.

Khi đại đội (-) tiếp ứng đến nơi, tình hình đã hoàn toàn yên tĩnh. Ông đại đội trưởng ôm lấy chúng tôi mừng rỡ. Cả đại đội được lệnh vừa di chuyển về vị trí tiểu đoàn vừa an ninh lộ trình để xe tản thương đến đưa thương binh về bệnh xá, kể cả hai tên địch.

Sáng hôm sau, chúng tôi được ông Tiểu Đoàn Trưởng và ông Tiểu Khu Phó đến thăm, bắt tay khen ngợi, bảo là tin tức tình báo không chính xác. Đám VC vừa tao ngộ chiến với chúng tôi không phải là mũi công tác như được cho biết là đã xâm nhập vào làng từ lúc chạng vạng tối. Thực ra đây là đại đội địa phương của chúng đã hạ sơn trễ, mục đích chiếm ngôi làng này và tấn công quấy rối vào vị trí đóng quân của tiểu đoàn, may mà chúng tôi phát hiện và phản ứng kịp thời. Tôi gọi hạ sĩ Hà đến và kể lại thành tích bất ngờ nhưng hào hùng của anh. Hai ông cười, bắt tay Hà khen ngợi.

Chiến công bất ngờ lần ấy, trung đội tôi được thưởng 5 anh dũng bội tinh. Một ngôi sao vàng và 4 ngôi sao bạc. Điều vui hơn, là từ hôm ấy, ông tiểu đoàn trưởng đã nhìn Hà bằng cặp mắt khác. Có nhiều thiện cảm hơn.

Khoảng hai tháng sau, trung đội được lệnh đi tiền đồn, bố trí quân trên một ngọn đồi có nhiều tảng đá lớn che chắn, một bên là núi, phía dưới là biển rì rào, trên trời thì trăng sao vắng vặc. Khung cảnh thật thơ mộng, nên trời đã khuya mà ba thằng chưa ngủ, nằm cạnh nhau bên hốc đá tán gẫu chuyện thơ văn. Đang ngâm nga mấy bài thơ của thi sĩ Đinh Hùng thì VC pháo kích mấy quả 80 ly rồi từ bên kia núi bắn sang nhiều loạt AK và hô xung phong. Tôi nghĩ chúng chỉ hù dọa vì khoảng cách khá xa. Hơn nữa ngọn đồi chúng tôi đóng quân khá kiên cố. Ba thằng vội bỏ dậy, hạ sĩ Hà lấy cây M-79 thọt sang mấy quả, còn tôi thì điều chỉnh pháo binh tác xạ mấy tràng. Yên lặng. Trở lại hốc đá, Hà và tôi không thấy Y-Broc đâu cả. Vài phút sau nghe tiếng lựu đạn nổ phía sau, cả trung đội báo động. Tôi chưa biết chuyện gì xảy ra, thì Y-Broc chạy tới, bảo là có đặc công đột nhập từ hướng biển, nơi mà chúng tôi không ngờ. Thì ra bọn địch chơi trò dương đông kích tây. Y-Broc có kinh nghiệm và đã nhanh trí trước mưu đồ của chúng, nên kịp phát giác. Tôi xin Pháo Binh bắn soi sáng. Và nhờ đã chuẩn bị các dấu hiệu nhận nhau cột trên cánh tay và mặt khẩu, chúng tôi dễ dàng kiểm soát tình hình. Một tên địch bị ban xác bởi trái lựu đạn của Y-Broc. Hai tên khác bị lộ, nấp dưới một hố nhỏ, tôi cho ném lựu đạn cay và bắt được chúng.

Thêm một lần nữa trung đội lập được chiến công, nhưng cũng không phải nhờ tài năng hay đảm lược gì của tôi, anh chàng trung đội trưởng.

Không ngờ một anh hạ sĩ bị đánh rớt từ quân trưởng Đồng Đế, và một anh trung sĩ người Thượng hiền lành, đều là hai nhà thơ lãng mạn, chuyên khóc gió thương mây, mà lập được những chiến công hiển hách, cứu tôi và cả trung đội hai lần thoát khỏi tình huống hiểm nguy. Riêng tôi đã học thêm được một số kinh nghiệm chiến trường.

Sáu tháng sau, tiểu đoàn được tăng phái dài hạn một Chi Đoàn Thiết Quân Vận M-113, xuống tàu Hải quân di chuyển vào Phan Thiết, để mở lại con đường QL-1 từ Phan Thiết đến Phan Rang, đặc biệt giải tỏa khu vực dọc theo Mặt khu Lê Hồng Phong bị địch làm chủ tình hình hơn hai tháng nay. Đồng thời giữ an ninh cho Công Binh thiết lập căn cứ Nora và Mara nằm bên quốc lộ. Cuộc hành quân kết thúc tốt đẹp. Chúng tôi nhận lệnh bàn giao các căn cứ và vị trí cho các đơn vị địa phương quân của TK Bình Thuận, di chuyển đến phi trường quân sự Sông Mao để được không vận khẩn cấp bằng các phi cơ Caribou lên Quảng Đức. Mục tiêu cuộc hành quân lần này mới lạ và phức tạp hơn: trấn áp những cuộc nổi loạn của người Thượng, sau khi có tin một số sĩ quan người Kinh tại một căn cứ hay quận lỵ nào đó bị giết chết. Tôi thực sự khó xử khi trong đơn vị có khá nhiều người Thượng và đặc biệt trung sĩ Y-Broc là người mà tôi thương yêu quý mến. Nếu phải tấn công vào lực lượng người Thượng phản loạn, tôi không biết phải ăn nói làm sao, và liệu phản ứng của Y-Broc và các binh sĩ Thượng trong đơn vị sẽ như thế nào? Cuối cùng, không phải chỉ có tôi mà ông tiểu đoàn trưởng đã phải trông nhờ vào trung sĩ Y-Broc. Ông muốn anh về làm việc với bộ chỉ huy tiểu đoàn, nhưng anh một mực xin được tiếp tục ở lại trung đội với tôi và sẽ thi hành tất cả những gì vị Tiểu Đoàn Trưởng cần đến. Anh hứa sẽ giải thích cho tất cả anh em binh sĩ Thượng trong đơn vị hiểu và cũng tình nguyện làm trung gian hòa giải giữa đơn vị tôi và lực lượng người Thượng nổi loạn ở Quảng Đức. Anh tin tưởng cuộc hòa giải sẽ thành công để tránh những cuộc đụng độ giữa hai sắc tộc anh em Kinh-Thượng. Rất may, khi đến Quảng Đức, tình hình đã lắng dịu. Sau đó khi đơn vị hành quân qua các vùng có đông đúc người Thượng, trung sĩ Y-Broc trở thành một cán bộ Tâm Lý Chiến tài ba, đã cảm hóa được hầu hết những quân nhân và dân chúng Thượng trong vùng.

Quảng Đức là một tỉnh nhỏ, nằm heo hút giữa biên giới Lào-Việt, được Tổng Thống Ngô Đình Diệm sáng lập với vài khu dinh điền, để định cư một số người Bắc di cư năm 54 và tạo thành một trọng điểm chiến lược. Có lẽ không một địa danh nào làm cho những người lính buồn chán bằng Quảng Đức. Vậy mà tiểu đoàn tôi được lệnh ở lại đây gần một năm, giữ an ninh cho khu dinh điền Đạo Nghĩa và

thường xuyên hành quân tảo thanh dọc theo biên giới.

Hơn mười tháng sau, ngay sau khi nhận lãnh chức vụ đại đội trưởng, tôi được ông tiểu đoàn trưởng chỉ định dắt đại đội solo xuống núi, tăng cường cho TK Lâm Đồng, giữ an ninh cho Công Binh tái thiết mấy cây cầu trên QL-20 bị VC giết sập. Tôi kéo Y-Broc và Hà về ban chỉ huy đại đội. Chúng tôi đóng quân trên một đồi trà mà ông chủ là một người Pháp. Nhờ Y-Broc giỏi tiếng Pháp, nên ông chủ có cảm tình đặc biệt với bọn tôi, thường đãi bọn tôi những bữa ăn với rượu Tây và thỉnh thoảng lấy xe chở bọn tôi lên thành phố Đà Lạt rong chơi. Cà phê Tùng và quán Thủy Tạ trên hồ Xuân Hương là nơi mà bọn tôi thường có mặt.

Hơn một tháng sau, đại đội được trả về tiểu đoàn, vừa di chuyển đến Di Linh, tham dự một cuộc hành quân khẩn cấp, tiếp viện Tiểu Đoàn 22 BDQ. Đơn vị thiện chiến này vừa trải qua một cuộc hành quân dài hạn tại một mặt khu nằm giữa ranh giới ba tỉnh Bình Thuận - Ninh Thuận - Lâm Đồng, tiêu diệt một số đơn vị địa phương và phá hủy một số kho lương thực của địch. Trên đường rút quân về Lâm Đồng thì bị một đơn vị địch khác vừa mới được điều động từ Vùng 3 đến làm nút chặn, bao vây. Địch đã tổ chức trận địa sẵn, đặt nhiều cái chốt với súng đại liên và cả đại bác trên các cao điểm. Tiểu Đoàn BDQ chiến đấu dũng cảm trong một địa thế khá cam go. Nhưng điều bất lợi là đạn được sắp cạn mà không thể nhận tiếp tế được.

Từ tuyến xuất phát đến mục tiêu khá xa, khoảng mười lăm cây số đường chim bay. Lúc ấy phương tiện còn eo hẹp, trực thăng H-34 đổ quân rất hiếm hoi, cả tiểu đoàn phải hành quân bộ chiến. Để di chuyển nhanh, binh sĩ chỉ trang bị súng đạn và lương khô. Ngoài ra còn phải mang theo thêm một cấp số đạn để tiếp tế khẩn cấp cho BDQ. Tiểu đoàn chia làm ba cánh, hỗ trợ nhau. Vừa di chuyển thật nhanh theo lộ trình ngắn nhất, vừa tung các toán tiền thám ra phía trước và hai bên để phòng phục kích. Đại đội tôi đi chung với BCH Tiểu Đoàn và đại đội chỉ huy yểm trợ. Hơn hai phần ba lộ trình, cả đơn vị dừng lại nghỉ vài phút, ăn cơm, chuẩn bị súng ống đạn dược cũng như tinh thần để tiến vào mục tiêu. Khi có lệnh di chuyển, Y-Broc cho tôi biết hạ sĩ Hà tự dưng bị đau bụng khá nặng, không thể đi được. Tôi cho y tá đại đội đi mời anh sĩ quan trợ y tiểu đoàn đến khám. Hà mặt mày xanh mét, mắt nhắm lại vì đau đớn, mồ hôi đổ đầy trên trán. Anh sĩ quan trợ y gốc cán sự y tế nhiều kinh nghiệm, cho biết hạ sĩ Hà bị súng ruột thừa cấp tính. Anh cho Hà uống thuốc, nhưng bảo thuốc chỉ có thể giảm đau chốc lát, nhưng cần phải phẫu thuật về quân y viện để giải phẫu. Nếu kéo dài ruột thừa có thể bị vỡ ra, nguy hiểm đến tính mạng. Tôi đi gặp ông tiểu đoàn trưởng trình bày sự việc. Ông đi theo tôi đến tận nơi quan sát. Thấy ông đến nói chuyện với anh cố vấn Mỹ, nhưng sau khi gọi máy liên lạc với ai đó, anh ta lắc đầu.

Sau một hồi suy nghĩ ông quyết định đem Hà giấu trong hốc núi, để lại cho anh ta một ít thuốc uống giảm đau, lương khô và bốn trái lựu đạn. Khi nào thanh toán xong mục tiêu, đơn vị sẽ quay trở lại đón anh. Vì không thể tàn thương và cũng không thể khiêng anh vào mục tiêu trong lúc này được. Nhìn nét mặt đau khổ sở của ông tiểu đoàn trưởng, tôi biết rất khó khăn để ông đưa ra quyết định này. Không thể vì một người mà gây trở ngại cho cả một đơn vị, nhất là trong tình trạng đặc biệt khẩn cấp. Tôi nhìn Hà đau đớn mà đứt ruột. Ông tiểu đoàn trưởng vừa bước chân đi, tôi vội chạy theo để nghị xin cho tôi cử một tiểu đội, gồm những binh sĩ giỏi, nhanh nhẹn, võng hạ sĩ Hà ngược ra điểm xuất phát sáng nay để xe tiểu đoàn đến đón đưa đi bệnh viện. Tôi xin nhận lãnh mọi trách nhiệm được giao phó cho đại đội khi vào mục tiêu phía trước. Ông ngần ngừ, bảo rất nguy hiểm, theo kinh nghiệm, chắc chắn có vài toán thám sát của địch đã bám theo tiểu đoàn. Y-Broc nghe tôi trình bày vội vàng chạy tới, đứng nghiêm chào, xin tình nguyện tổ chức và chỉ huy tiểu đội đặc biệt đưa hạ sĩ Hà ra khỏi vùng hành quân. Ông tiểu đoàn trưởng gật đầu, vỗ vai bảo Y-Broc phải hết sức cẩn thận. Y-Broc chọn tám người lính Thượng khỏe mạnh, nhanh nhẹn, và rất sợ trường việc di chuyển trong rừng. Sau khi sắp xếp cho việc tàn thương hạ sĩ Hà xong, cả đơn vị tiếp tục di chuyển về hướng mục tiêu. Tôi cảm thấy lo âu, vừa cho sự an toàn của họ vừa thiếu mất một anh trung sĩ và mấy anh lính Thượng can đảm, giàu kinh nghiệm chiến đấu, khi đại đội sắp phải đánh vào một mục tiêu gay go trước mặt. Nhưng rồi lại thấy vui trong lòng, khi nghĩ đến hạ sĩ Hà sẽ được bình an, cứu chữa.

Sau gần một tiếng đồng hồ, đơn vị đến tuyến báo động. Không khí yên lặng nặng nề. Khi cho đại đội bung rộng ra thăm dò tình hình, tôi bỗng nghe nhiều tiếng súng nổ xa xa phía sau lưng. Tôi nghĩ có lẽ tiểu đội đặc biệt của Y-Broc đã đụng địch. Chưa kịp lo lắng cho số phận của anh em, nhất là hạ sĩ Hà đang trong tình trạng ốm đau không chiến đấu tự vệ được, thì địch bắt đầu nổ súng tấn công đại đội. Tôi phát hiện khẩu đại liên của địch trong hốc đá trên triền núi, sẽ là mối đe dọa cho đại đội. Cho binh sĩ tản vào các gốc cây và tảng đá tạm thời ẩn nấp, tôi xin tiểu đoàn tăng cường khẩu đại bác SKZ 75 ly, tác xạ liên tiếp 2 quả vào vị trí đại liên của địch, đồng thời cho trung đội đi một cánh riêng trên triền núi, bò lên ném tiếp mấy quả lựu đạn. Khẩu đại liên im tiếng. Tiểu Đoàn 22 BDQ biết có đơn vị bạn tiếp viện, đã anh dũng đánh ra. Địch quân bất ngờ bị kẹt trong thế gọng kìm, bung ra chạy thoát thân, nhiều tên

bị các tay súng của ta đón ngã. Tiếng anh phi công L-19 la hét vui mừng trên tần số, gọi các phi tuần tiếp tục rải bom xuống đầu địch. Khi đại đội tôi tiến lên bắt tay cánh quân Biệt Động Quân, rất bất ngờ và cảm động khi nhận ra anh đại đội trưởng BDQ đi đầu lại là người bạn học cùng quê và cùng khóa Thủ Đức: thiếu úy Trương Tấn Anh. Anh bị thương nhẹ, trên cánh tay còn tám băng rì máu, nhưng vẫn điều động đại đội phản công quyết liệt với số đạn ít ỏi còn lại sau một cuộc hành quân dài hạn, đã vậy còn phải mang theo một số thương binh, tử sĩ. Chia đạn cho anh em BDQ xong, chúng tôi cùng hợp đồng tiếp tục truy kích, thu nhặt nhiều chiến lợi phẩm. Xác địch nằm la liệt trên trận địa.

Khi có lệnh tạm bố trí nghỉ ngơi, tôi chợt nhớ tới Y-Broc cùng toán lính đưa hạ sĩ Hà ra lại Di Linh, lòng bồn chồn, không biết họ ra sao. Máy dọt súng nổ tôi nghe được trước khi tấn công mục tiêu có phải là họ đã phải chiến đấu với địch? Tôi cố gắng liên lạc, nhưng chỉ nghe tiếng rì rì của chiếc máy PRC-10 (thời ấy chưa có PRC-25).

Mãi đến khi rút quân ra hơn nửa đường, tôi mới nghe tiếng ông thượng sĩ chỉ huy tiền trạm báo cáo trên hệ thống vô tuyến: Toán của trung sĩ Y-Broc đã chiến đấu rất dũng cảm để tiêu diệt đám VC chặn đánh, cứu hạ sĩ Hà khỏi bị bắt. Tuy nhiên bên ta có trung sĩ Y-Broc và hai binh sĩ bị thương nhẹ. Riêng hạ sĩ Hà bị thương nặng, đã được tản thương về QYV Nguyễn Huệ - Nha Trang.

Vừa về đến Di Linh, ông tiểu đoàn trưởng và tôi chạy đến thăm Y-Broc tại bệnh xá của huyện. Anh bị một viên vào cánh tay trái, may mắn là không vào xương. Anh kể lại khi bị VC tấn công, tất cả đều quyết liệt phản công. Hà lại bị thương ngay loạt đạn đầu tiên của địch, dù không di chuyển được, vẫn nằm một chỗ chiến đấu. Tôi nghiệp, hai anh lính vòng hạ sĩ Hà, vì phải nằm lại bảo vệ Hà, nên đã trúng đạn địch. Nhưng chính nhờ hai anh lính này, mà Y-Broc và sáu khinh

binh còn lại đã quật ngã đám địch. Anh chỉ lo cho Hà vừa bị trọng bệnh lại vừa bị trọng thương. Tính mạng rất mong manh.

Sau trận ấy, Y-Broc được điều về tiểu đoàn làm phụ tá SQ Tâm Lý Chiến. Nhưng chỉ một tháng sau, khi có lệnh cho các hạ sĩ quan gốc thiểu số được ưu tiên theo học khóa sĩ quan. Y-Broc rời đơn vị, nhập học một khóa sĩ quan ở trường Thủ Đức. Nhờ có sức khỏe và khả năng Anh, Pháp ngữ, anh được tuyển sang Không Quân, ngành phi công trực thăng. Ra trường được bổ nhậm về một phi đoàn thuộc Vùng 3. Sau đó một vài năm tôi mất liên lạc với anh.

Năm 1985, chỉ mấy tháng sau khi ra tù, tôi cùng vợ con vượt biển. Được tàu Na-uy cứu vớt trước khi một cơn bão ập đến. Chúng tôi được đưa vào trại tị nạn Singapore và sau đó chuyển tiếp sang trại Bataan ở Phi Luật Tân. Trại Bataan lúc ấy gồm có mười Vùng. Gia đình tôi ở Vùng 1 là nơi dành riêng cho những người được tàu Na-uy vớt, được học ngôn ngữ Na-uy từ 6 đến 8 tháng trước khi đi định cư ở đất nước Bắc Âu lạnh lẽo nhưng rất giàu lòng nhân đạo này.

Tôi tham gia vào Hội Cựu Quân Nhân do vị đại tá trại phó, người Phi, hỗ trợ mọi mặt. Ông đã từng có một thời gian phục vụ ở Việt Nam trong lực lượng đồng minh và hết lòng ca ngợi QLVNCH, cũng như rất đau đớn khi nghe tin miền Nam VN thất thủ. Ông đã bàn giao lại cho Hội Cựu Quân Nhân chúng tôi lá quốc kỳ của Tòa Đại Sứ VNCH tại Manila. Hội Cựu Quân Nhân hỗ trợ các ban đại diện Vùng giải quyết các vấn đề an ninh trong trại.

Một hôm, một cô gái người Thượng đi tắm suối bị ba người lạ mặt bắt đưa vào rừng hãm hiếp. Địa điểm này lại nằm gần Vùng 1, nên mọi nghi ngờ đều đổ dồn về Vùng 1 chúng tôi. Người Thượng tị nạn lúc ấy có khoảng 70 người, ở Vùng 2, tập trung kéo đến với gậy gộc, hò hét, đòi tập trung tất cả người Vùng 1 để cô gái kia nhận diện, tuyên bố là nếu tìm ra thủ phạm, họ sẽ tự giải quyết mà không cần đến ban chỉ huy trại.

Thấy tình hình quá căng thẳng, có thể nguy hiểm khôn lường, tôi nhờ anh Cảnh sát Phi, có trạm gác phía sau Vùng 1, liên lạc yêu cầu Đại Tá Trại Phó đến gặp tôi. Ông đại tá cho điều động cảnh sát vô trang, nhưng chỉ chia nhau ẩn trong các dây nhà, ngại người Thượng có thể liêu lĩnh tai hại. Ông yêu cầu người Thượng để cử một ban đại diện không quá 5 người vào trạm cảnh sát nằm sau Vùng 1 gặp một số đại diện người Kinh. Tôi nằm trong ban đại diện người Kinh ấy. Chúng tôi vào trạm trước ngồi chờ.

Khi nhóm đại diện người Thượng bước vào, và anh trưởng nhóm chào ông đại tá và chúng tôi, tôi há hốc miệng khi nhận ra người ấy chính là Y-Broc, người bạn đồng đội thân thiết rất dễ thương từng sống chết với tôi ngày trước, tôi gọi lớn tên anh:

Có phải Y-Broc Nie ở tiểu đoàn Hải Ưng ngày xưa đây không?

Y-Broc ngược mắt nhìn rồi bước tới ôm

chăm lấy tôi, trước sự ngỡ ngàng của tất cả mọi người. Anh quay lại nói với những người Thượng một tràng tiếng Thượng. Tôi không hiểu gì nhưng nhận ra nét mặt của họ đột nhiên dịu lại. Tôi kể cho ông đại tá về sự quen biết giữa chúng tôi, ông bắt tay hôn hờ. Tôi nói với Y-Broc là chúng tôi sẽ phối hợp với an ninh trại, cho điều tra thật nhanh chóng sự việc đáng buồn này. Kết quả thế nào tôi sẽ báo cho Y-Broc biết, để cùng tìm một giải pháp. Tránh để xảy ra trường hợp thù hận giữa hai sắc tộc như năm nào ở Quảng Đức mà chính Y-Broc từng là vị sứ giả hòa bình. Y-Broc gật đầu cảm ơn mọi người rồi dắt tay tôi ra chỗ những người Thượng đang tập trung chờ đợi phía trước, Anh ôm vai tôi, nói một hồi, toàn tiếng Thượng. Không hiểu gì, nhưng tôi nhận ra cái giọng rất cảm động, có chút nghẹn ngào. Thì ra anh ta vẫn có uy tín rất lớn với những người cùng sắc tộc. Những lời nói của anh đã nhanh chóng thuyết phục được họ. Tất cả im lặng kéo nhau về Vùng 2. Y-Broc mời ông đại tá trại phó và kéo tôi ra cái quán ở trước Vùng 5 uống bia, với sự cho phép đặc biệt của ông trại phó (người tị nạn không được phép uống bia rượu trong trại). Anh kể qua cho tôi nghe quãng đời binh nghiệp của anh sau này. Đặc biệt từ đầu năm 1971 anh được biệt phái giữ một chức vụ khá lớn trong Bộ Phát Triển Sắc Tộc.

Tuy nhiên, lòng tôi chưa hết ưu tư, vì nếu thủ phạm vụ hiếp dâm cô gái Thượng là người ở Vùng 1, liệu tôi sẽ phải ăn nói thế nào với anh và những đồng hương đang tin tưởng kính mến anh. Rất may, trời thương chúng tôi. Chỉ hai hôm sau, cảnh sát Phi đã bắt được thủ phạm, là ba thanh niên người Phi, thợ mộc được trại thuê vào làm việc.

Khi Y-Broc tìm đến gặp tôi để cho biết tin này, chúng tôi có dịp ngồi bên nhau lâu hơn, ôn lại chuyện xưa. Y-Broc cho biết là anh vẫn còn độc thân. Khi làm việc ở Sài Gòn, anh bất ngờ gặp lại hạ sĩ Lại Trọng Hà. Nhờ đọc được mấy bài thơ của tác giả Mây Cao Nguyên, trong đó có nhắc lại nhiều kỷ niệm ở đơn vị cũ. Cảm động nhất là bài thơ kể lại lần nhà thơ thoát chết khi được những đồng đội dũng cảm người Thượng vớt ra khỏi vùng chiến trận. Anh không chết nhưng trở thành tàn phế. Y-Broc liên lạc với tòa soạn của tờ tuần san có đăng mấy bài thơ để hỏi thăm tin tức và địa chỉ của tác giả Mây Cao Nguyên.

Khi tìm đến căn nhà sàn nhỏ nằm cuối con hẻm bên bờ sông Thị Nghè, Y-Broc đã gặp lại Hà. Anh sống với vợ chồng bà chị. Y-Broc bật khóc khi nhìn thấy cả hai chân của Hà đã bị cưa tới đầu gối. Hai người bạn vừa làm thơ vừa chiến đấu ngày xưa ôm lấy nhau mà không nói được lời nào. Họ uống rượu, đọc thơ, rồi khóc cho đến lúc say mềm nằm lăn ra ngủ lúc nào không biết.

Vài hôm sau, trên một tờ tuần san văn nghệ, Y-Broc đọc được bài thơ của Mây Cao Nguyên, để tặng anh. Bài thơ khá dài, Y-Broc chỉ còn nhớ vài câu:

Sao lại là ta đến nỗi này

là Mây mà chẳng thấy mây bay
gặp mĩ ta nhớ rừng núi cũ
một thuở làm thơ giữa đạn thùA

...
Thôi kể làm chi chuyện mắt còn
ném đôi nạng gỗ xuống dòng sông
còn đạm bầu rượu chia nhau cạ
gỗ nhịp mà ca thiên nhất phươg

Năm 1978, khi trốn thoát khỏi trại tù Gia Trung - Pleiku, Y-Broc không dám trở về quê Ban Mê Thuột, vì có rất nhiều người biết anh. Anh chạy thẳng vào Sài Gòn, nhờ người mua được giấy tờ giả, với một cái tên giả. Có lần anh trở lại con hẻm bên bờ sông xưa tìm thăm Hà, nhưng căn nhà ấy không còn, đã được phá đi để cất lên một ngôi nhà mới, và người chủ nhà cũng như những láng giềng không ai biết Hà, cũng như chưa bao giờ nghe nói có một nhà thơ Mây Cao Nguyên nào từng ở trong con hẻm nhỏ này.

Điều bất ngờ thú vị là sau đó Y-Broc cũng đến định cư ở Na-uy, vì có cô em gái đã đến đây trước, làm hồ sơ bảo lãnh cho anh. Tôi định cư sau anh năm tháng. Khi còn ở Bataan tôi có nhận của anh một ít tiền và mấy lá thư, chỉ cho một vài kinh nghiệm hội nhập và dặn dò đôi điều cần thiết khi đến Na-uy. Một tháng sau khi đến Na-uy tôi tìm thăm anh. Y-Broc ở một thành phố phía Nam, cách xa thủ đô Oslo, nơi gia đình tôi ở khoảng 500 cây số. Anh xin được chỗ làm tốt trong Công ty

dầu hỏa Na-uy. Vừa làm vừa học thêm. Ba năm sau anh làm đám cưới với một cô giáo người Na-uy. Vợ chồng tôi dự đám cưới, được vinh dự ngồi chung bàn cùng cô dâu chú rể. Trong tiệc cưới tôi được anh mời lên kể cho thực khách nghe về những kỷ niệm của chúng tôi khi còn là lính chiến ở Việt nam. Tôi cũng không quên nhắc lại chuyện tôi bất ngờ gặp lại anh ở trại tị nạn Bataan, và chuyện một người bạn thương binh của chúng tôi, làm thơ rất hay, đánh giặc rất liêu, có thể còn sống ở đâu đó tại quê nhà mà chúng tôi rất nhớ. Sau đó, bạn rộn chuyện học hành, lo cho con cái hội nhập vào quê hương mới, chúng tôi chỉ thỉnh thoảng gọi phôn thăm, đôi lúc nhận được vài bài thơ của anh làm, được dịch ra tiếng Na-uy.

Năm sau, chị vợ sinh cho anh một cô con gái. Trông tấm ảnh. Cô bé lai khá xinh. Ngày cháu tròn ba tuổi, vợ chồng tôi có ý định xuống thăm và mừng sinh nhật cháu. Tôi nghĩ người Thượng theo chế độ mẫu hệ, nên được con gái đầu lòng chắc Y-Broc vui mừng lắm. Nhưng gọi mấy lần không gặp anh, chỉ nói chuyện với cô vợ. Lần cuối cùng cô sụt sùi cho biết là Y-Broc đã biến mất. Người em của anh cho biết là anh đã cùng vài người bạn cùng buồn bản lúc xưa, định cư ở North Carolina bên Mỹ, tìm đường trở về biên giới Việt nam, tổ chức cho những người Thượng nổi dậy chống chính quyền CS và cứu một số bạn bè chiến hữu người Thượng bị truy bắt,

phải vượt qua biên giới còn đang ẩn trốn ở đâu đó. Cho mãi đến bây giờ vẫn không ai biết tin tức của Y-Broc. Chắc chắn là anh đã chết.

Tôi thần thờ cả mấy ngày, như vừa mới mất đi một người thân, một người bạn chí tình, khí khái và có tâm hồn, nghĩa hiệp. Tôi cũng nhớ tới Lại Trọng Hà, nhà thơ Mây Cao Nguyên. Không biết giờ này anh đang ở đâu, và với đôi chân tàn phế ấy, anh sẽ phải sống như thế nào trong một xã hội mà kẻ thù đang ngự trị. Lúc trước anh còn có thể xoa dịu vết thương cùng nỗi bất hạnh bằng những bài thơ viết với trái tim mình, nhắc nhớ kỷ niệm chiến trường cùng những đồng đội yêu thương. Giờ thì ôm bao nỗi đau trong lòng mà chẳng biết chia sẻ cùng ai. Một vài lần bán sách góp vào quỹ các tổ chức cứu trợ thương phế binh, tôi có nhờ các vị trong những tổ chức nhân đạo này, nhưng không ai tìm thấy tên Lại Trọng Hà trong các hồ sơ hoặc danh sách thương phế binh xin trợ giúp.

Trong những giấc mơ đôi lúc tôi thấy ba thằng chúng tôi nằm bên nhau, ngâm nga thơ phú trên ngọn đồi có nhiều tảng đá, một bên là núi một bên là biển, giữa bầu trời vàng vạc trăng sao, trong tiếng đạ pháo và tiếng hô xung phong của đạ quân thù. Giật mình tỉnh giấc, tôi có cảm giác như đang chơi với lơ lửng trong một khoảng không bao la nào đó. /.

Phạm Tín An Ninh

DANH NGÔN

* Kẻ cô đơn chỉ là cái bóng của một con người. Kẻ không được yêu thì dù ở giữa mọi người vẫn thấy cô đơn.
G. Gian

* Hạnh phúc lớn nhất ở đời là có thể tin chắc rằng ta được yêu thương - yêu vì chính bản thân ta, hay đúng hơn, yêu bất kể bản thân ta.
Victor Hugo

* Sự chửi rủa có thể giết chết một mối tình, nhưng sự căm lạng lại không làm tiêu tan nó được.
R. Musin

* Tình bạn giống như được no bụng với món thịt quay; tình yêu giống như được rượu sâm panh làm phấn chấn.
Samuel Johnson

* Tình yêu bắt đầu với nụ cười, lớn lên với nụ hôn, và kết thúc bằng giọt nước mắt.
Khuyết Danh

* Tình yêu của các chàng trai không nằm ở trái tim mà nằm ở đôi mắt.
Shakespear

* Chẳng bao giờ xảy ra chuyện ta yêu mà người con gái không hề hay biết - ta tin rằng mình đã tỏ tình một cách rõ ràng bằng một giọng nói, một cái chạm tay.
Graham Greene

LỆ XUÂN

Hạt tuyết trắng bay ngang khung cửa
Dáng bơ phờ như gã lìa quê
Ta nốc cạ từng ly rượu đỏ
Mà ngỡ rằng nước mắt quê hương

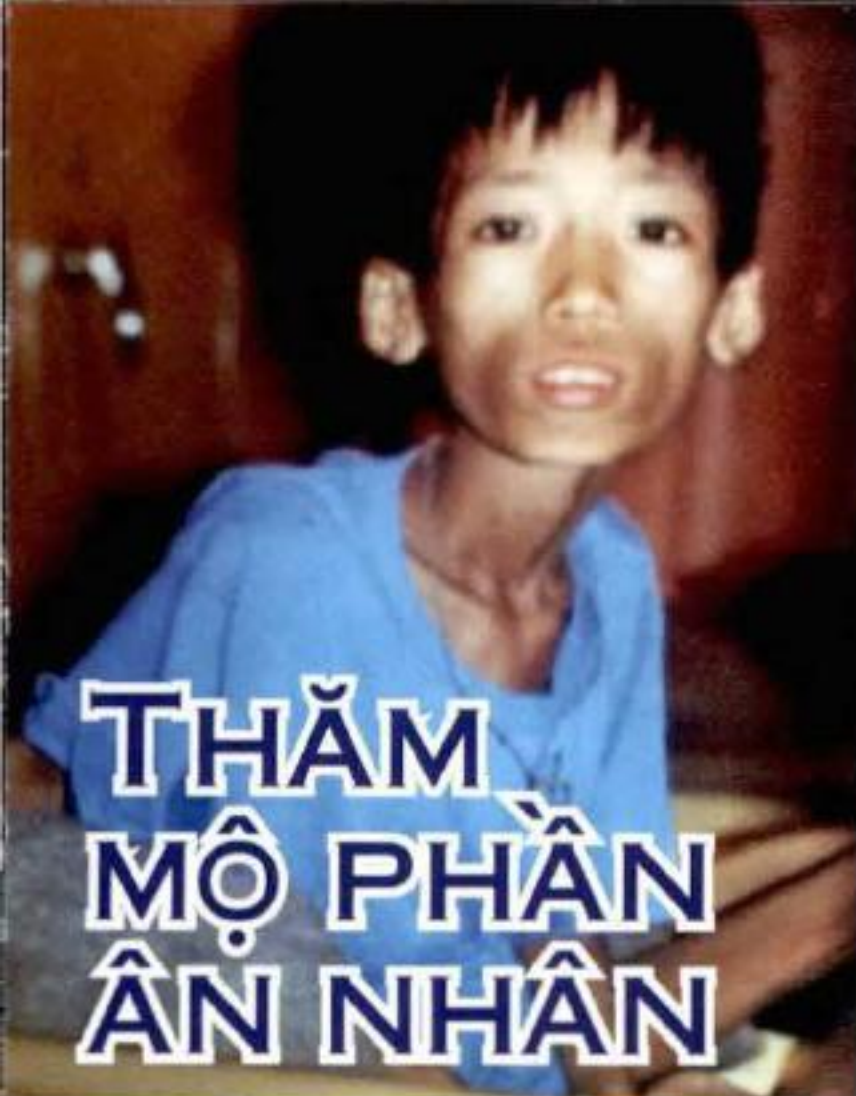
Ôi nước mắt quê hương tràn ngập
Đỏ rừng xuân, đỉnh núi chân mây
Mấy mươi xuân, từng ngày chông chất
Ta uống đi uống lại vẫn đầy

Nón Nước đứng cài tang ủ rử
Như rừng xuân tuyết phủ chiều đông
Mây lộng gió kết bè kết lũ
Mẹ Việt Nam tóc rử lệ hồng

Xuân quê hương một trời cay đắng
Xuân ghen ngào tức tuổi hồn thơ
Xuân chia ly đầu xanh bạc trắng
Ôm tang thương nốc cạ lệ khờ

Đêm lưu xứ trắng trời tuyết đổ
Ta âm thầm đếm lệ xuân rơi
Nghe cổ hương bay chim võ tổ
Lạc dương gian tắm lệ mưa đời !

Vivi

THĂM MỘ PHẦN ÂN NHÂN

Høsten 1983 var vi 50 personer som flyktet fra Vietnam i en liten båt. Underveis ble vi ranet og voldtatt av sjørøvere. Vi mistet mat og drikkevann, og måtte stadig øse ut av båten. Etter 1 mnd begynte folk å dø. Etter 52 dager hadde vi mistet 33 personer. Vi 17 som var igjen hadde mistet håpet om å overleve. En norsk båt ble til slutt redningen. Den dag i dag er vi takknemlige for at båten Høegh Fortuna reddet oss, og fraktet oss til dette frie og fredelige landet.

<http://www.nrk.no/multimedia/minflukt/>

Chúng tôi gồm 9 người, chuẩn bị chuyến bay về Stavanger vùng đất ân nhân Lilly Gunbjørg Hagerup đã sinh sống. Lòng mọi người náo nức, mong chờ đến ngày, buồn vui lẫn lộn!

Thế rồi ngày 29.11 đã đến, ngồi trên máy bay mà lòng bồi hồi khôn tả, vì biết chẳng bao lâu chúng tôi sẽ được hội ngộ gia đình và mộ phần của bà. Lòng bỗng nghẹn ngào!

Thật may mắn, trời Stavanger hôm ấy thật đẹp, chúng tôi được thầy Vạn Tính và Tấn Phong đệ tử trong chùa ra đón, tranh thủ mang hành lý về chùa và sau đó đưa chúng tôi đến nhà cô Diệp, người bạn, và là cư dân Stavanger dẫn ra phố mua hoa đèn và quà để viếng mộ và tặng gia đình của bà.

Cô Diệp chu đáo bày biện 1 bàn thức ăn thật lớn để chúng tôi dùng điểm tâm. Cả nhóm ăn ngấu nghiến vì vừa đói và vừa muốn tranh thủ thời gian, nên chỉ độ 15 phút là xong. Sau đó cô Diệp đưa chúng tôi ra phố mua sắm. Ai ai cũng háo hức đến điểm hẹn tại nghĩa trang, nơi mà 13 thành viên lớn nhỏ của bà Lilly và 2 phóng viên đài truyền hình NRK Caroline và Jean đang chờ đón chúng tôi.

Ồi... đây rồi! Phút giây đợi chờ được gặp bà dù thế nào. Phút giây đợi chờ bao lâu nay đã đến. Chúng tôi tay bắt mặt mừng chào hỏi từng người, nhưng trong lòng thì nôn nao và cảm xúc dâng lên như muốn trào ra khỏi lòng.

Dù không ai nói với ai, mọi người đều hướng ngay về phía nghĩa trang tiến bước. Chuyện quá khứ bắt đầu quay trở lại trong lòng... Ngày thứ 52 trên biển cả mệnh mông sông gào, đói khát kiệt sức trên chiếc tàu đầy thương tích sắp vỡ ra từng mảnh vì nhiều lần va chạm với cướp biển. Có lẽ là ngày cuối cùng?! Tử thần đang chờ bên cạnh chuẩn bị đưa chúng tôi về bên kia thế giới. Trong lúc thập tử nhất sinh thì phép lạ xảy đến, một chiếc tàu chở hàng bất ngờ xuất hiện đã cứu mạng tất cả chúng tôi!

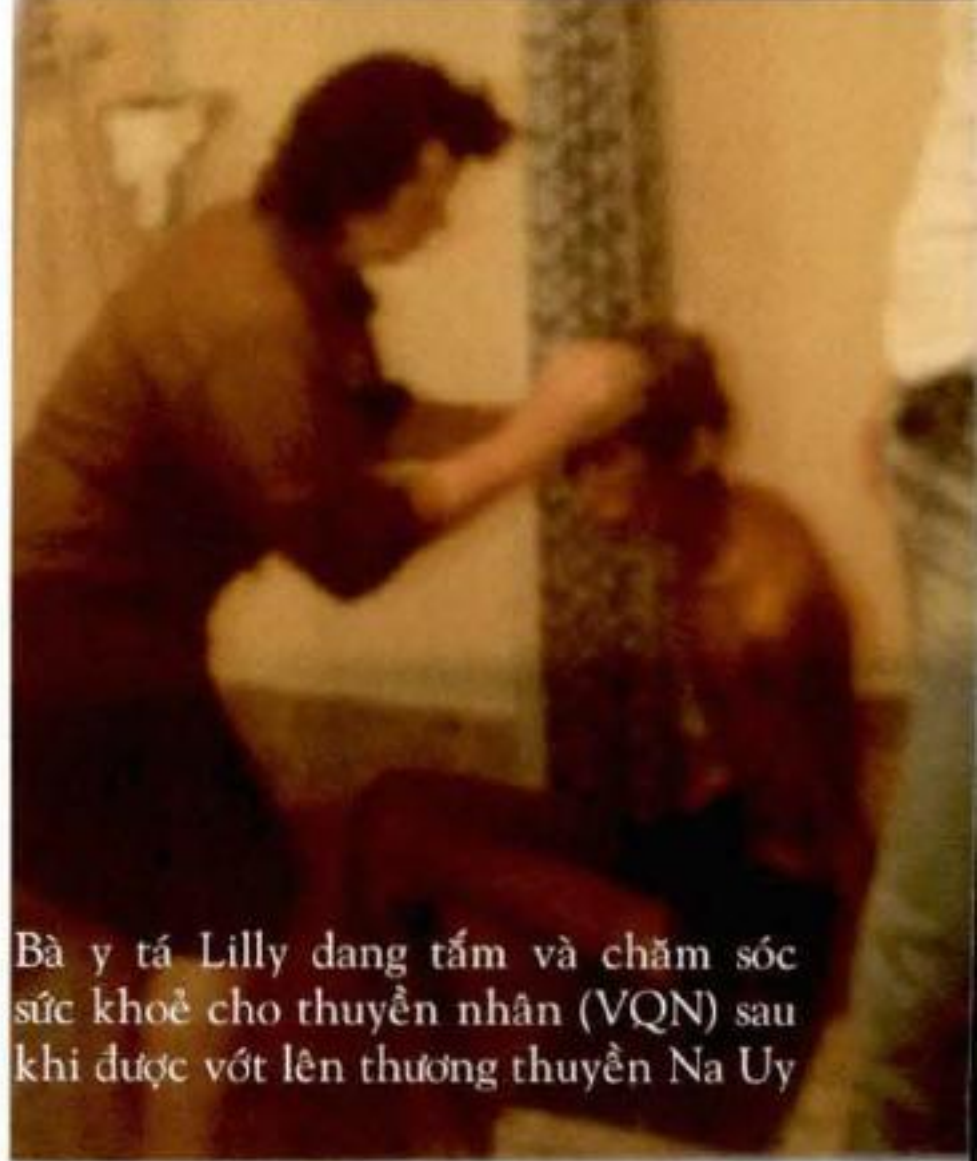
Từ những bước chân đầu vào nghĩa trang tôi đã bật khóc trong lòng. Chỉ vài phút đã thấy ngôi mộ của bà. Tôi tiến dần đến và tiếng khóc lòng không

còn kềm được nữa và đã oà khóc, khóc như chưa từng được khóc. Khóc như lần chiếc tàu Høegh Fortuna hiện trước mắt tôi trong ngày cuối cùng trên biển cả, chỉ khác là ngày ấy vì kiệt sức nên tôi không còn giọt nước mắt nào.

Chung quanh tôi ai cũng ngậm ngùi thương tiếc bà. Kê đốt đèn cây, người dâng hoa bên mộ. Bên kia người quỳ, bên đây kẻ lạy. Gia đình bà Lilly đồng ý cho phép chúng tôi đốt nhang theo tập quán Á đông mang đầy sự cung kính đối với bà. Sau nửa giờ trải lòng trước mộ phần lòng chúng tôi trở nên thanh thản.

Xin từ giã bà một trong những vị cứu tinh của chúng tôi. Buổi ăn chiều cho 25 người đã đặt tại nhà hàng để chúng tôi có vài giờ ôn lại nghĩa cử của bà, về cuộc đời của bà, cũng như về cuộc hành trình vượt biển tìm tự do, chỉ còn 16 người sống sót trong số 50 người đồng hành bằng chiếc ghe bé nhỏ 1983.

Võ Quang Nhu

Bà y tá Lilly đang tắm và chăm sóc sức khỏe cho thuyền nhân (VQN) sau khi được vớt lên thương thuyền Na Uy

PHÂN ƯU

Được tin trẻ:

Ông HUỖNH THIÊN TRỤ

Pháp danh Liễu Thường

Đã vãng sanh ngày 17.08.2014

Thay mặt BCH/HNVVN thành kính chia buồn cùng anh chị Huỳnh Thiên Phát và tang quyến.

Nguyên cầu hương linh người quá cố sớm về Cõi Phật

Phạm Sĩ Việt
(BCH/HNVVN)

CÁO PHÓ

Chúng tôi xin báo tin buồn cùng thân hữu quyến thuộc là cha, anh và bác của chúng tôi là:

Ông HUỖNH THIÊN TRỤ

Pháp danh LIỄU THƯỜNG

Đã thất lạc ngày 17.08.2014, tức ngày 22.07 năm Giáp Ngọ tại bệnh viện Universitet Ullevål.

Hưởng thọ 58 tuổi

Tang lễ sẽ cử hành tại:

Alfaset krematorium
Nedre Kalbakkvei 99, 1081 Oslo
Vào lúc 10 giờ thứ 5, ngày 28.08.2014

Xin miễn phúng điếu

Đồng kính báo:

Huỳnh Tuấn Quang, Trưởng nam
Huỳnh Tuấn Đạt, Thứ nam
Huỳnh Thiên Tường, em và gia đình vợ, con
Huỳnh Thiên Phát, em và gia đình vợ, con, rể
HUỖNH TUẤN QUANG - trưởng nam
HUỖNH TUẤN ĐẠT - thứ nam
HUỖNH THIÊN TƯỜNG em và gia đình vợ, con
HUỖNH THIÊN PHÁT em và gia đình vợ, con,

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Nhận được tin buồn:

Cụ Gioanbaotixita TRẦN VĂN THỤY

Cố vấn Hội Cao Niên

Đã an nghỉ trong Chúa và Mẹ Maria ngày 30.10.2014
tại Na-Uy
Hưởng thọ 94 tuổi

Hội Cao Niên Người Việt Ty Nạn tại Na-Uy thành Kính chia buồn cùng Đại Tang Quuyến của Cụ.

Nguyên cầu Thiên Chúa nhân từ đón nhận linh hồn Cụ Gioanbaotixita về hưởng vinh quang Chúa trên nước Thiên Đàng

PHÂN ƯU

Chúng tôi vừa nhận được tin buồn

Ông NGUYỄN VĂN CƯ

Thành viên Hội Cao Niên Người Việt Ty Nạn Na Uy
Đã qua đời tại Bệnh viện Oslo, NaUy
Hưởng thọ 71 tuổi

Thành kính chia buồn cùng bà quả phụ Nguyễn Thị Tiến và toàn thể tang quyến.

Nguyên cầu Đấng Chí Tôn cho hương hồn cố hội viên NGUYỄN VĂN CƯ sớm tiêu điều miễn cực lạc.

PHÂN ƯU

Được tin buồn:

Cụ Gioan Baotixita TRẦN VĂN THỤY

vừa tạ thế ngày 30.10.2014 tại Oslo
Hưởng thọ 94 tuổi

BCH/HNVVN thành kính phân ưu cùng anh chị Phạm Văn Việt và tang quyến. Cầu xin Cụ GIOAN BAOTIXITA sớm hưởng dung nhan Thánh Chúa

BCH/HNVVN

CÁO PHÓ

Gia đình chúng tôi vô cùng thương tiếc báo tin cùng toàn thể gia quyến, Cộng Đoàn, các Hội Đoàn và bạn bè thân hữu xa gần; Cha, Ông nội, Ông ngoại, Ông cố của chúng tôi là:

Gioan Baotixita TRẦN VĂN THỤY

Được Chúa gọi về lúc 20 giờ 40 ngày 30.10.2014, nhằm ngày 07 tháng 09 năm Giáp Ngọ, tại nhà nghỉ dưỡng Skedsmotun, Vương Quốc Na Uy.

Hưởng thọ 94 tuổi

CHƯƠNG TRÌNH TANG LỄ:

Đọc kinh cầu cho linh hồn Gioan Baotixita tại hội trường nhà thờ St. Magnus, Lillestrøm:

" Chúa Nhật, ngày 02.11.2014 lúc 19 giờ

" Thứ Ba, ngày 04.11.2014 lúc 19 giờ

" Thứ Tư, ngày 05.11.2014 lúc 19 giờ

" Thứ Năm, ngày 06.11.2014 lúc 19 giờ

" Thứ Sáu, ngày 07.11.2014 lúc 18 giờ: Nghi thức phát tang tại nhà nguyện nghĩa trang, Stalsberghagen kapell, Øvre Rælingsveg 1, Rælingen.

" Thứ Bảy, ngày 08.11.2014: Thánh Lễ An Táng được cử hành tại Thánh đường St. Magnus Romeriksgata 1, 2003 Lillestrøm lúc 10 giờ

" Lễ Di quan lúc 12 giờ

Linh cữu sẽ được đưa đến nơi an nghỉ tại nghĩa trang Stalsberghagen Gravlund. Øvre Rælingsveg 1, Rælingen

TANG GIA ĐỒNG KHẮP BÁO:

" Trưởng nam: Trần Văn Thuyền, vợ Nguyễn Thị Lan, các con, cháu, chắt - Na Uy

" Thứ nam: Trần Văn Toán, vợ Nguyễn Thị Nhân, các con, cháu, chắt - Mỹ Quốc

" Trưởng nữ: Trần Thị Lan, chồng Phạm Văn Trình, các con, cháu, chắt - Na Uy

" Thứ nữ: Trần Thị Liễu, chồng Nguyễn Văn Nam, các con, cháu, chắt - Na Uy

" Thứ nữ: Trần Thị Liên, chồng Phạm Văn Việt, các con, cháu, chắt - Na Uy

" Thứ nam: Trần Mạnh Tới - Na Uy

" Út nam: Trần Minh Túy, vợ Vũ Thị Hoài Dung - Na Uy

CÁO PHÓ NÀY ĐƯỢC THAY THẾ CHO
THIỆP TANG
TANG GIA XIN MIỄN PHÚNG BIỂU

Thành Kính Phân Ưu

Chúng tôi vừa nhận được tin:

Anh Gioan Baotixita Nguyễn Minh

đã được Chúa gọi về ngày 04 tháng 11 năm 2014, tại Slependsen - Na Uy.

Hưởng thọ 56 tuổi.

Anh Minh là thành viên tích cực của cộng đoàn và là nguyên Cộng Đoàn Trưởng của Cộng Đoàn Công Giáo Việt Nam tại Asker Bærum.

Cộng đoàn Công Giáo Việt Nam Asker Bærum xin được chia sẻ nỗi niềm buồn ngủi, thương nhớ anh với chị và các cháu. Nguyên xin Thiên Chúa Toàn Năng sớm đón nhận linh hồn Gioan Baotixita về hưởng nhan thánh Chúa trên Nước Trời.

Cộng đoàn cũng xin Chúa và Mẹ Maria luôn gìn giữ chị và các cháu trong vòng tay yêu thương của các Ngài.

Thành Kính Phân Ưu

Cộng đoàn Công Giáo Việt Nam tại Asker Bærum

Cáo Phó

Trong niềm cậy trông vào lòng nhân từ của Chúa, gia đình chúng tôi xin được kính báo.

Chồng, cha, ông của chúng tôi là:

Gioan Baotixita Nguyễn Minh

Sau 56 năm ở trần thế, đã hoàn tất cuộc hành trình đức tin và được gọi về Nhà Cha ngày 04 tháng 11 năm 2014, lúc 20:45 giờ tại Slependsen, Na Uy.

Kính xin quý vị cùng với chúng tôi hợp lời cầu nguyện cho linh hồn Gioan Baotixita mau được hưởng nhan thánh Chúa trên Nước Trời.

Đồng kính báo

Vợ: Trần Thị Lành

Con trai trưởng: Nguyễn Thanh Phi Hùng

Con gái thứ với chồng và các con: Nguyễn Thị Hoa

Con trai thứ với vợ: Nguyễn Thanh Phi Việt

đầu. Nhiều bệnh viện lớn ở Tây phương hứa sẽ điều trị cho em. Gia đình em chọn bệnh viện Queen Elisabeth Hospital Birmingham ở Anh, nơi nổi tiếng điều trị các quân nhân bị thương tật. Sau mấy tháng nằm viện, sức khỏe của em được khôi phục. Đầu năm 2013, em đi học trở lại tại Birmingham. Hơn nữa, em lại tiếp tục cuộc vận động cho quyền được đi học của phụ nữ. Tháng 7 năm 2013, Malala được mời nói chuyện tại trụ sở Liên Hiệp Quốc về vấn đề phổ cập giáo dục; tháng 5, 2013, em được nhận bằng Tiến sĩ danh dự của trường University of King's College tại Halifax, Canada; mấy tháng sau, nhận được giải Sakharov về tự do tư tưởng của Quốc hội Âu châu. Dần dần em trở thành một thiếu niên (teenager) nổi tiếng nhất trên thế giới. Khẩu hiệu "**Tôi là Malala**" (**I am Malala**) xuất hiện trong hầu hết các cuộc vận động giáo dục cho nữ giới, kể cả chiến dịch phổ cập giáo dục do Ủy ban Giáo dục Toàn cầu của Liên Hiệp Quốc tổ chức. Báo Times, số ra ngày 29 tháng 4 năm 2013 xếp Malala vào danh sách 100 người có ảnh hưởng nhất thế giới, ở đó, hình của em được đăng ngay trên trang bìa.

Ngày 9 tháng 10 năm 2012, trên một chiếc xe buýt, Malala Yousafzai (sinh năm 1997) và các bạn cùng nhau chuyện trò và hát hò với các thầy cô giáo. Vừa mới thi cuối học kỳ, ai cũng vui vẻ. Nhưng khi chiếc xe vừa ra khỏi thành phố Mingora, Pakistan thì có hai người đàn ông cầm súng chặn lại. Chúng bước lên xe, hỏi: "Đứa nào là Malala Yousafzai?" Mọi người đều im lặng, nhưng một cách tự phát, một số em quay nhìn Malala. Theo hướng mắt ấy, hai tên sát thủ nhận diện ra ngay được Malala. Không nói không rằng, một tên giơ súng lên, chĩa thẳng vào em. "Đoành! Đoành". Hai phát súng vang lên khô khốc. Một phát trúng đầu và một phát trúng cổ. Sấn trớn, tên sát thủ bấm cò, bắn thêm hai phát nữa vào đám bạn của Malala khiến hai em bị thương. Xong, chúng xuống xe. Và tẩu thoát.

Hai tên sát thủ ấy thuộc nhóm Hồi giáo cực đoan Taliban vốn hoạt động rất mạnh trong khu vực Mingoro, Pakistan.

Vấn đề là: Tại sao các tên Hồi giáo quá khích lại muốn giết một nữ sinh mới 15 tuổi như vậy? Lý do: Taliban ra lệnh cấm toàn bộ phụ nữ đến trường và tham gia các hoạt động xã hội. Với chúng, phụ nữ, từ trẻ em đến người lớn, không cần biết chữ và chỉ được phép quanh quẩn trong nhà. Mà Malala lại

không chấp nhận điều đó. Em vẫn búng bình đến trường, hơn nữa, còn cổ vũ các bạn nữ của mình đến trường.

Việc cổ vũ của Malala có tầm ảnh hưởng rất rộng, khi em, vào năm 2009, lúc mới 12 tuổi, nhận viết blog cho đài BBC tại Anh. Trong các bài viết, Malala mô tả cuộc sống tại quê nhà của em, Swat Valley, nơi Taliban đang chiếm đóng.

Em hô hào việc phổ cập giáo dục cho phụ nữ, một điều trái với chủ trương của Taliban. Năm sau, báo New York Times cử phóng viên Adam B. Ellick sang Pakistan làm một bộ phim tài liệu về cuộc đời của em, từ đó, tên tuổi em vang dội khắp nơi như một nhà hoạt động nhân quyền, đặc biệt nữ quyền trong một quốc gia Hồi giáo. Chính vì thế, Taliban xem em như một kẻ thù và ra lệnh phải hạ sát em. Bản án tử hình em được đăng tải rộng rãi trên báo chí địa phương, thậm chí, còn được nhét dưới cửa nhà em. Cảnh giác, nhưng Malala không hề sợ hãi. Em vẫn tiếp tục đến trường và tiếp tục vận động các bạn gái của mình đi học. Hậu quả là em bị bắn trên chuyến xe buýt của trường.

May, dù bị trọng thương nhưng em vẫn không chết. Các bác sĩ Pakistan đã tận tình cứu chữa cho em qua khỏi cơn nguy hiểm ban

Và bây giờ, em nhận được giải Nobel Hoà bình (cùng với Kailash Satyarthi, người Ấn Độ). Ở tuổi 17, em là người nhận giải Nobel trẻ nhất trong lịch sử hơn trăm năm của giải thưởng có uy tín nhất thế giới này.

Qua báo chí Tây phương, người ta nhận thấy phản ứng đối với Nobel Hoà bình năm nay khá tốt. Hầu hết đều cho Malala (và Kailash Satyarthi) xứng đáng. Em không những thông minh và dũng cảm mà còn là người có viễn kiến về một tương lai nhân loại bình đẳng, nơi mọi trẻ em, bất kể nam hay nữ, giàu hay nghèo, đều có cơ hội học tập. Nhưng quan trọng hơn hết, qua việc trao giải thưởng này, tấm gương của Malala càng sáng rực, trở thành nguồn ý thức và nguồn cảm hứng cho nhiều người thuộc nhiều tầng lớp khác nhau.

Thứ nhất, nó nhắc nhở mọi

người về tội ác dã man của Taliban, nhóm Hồi giáo cực đoan lâu nay vẫn gieo rắc kinh hoàng ở khắp nơi. Thường, người ta vẫn biết tội ác của nhóm này. Nhưng cũng thường, bạn bị với những lo toan trong đời sống hàng ngày, người ta dễ quên bẵng đi. Taliban dường như thuộc về một thế giới khác. Cách đây hai năm, trước sự việc một cô bé ngây thơ, mới 15 tuổi đầu, bị bắn một cách tàn nhẫn như vậy, người ta mới sững sờ và thấm thía hơn về tính chất man rợ của những kẻ cuồng tín.

Càng thương Malala bao nhiêu, người ta càng căm ghét Taliban cũng như các lực lượng Hồi giáo cuồng tín bấy nhiêu. Lần đầu tiên tại Pakistan, tất cả các đảng phái chính trị cũng như các tôn giáo đều thống nhất với nhau trong việc lên án hành động vô nhân đạo của Taliban và cùng cầu nguyện cho em Malala. Phát biểu trước bệnh viện Birmingham ở Anh trong chuyến thăm viếng Malala đang được điều trị, ông Yousafzai, bố của Malala, tuyên bố: "Khi Malala ngã xuống, nước Pakistan đứng dậy và cả thế giới trỗi lên."

Bây giờ, với giải Nobel hòa bình dành cho Malala, người ta càng nhận ra nhu cầu đoàn kết với nhau để chống lại những kẻ cuồng tín và chà đạp lên những quyền căn bản của con người.

Thứ hai, tấm gương của Malala khuyến khích giới phụ nữ lên tiếng để tranh đấu cho quyền lợi và phẩm giá của họ. Ở vào thời điểm đầu thế kỷ 21, ở khá nhiều quốc gia, phụ nữ vẫn bị bóc lột và áp bức không khác gì thời trung cổ. Sự đàn áp phụ nữ, ở nhiều nơi, mang màu sắc tôn giáo. Người ở ngoài lên tiếng phê phán dễ bị cho là kỳ thị. Malala thì khác: Em theo đạo Hồi. Tiếng nói của em là tiếng nói của người trong cuộc, do đó, dễ có sức thuyết phục hơn.

Cuối cùng, không chừng quan trọng nhất, tấm gương của Malala cổ vũ cho những người trẻ tuổi tự tin hơn trong việc dẫn thân vào các hoạt động làm thay đổi xã hội,

thậm chí, thế giới. Malala hiện nay mới 17 tuổi. Em tham gia vào hoạt động tranh đấu cho quyền đi học của nữ giới lúc mới 11, 12 tuổi. Đạo ấy, có lẽ hiếm có người tin tưởng là em có thể làm nên được việc gì. Vậy mà em lại làm được. Hơn nữa, em hoàn toàn không có điều kiện thuận lợi nào cả. Sinh ra ở một miền quê nghèo khổ, để tranh đấu, em phải đối diện với bao nhiêu nguy hiểm. Vậy mà em vẫn vượt qua được.

Cùng với tấm gương của Josua Wong trong cuộc biểu tình tại Hong Kong mấy tuần qua, Malala Yousafzai là nguồn cổ vũ lớn cho giới trẻ ở khắp nơi trên thế giới, trong đó, có cả Việt Nam.

Nguyễn Hưng Quốc

LA CÀ CHUYỆN BÁC SĨ

BÁC SĨ CŨNG PHÁT ĐIÊN

Tại bệnh viện tâm thần, bác sĩ hỏi bệnh nhân:

- Đây là bệnh viện tâm thần, anh làm sao mà xin vào đây?
- Tôi bị điên
- Tại sao anh biết anh bị điên?
- Vợ tôi trước khi lấy tôi đã có một đứa con gái riêng, bây giờ nó đã lớn. Không ngờ bố tôi lại cưới nó về làm vợ, vì vậy, vợ tôi nghiễm nhiên trở thành mẹ vợ của bố chồng mình.
- Đúng, không cùng dòng máu có quyền lấy nhau
- Và tôi đang là đứa con lại trở thành bố vợ của bố tôi
- Đúng như vậy
- Mới đây con gái của vợ tôi, tức là mẹ kế của tôi, sinh được một đứa con trai.

Tất nhiên thằng bé đó là em ruột cùng cha khác mẹ với tôi

- Đúng vậy
- Và đương nhiên vợ tôi và tôi đều là ông bà ngoại của nó
- Đúng vậy
- Sau đó một thời gian, vợ tôi sinh được một đứa con trai. Vậy là con ghẻ của tôi tức là mẹ kế tôi đồng thời là chị ruột của đứa con tôi, và cũng là bà nội nó. Nói cách khác, con tôi là em tôi và cũng là cậu tôi, vì là em của mẹ kế tôi
- Có lý
- Như vậy có nghĩa là vợ tôi trở thành con dâu của mẹ kế tôi, tức là con gái của vợ tôi trở thành dì của mẹ nó. Đương nhiên đứa con tôi là cháu tôi và tôi là ông nội tôi và là anh của vợ tôi. Bác sĩ coi, chỉ lẫn lộn trong cách xưng hô ở gia đình mà tôi phát điên lên!
- Nghe anh kể mà tôi cũng muốn phát điên lên đây!

BÁC SĨ CŨNG CÁCH LY

Người đàn ông gọi điện đến bác sĩ với giọng hốt hoảng:

- Thưa bác sĩ, con trai tôi bị nhiễm Ebola?
- Tôi biết, hôm qua tôi đã đến nhà ông và cho cậu ta uống thuốc. Ông hãy cách ly cậu ta với những người khác
- Nhưng nó đã hôn con hầu
- Vậy thì chúng tôi sẽ cách ly chị ta
- Và chính tôi cũng hôn con hầu
- Như thế có nghĩa là ông đã mắc bệnh rồi
- Vâng, và từ lúc đó đến giờ tôi đã hôn vợ tôi
- Rõ khổ - bác sĩ hốt hoảng - Vậy thì tôi cũng bị lây mất rồi!

ĐÚNG LÀ NGU NHƯ BÒ

Một bợm nhậu đi khám bác sĩ, bác sĩ khuyên anh ta không nên uống rượu quá nhiều. Bác sĩ đem ra một xô nước, một xô rượu và một con bò. Con bò liền đi đến xô nước uống nước

Bác sĩ nói:

- Anh thấy chưa, con bò cũng biết là rượu có hại cho sức khỏe
- Bợm nhậu hỏi lại bác sĩ:
- Thế giữa 2 xô rượu và xô nước bác sĩ sẽ chọn uống xô nào?
- Đương nhiên là xô nước rồi!
- Đúng là ngu như bò!

Thơ Kim Tiên

Hãy rót hồn ta một chút xuân
 Tô lên xác úa những thu vắn
 Hòa thơ thánh thót nồng hương tỏa
 Quyện nhạc du dương ngát vị ngần
 Dệt thắm đời ta cung hạnh phúc
 Ươm hồng số kiếp đoạn gian truân
 Xuân ơi.. ghé lại bờ nhân nghĩa
 Tuyết hời.. đừng lưu bến thế trần..

XUÂN VỀ MỘNG NỞ

Xuân về mộng nở.. biết không anh
 Tết ghé đào mai ngát tỏa cành
 Gió lộng nồng hương hồn nữ tú
 Mây vờn đượm sắc dạ nam thanh
 Vương hồng cảnh ái hòa ân phúc
 Đượm thắm vườn uyên quyện ước lành
 Dáng liễu rèm mơ khoe nét ngọc
 Xuân về mộng nở.. biết không anh...

LỜI NHẮN HỎI MÙA XUÂN

Én gọi Xuân về trong tuyết rơi
 Nơi đây băng giá một khung trời
 Nhưng lời chim én sao nồng ấm
 Khơi dậy tình quê tha thiết ơi!

Nhớ chốn quê xưa dưới nắng chiều
 Sân đình rộn rã hội trồng nêu
 Băng khuâng theo tiếng lân mừng trống
 Câu đối hoa tiên thắm giấy điều

Cội đào chốn cũ có đơm bông
 Bên giậu tường vi những nụ hồng?
 Khóm trúc còn xanh trong nắng sớm
 Ven bờ sông lạnh buổi đông đông?

Giao thừa tiếng pháo có vang trời
 Hội Tết đầu Xuân hoa vẫn tươi?
 Hay bởi giòng đời thêm khốn khó
 Mùa Xuân đã héo những môi cười?

Em tôi còn bán chợ đêm Xuân
 Gồng gánh trên vai cuộc xoay vần?
 Nặng mãi gánh đời trong mưa nắng
 Vội dần bóng sắc tuổi thanh xuân.

Tôi ở nơi này tuyết trắng bay
 Ngâm ngùi nỗi nhớ những đêm dài
 Tháng năm dù đã phai màu tóc
 Vẫn thấy em về trong mộng say.

Hỏi đến Xuân nào chim én ơi?
 Hồng lên nắng ấm cuối chân trời
 Quê hương phủ sắc màu xanh thắm
 Rộn rã em tôi những tiếng cười?

Ngọc Tuyền

TƠ LÒNG

Đêm dài nước vẫn chảy theo sông
 Nhớ thuở đồ đưa ruột rối lòng
 Rạng sáng chân mây theo nắng hạ
 Đường chiều gió bắc gọi trời đông
 Tay đan thắm thiết từng hoa phượng
 Sánh bước thân quen những cánh đồng
 Để phút giây này còn ngóng đợi
 Cho ngày tháng đó mãi chờ mong.

Bạch Ngọc Phước
 Sandefjord 03.11.2014

AUTORISERT REGNSKAPBYRÅ

VĂN PHÒNG KẾ TOÁN 4U

BESØKSADRESSE

* Regnskap 4U AS
Storgata 11
2000 Lillestrøm

Telefon : 63 80 33 58
Mobil : 92 81 69 48
Epost : post@regnskap4u.no

* Regnskap 4U AS Fredrikstad
Østkilen 3
1621 Gressvik - Fredrikstad

Telefon : 85 39 14 65
Epost : arnfinn@regnskap4u.no

www.regnskap4u.no

PHƯƠNG CHÂM PHỤC VỤ LÀM VỪA LÒNG KHÁCH HÀNG :
TÍN CẦN – TẬN TÂM – CHUYÊN NGHIỆP

CHUYÊN LO:

KẾ TOÁN, KHAI THUẾ, TƯ VẤN DOANH NGHIỆP

- Kinh nghiệm
- Giá phải chăng
- Đúng hẹn
- Nhân viên giỏi
- Sẵn sàng
- Phục vụ ân cần

REGNSKAP 4U - kiến thức của chúng tôi - an toàn của quý vị!
Regnskap 4U AS – Vår kunnskap – Din trygghet!

- * Storgata 11 - 2000 Lillestrøm - Tel. 63 80 33 58
- * Østkilen 3 - 1621 Gressvik - Tel. 85 39 14 65

Norges Autoriserte
Regnskapsføres Forening

Regnskap 4U AS 2004–2010 • Designet av RECONT

SỬA XE Ở ĐÂU GIÁ RẺ HƠN?

HLM BILVERKSTED A/S

GRENSEVEIEN 69, 0663 OSLO

TLF: 22 72 35 35

GODKJENT BILVERKSTED

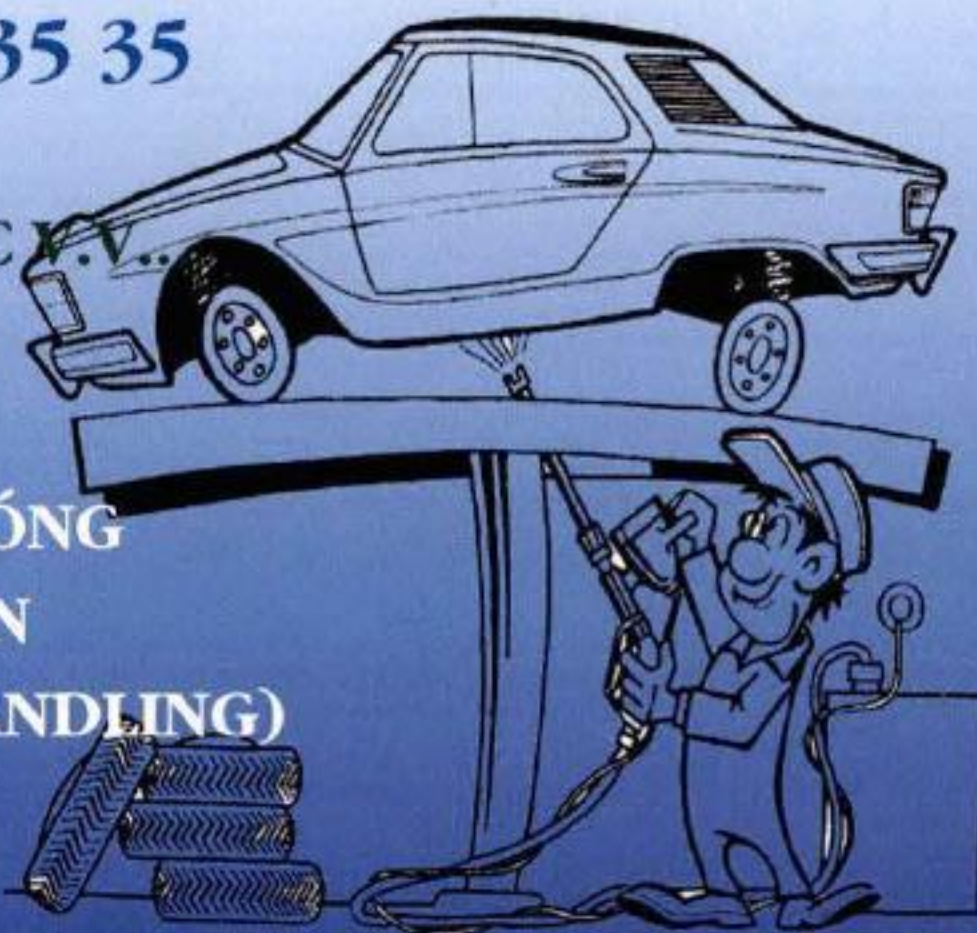
NHẬN SỬA CÁC LOẠI XE NHẬT, XE ĐỨC V.V...

CHUYÊN:

- GÒ MÓP - SƠN - LÀM SÉT - ĐÁNH BÓNG
- XỊT TECTYL VÀ BẢO TRÌ DƯỚI LƯỖN
- XE CŨ VÀ MỚI (UNDERSTELLSBEHANDLING)
- EU KONTROLL

Liên lạc: QUANG, mob: 413 10 930

LỢI, mob: 996 25 772

GIÁ ĐẶC BIỆT CHO ĐỒNG HƯƠNG

B-post

Returadresse:

DVFF-Norge
Torggata 31
0183 Oslo

ADRESSATEN
BETALER
FOR SENDING
I NORGE

DISTRIBUERES AV
POSTEN NORGE

CUỘC THI TUYỂN LỰA TÀI NĂNG 2015

Kính thưa quý đồng hương,

Nhằm tạo điều kiện cho những tài năng Việt
có cơ hội phát triển và sinh hoạt lành mạnh tại Na Uy
Hội Người Việt Tị Nạn tại Na Uy trân trọng thông báo

CUỘC THI TUYỂN LỰA TÀI NĂNG 2015

Không phân biệt tuổi tác và giới tính
Gồm mọi lãnh vực nghệ thuật

Cách thức tham gia: Gửi videoklipp vào e-mail:
tainang@vietnet.no trước ngày 01.02.2015

Thí sinh được tuyển chọn vào chung kết sẽ
trình diễn trong ngày tổ chức Tết Nguyên Đán,
Chủ nhật 22.02.2015

tại: KJENN SAMFUNNSHUS - Hasselveien 4, 1470 Lørenskog

Có nhiều giải thưởng bằng hiện kim và quà thưởng giá trị

Mọi thắc mắc xin liên lạc:

Lê Thị Kim: 90152724 - Huỳnh Phương: 45116004

Ngọc Ánh: 47239964 - Minh Hiệp: 45454581

Hoặc vào www.vietnet.no, Facebook của HNVTN NU
để xem thể lệ cuộc thi và được hướng dẫn cụ thể hơn.

Ban Tổ Chức HNVTN/NU trân trọng kính mời

ISSN 1893-9902